

ലൂക്കോസ്

1 അതിശ്രേഷ്ഠനായ തെയോഫിലോസേ, ആദിമുതൽ ദൃക്സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും ആയിരുന്നവർ നമുക്ക് ഏല്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, 2നമ്മുടെ ഇടയിൽ സംഭവിച്ച^a കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിവരണം തയ്യാറാക്കുവാൻ പലരും ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 3ആകയാൽ ഞാൻ തന്നെ, ആദിമുതൽ അവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, താങ്കൾക്ക് ഉപദേശിച്ചുതന്ന കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്മിതി ബോധ്യപ്പെടുന്നതിന്⁴ ക്രമമായ ഒരു വിവരണം താങ്കൾക്കുവേണ്ടി എഴുതുന്നതു നല്ലതെന്ന് എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു.

തോഹന്നാൻസ്നാനപക്കൻ്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം

5യഹൂദ്യയിലെ രാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ കാലത്ത് അബീയാവിന്റെ പുത്രോഹിത്യവിഭാഗത്തിൽ സെഖര്യാവ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യ എലീശബേത്തും അഹരോൻ്റെ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചവളായിരുന്നു. 6ഇരുവരും ദൈവമുമ്പാകെ നേരുള്ളവരും കർത്താവിൻ്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും കൃപ്തം കൂടാതെ പാലിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. 7എന്നാൽ എലീശബേത്ത് വന്ധ്യയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; രണ്ടുപേരും വ്യദ്ധരായിരുന്നു.

8ഒരിക്കൽ സെഖര്യാവിൻ്റെ വിഭാഗം ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു; അയാൾ പുരോഹിതനായി ദൈവസന്നിധിയിൽ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്ന സമയത്ത് 9പുരോഹിത്യചാരപ്രകാരം കർത്താവിൻ്റെ മന്ദിരത്തിൽ ചെന്നു ധൂപം കാട്ടുന്നതിനു നറുക്കിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 10ധൂപം കാട്ടുന്ന സമയമായപ്പോൾ ആരാധക സമൂഹം വെളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

11അപ്പോൾ കർത്താവിൻ്റെ ഒരു ദൂതൻ ധൂപപീഠത്തിൻ്റെ വലത്തുവശത്തു നില്ക്കു

ന്നവനായി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷനായി. 12ദൂതനെ കണ്ടിട്ട് സെഖര്യാവ് പരിഭ്രാന്തനായി അദ്ദേഹം ഭയപരവശനായിത്തീർന്നു. 13എന്നാൽ ദൂതൻ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിൻ്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടിരിക്കുന്നു. നിൻ്റെ ഭാര്യ എലീശബേത്ത് നിനക്ക് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. നീ അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടണം. 14അവൻ നിമിത്തം നിനക്ക് ആനന്ദവും ആഹ്ലാദവും ഉണ്ടാകും. അവൻ്റെ ജനനത്തിൽ അനേകർ സന്തോഷിക്കും. 15കർത്താവിൻ്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ വലിയവൻ ആകും. വീഞ്ഞോ മറ്റു ലഹരിപാനീയങ്ങളോ അവൻ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. അവൻ ഗർഭത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയും. 16യിസ്രായേൽജനങ്ങളിൽ പലരെയും അവൻ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവികളേക്കു മടക്കിവരുത്തും. 17അപ്പന്മാരുടെ ഹൃദയം മക്കളിലേക്കും അനുസരണംകെട്ടവരെ നീതിമാന്മാരുടെ വിവേകത്തിലേക്കും തിരിച്ചുകൊണ്ട് - കർത്താവിനു വേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത്തെ സജ്ജമാക്കുന്നതിന് - അവൻ ഏലിയാവിൻ്റെ ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും കർത്താവിനു മുമ്പായി പോകും.”

18സെഖര്യാവു ദൂതനോട്: “ഇത് എനിക്ക് എങ്ങനെ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിയും? ഞാൻ വ്യദ്ധനാണ്, എൻ്റെ ഭാര്യയ്ക്കും പ്രായം കടന്നു പോയിരിക്കുന്നുവല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞു. 19അതിനു ദൂതൻ: “ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രീയേൽ ആകുന്നു, നിന്നോടു സംസാരിക്കുവാനും ഈ സുവാർത്ത നിന്നെ അറിയിക്കുവാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 20തക്ക സമയത്തു നിറവേറുവാനിരിക്കുന്ന എൻ്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സംഭവിക്കുന്ന ദിവസംവരെയും നീ സംസാരിക്കാനാവാതെ ഊമനായിരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.

21ജനം സെഖര്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു

^a 2 അഥവാ മറപ്പായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്ന

അദ്ദേഹം ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ ഇത്രയേറെ താമസിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 22പുറത്തു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവരോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദൈവാലയത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു ദർശനം കണ്ടുവെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. സംസാരിക്കാനാവതെ അദ്ദേഹം അവരെ ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

23ശുശ്രൂഷാകാലം പൂർത്തിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങി. 24പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ എലീശബേത്ത് ഗർഭിണിയായിത്തീർന്നു; അവൾ അഞ്ചുമാസം ഒളിച്ചുപാർത്തു. 25“ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ നീക്കിക്കളയുവാൻ കർത്താവിനു പ്രസാദം തോന്നി. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് എനിക്ക് നന്മ ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മൂന്നറിയിപ്പ്

26ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രീയേൽ ദൂതനെ ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ നസറെത്തിൽ, 27ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽപ്പെട്ട യോസേഫ് എന്ന പുരുഷനു വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ആ കന്യകയുടെ പേര് മറിയ എന്നായിരുന്നു. 28ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, “കുപ ലഭിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്ദനം; കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു.

29ദൂതന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടു മറിയ വളരെ അസംസ്ഥയായി; ഇത് എന്തൊരു അഭിവാദനം എന്ന് അവൾ ചിന്തിച്ചു. 30എന്നാൽ ദൂതൻ അവളോട്: “മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കുപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 31നീ ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവന് യേശു എന്നു പേരിടണം. 32അവൻ വലിയ വനാകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം കർത്താവായ ദൈവം അവനു കൊടുക്കും. 33അവൻ യാക്കോബു ഗൃഹത്തെ എന്നേക്കും ഭരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

34“ഞാനൊരു കന്യകയാണല്ലോ; ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?” മറിയ ദൂതനോടു ചോദിച്ചു.

35അതിനു ദൂതൻ: “പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെമേൽ വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ ആവസിക്കും. ആകയാൽ ജനിച്ചാണിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധശിശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 36നിന്റെ ബന്ധുവായ

എലീശബേത്തിനും അവളുടെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞു പിറക്കാൻ പോകുന്നു; വന്ധ്യയെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവൾക്ക് ഇത് ആറാം മാസം. 37ദൈവത്തിന് ഒരു കാര്യവും അസാധ്യമല്ലല്ലോ” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

38“ഇതാ, ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി; നീ പറഞ്ഞതുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ” - മറിയ മറുപടി പറഞ്ഞു. ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി.

മറിയ എലീശബേത്തിനെ സന്ദർശിക്കുന്നു

39മറിയ എഴുന്നേറ്റ് യഹൂദ്യയിലെ മലനാട്ടിലുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്കു തിടയ്ക്കത്തിൽ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. 40അവിടെ അവൾ സെഖര്യാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തി എലീശബേത്തിനെ വന്ദിച്ചു. 41മറിയയുടെ വന്ദനം എലീശബേത്ത് കേട്ടപ്പോൾ ശിശു അവളുടെ ഉദരത്തിൽ തുളളി; എലീശബേത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു. 42അവൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ; നിനക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ശിശുവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത്! 43എന്നാൽ എന്റെ കർത്താവിന്റെ മാതാവ് എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ തക്ക കുപ എനിക്കു ലഭിച്ചതെങ്ങനെ? 44നിന്റെ വന്ദനസ്വരം എന്റെ കാതുകളിൽ പതിച്ച മാത്രയിൽ ശിശു എന്റെ ഉദരത്തിൽ ആനന്ദിച്ചു തുളളിച്ചാടി. 45കർത്താവു തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിറവേറുമെന്നു വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി!”

മറിയയുടെ ഗാനം

46മറിയ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഉള്ളം കർത്താവിനെ പുകഴ്ത്തുന്നു; 47എന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. 48എന്തെന്നാൽ അവിടുന്ന് തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ചയെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ മുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തും. 49ശക്തനായവൻ എനിക്കുവേണ്ടി വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവിടുത്തെ നാമം പരിശുദ്ധം. 50തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അവിടുത്തെ കരുണ തലമുറതലമുറയോളം ഉണ്ടാകും. 51തന്റെ ഭൃജത്താൽ അവിടുന്നു വൻ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കാരികളായവരെ അവിടുന്നു ചിതറിപ്പിരിക്കുന്നു. 52അധിപതികളെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇറക്കി, താഴ്മയുള്ളവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.

53 വിശപ്പുള്ളവരെ നന്മകളാൽ നിറച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുംകൈയോടെ അയച്ചു. 54 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ, 55 അബ്രാഹാമിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളോടും എന്നേക്കും കരുണ കാണിപ്പാൻ ഓർത്തുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു.”

56 മറിയമുന്ന് മാസത്തോളം എലീശബേത്തിനോടുകൂടെ താമസിച്ചിട്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ജനനം.

57 പ്രസവകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ എലീശബേത്ത് ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 58 കർത്താവ് അവളോടു മഹാകരുണ കാണിച്ചുവെന്നു കേട്ട് അവളുടെ അയല്ക്കാരും ബന്ധുക്കളും അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു.

59 എട്ടാം ദിവസം അവർ പൈതലിനെ പരിച്ഛേദനം ചെയ്യുന്നതിനു വന്നു; അപ്പന്റെ പേരുപോലെ അവർ അവനു സെഖര്യാവ് എന്നു പേരിടുവാൻ ഭാവിച്ചു. 60 എന്നാൽ അവന്റെ അമ്മ, “അവനെ യോഹന്നാൻ എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടത്” എന്നു പറഞ്ഞു.

61 അവർ അവളോട്: “നിന്റെ ബന്ധുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ പേരുള്ള ആരും ഇല്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

62 പിന്നെ അവർ പൈതലിന്റെ അപ്പനോട് അവന് എന്തു പേരിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ആംഗ്യം കാട്ടി ചോദിച്ചു. 63 അദ്ദേഹം ഒരു എഴുത്തുപലക ചോദിച്ചു. “അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ” എന്ന് എഴുതി. എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. 64 ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായ് തുറക്കുകയും നാവിന്റെ കെട്ട് അഴിയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

65 അയല്ക്കാർക്കെല്ലാം ഭയമുണ്ടായി. യഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ എല്ലായിടത്തും ജനങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 66 കേട്ടവർ എല്ലാവരും അതേപ്പറ്റി വിസ്മയിച്ച് “ഈ പൈതൽ എന്തായിത്തീരും?” എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവിന്റെ കൈ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സെഖര്യാവിന്റെ ഗാനം.

67 അവന്റെ അപ്പനായ സെഖര്യാവ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി ഇപ്രകാരം പ്രവചിച്ചു:

68 “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ്

^a 70 കൊമ്പ് ഇവിടെ ശക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്.

വു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവിടുന്ന് തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ച് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

69 പണ്ടുപണ്ടേ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ

70 അവിടുന്ന് തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നമുക്കായി രക്ഷയുടെ കൊമ്പ്^a ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത്,

71 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും നമ്മെ വെറുക്കുന്ന ഏവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ.

72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ കാണിക്കേണ്ടതിനും.

73 നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടും ശപഥപൂർവ്വം ചെയ്ത വിശുദ്ധ ഉടമ്പടി ഓർത്തുകൊണ്ട് 74 ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കേണ്ടതിനും.

75 നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നാം ഭയം കൂടാതെ, തിരുസന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധിയോടും നീതിയോടുംകൂടെ അവിടുത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടതിനും അത്രേ അവിടുന്ന് അപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

76 നീയോ പൈതലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും;

77 കർത്താവിനുവേണ്ടി വഴിയൊരുക്കുവാൻ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്ര കരുണയാൽ തന്റെ ജനത്തിനു പാപമോചനത്തിലൂടെ രക്ഷയുടെ പരിജ്ഞാനം നല്കുവാൻ, നീ കർത്താവിനു മുമ്പായി നടക്കും.”

78 അസന്തമസ്സിലും മരണനിഴലിലും കഴിയുന്നവരുടെമേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനപാതയിൽ നയിക്കുന്നതിനും 79 അവർക്കുവേണ്ടി ആർദ്രകരുണയാൽ ഉദയസൂര്യൻ സാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും നമ്മെ സന്ദർശിക്കും.”

80 പൈതൽ വളർന്നു, ആത്മാവിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു; യിസ്രായേലിനു തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം മര്യുദ്ദിയിൽ താമസിച്ചു.

യേശുവിന്റെ ജനനം.

2 ആ കാലത്ത് ലോകവ്യാപകമായ ഒരു ജനസംഖ്യാനിർണ്ണയം നടത്തണമെന്ന് ഔഗുസ്തോസ് കൈസർ കല്പന പുറപ്പെടു

വിച്ചു. ²കുറേനൊട്ടാസ് സുറിയായിലെ ദേശാധിപതി ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ഒന്നാമത്തെ ജനസംഖ്യാനിർണ്ണയം നടന്നത് ³എല്ലാവരും പേരെഴുതിക്കുന്നതിന് അവര വരുടെ പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി.

⁴അങ്ങനെ യോസേഫും ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിലും വംശത്തിലും ഉള്ളവനായതു കൊണ്ട് ഗലീലയിലെ നസരെന്ത് എന്ന പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് യഹൂദ്യയിൽ, ദാവീദിന്റെ പട്ടണമായ ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു പോയി. ⁵തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നവളും ഗർഭിണിയുമായിരുന്ന മറിയയോടുകൂടെ പേരു ചേർക്കുന്നതിനായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവിടെക്കു പോയത്. ⁶അവർ അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രസവിക്കാനുള്ള കാലം തികഞ്ഞു. ⁷അവൾ തന്റെ ആദ്യജാതനായ പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അവർക്കു വഴിയമ്പലത്തിൽ ഇടമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ അവനെ ശീലകളിൽ പൊതിഞ്ഞ് ഒരു പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി.

ആട്ടിടയന്മാരും ദൂതന്മാരും

⁸ആ പ്രദേശത്ത് ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാത്തുകൊണ്ടു വെളിമ്പ്രദേശത്തു താമസിച്ചിരുന്നു. ⁹കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവർക്കു ചുറ്റും മിന്നി, അവർ ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു. ¹⁰എന്നാൽ ദൂതൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സകല ജനങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മഹാസന്തോഷത്തിന്റെ സുവാർത്ത ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. ¹¹കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്ന് ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ¹²നിങ്ങൾക്ക് അടയാളമോ: ശീലകളിൽ പൊതിഞ്ഞ്, പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും.”

¹³പെട്ടെന്ന് സർഗ്ഗീയമൈസന്യത്തിന്റെ വലിയൊരു സംഘം ദൂതനോടുചേർന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി:

¹⁴“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു സമാധാനം.”

എന്നു പറഞ്ഞു.

¹⁵ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇടയന്മാർ: “നമുക്കു ബേത്ത്ലേഹെമിൽ ചെന്നു കർത്താവു നമ്മെ അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണാം” എന്നു തമ്മിൽപ്പറഞ്ഞു.

^a 23 പുറപ്പാട് 13: 2, 12

¹⁶അവർ തിടുകത്തിൽ ചെന്നു മറിയയെയും യോസേഫിനെയും പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു. ¹⁷കണ്ടതിനുശേഷം അവർ ഈ പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്ന വാക്ക് എല്ലാവരെയും അറിയിച്ചു.

¹⁸അതുകേട്ട എല്ലാവരും ഇടയന്മാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ¹⁹എന്നാൽ മറിയ ഇവയെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ²⁰തങ്ങളെ അറിയിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നെ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്ത സകല കാര്യങ്ങൾക്കായും ദൈവത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തിയും പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ട് ഇടയന്മാർ മടങ്ങിപ്പോയി.

യേശുവിനെ ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുന്നു

²¹എട്ടുദിവസം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ശിശുവിന്റെ പരിച്ഛേദനത്തിന്റെ സമയത്ത്, അവൻ ഗർഭത്തിൽ ജനിക്കുംമുമ്പ് ദൂതൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ, അവന് യേശു എന്നു പേരു നല്കി.

²²മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ച് അവളുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ, യോസേഫും മറിയയും അവനെ കർത്താവിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതിനായി യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; ²³“കടിഞ്ഞുലായ ആണൊക്കെയും കർത്താവിനായി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണം” ^a എന്നു കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചും, ²⁴“ഒരു ജോഡി കുറുപ്രാവുകളെയോ രണ്ടു പ്രാവീൻകുഞ്ഞുങ്ങളെയോ യാഗം കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു” എന്ന് കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുമാണ് അവർ പോയത്.

²⁵യെരൂശലേമിൽ ശിമ്യോൻ എന്ന പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നീതിമാനും ഭക്തനും ആയിരുന്നു. യിസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ആവസിച്ചിരുന്നു. ²⁶കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നതിനു മുമ്പ് മരിക്കയില്ല എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വെളിപ്പാട് ലഭിച്ചിരുന്നു. ²⁷അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗത്താൽ ദൈവാലത്തിലേക്കു ചെന്നു. യേശു എന്ന പൈതലിനു വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നതു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അമ്മയപ്പന്മാർ അവനെ അകത്തുകൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ

28 ശിമ്യോൻ അവനെ കൈകളിൽ എടുത്ത് ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

29 "നാഥാ, അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതു പോലെ ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ രാസനെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയച്ചാലും.

30 വിജാതീയർക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും അവിടുത്തെ ജനമായി സ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമായി

31 അവിടുന്ന് സകലജനങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു 32 രക്ഷയെ എന്റെ കണ്ണു കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ!"

33 ശിശുവിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതിൽ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വിസ്മയിച്ചു.

34 പിന്നെ ശിമ്യോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ട് അവന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടു പറഞ്ഞു: "ഈ ശിശു യിസ്രായേലിൽ അനേകരുടെ വീഴ്ചയ്ക്കും ഉയർച്ചയ്ക്കും ഇടയാക്കേണ്ടതിനും 35 അനേകം ഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് എതിർത്തു പറയപ്പെടുന്ന ഒരടയാളമായിരിക്കേണ്ടതിനും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെ സ്വന്തം പ്രാണനിലൂടെയും ഒരു വാൾ തുളച്ചു കയറും."

36 ആശേർ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട ഫന്നുവേലിന്റെ മകളായ ഹന്നാ എന്നൊരു പ്രവാചിക ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വളരെ വയസ്സുചെന്നവളും വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഏഴു വർഷം ഭർത്താവിനോടൊത്തു ജീവിച്ചിട്ട് 37 എൺപത്തിനാലു വയസ്സുവരെ വിധവയും ആയിരുന്നു. 4 അവൾ ഒരിക്കലും ദൈവാലയം വിട്ടുപോകാതെ, ഉപവസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടു രാപ്പകൽ ആരാധന നടത്തിപ്പോന്നു. 38 ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവൾ അവരുടെ അടുക്കൽവന്ന്, ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ച്, യെരൂശലേമിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും ശിശുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു.

39 കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിരുന്നതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം യോസേഫും മറിയയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പട്ടണമായ നസറെത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 40 പൈതൽ വളർന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു; ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു; ദൈവകൃപയും ആ ശിശുവിന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബാലനായ യേശു

41 അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ആണ്ടുതോറും പെസഹാപ്പെരുന്നാളിന് യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുക പതിവായിരുന്നു. 42 യേശു

വിന്നു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ പെരുന്നാളിനു പോയി.

43 പെരുന്നാളിനുശേഷം മാതാപിതാക്കൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ ബാലനായ യേശു യെരൂശലേമിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു; അവരോ അതറിഞ്ഞില്ല. 44 അവൻ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു കരുതി അവർ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പിന്നിട്ടു. പിന്നെ ബന്ധുക്കളുടെയും മിത്രങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 45 കാണാതായപ്പോൾ ബാലനെ തിരയുവാൻ അവർ യെരൂശലേമിലേക്കു തിരികെപ്പോയി. 46 മൂന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം അവർ യേശുവിനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെത്തി; അവൻ ഉപദേശ്ചക്രന്മാരുടെ നടുവിൽ ഇരുന്ന് അവരുടെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. 47 അവന്റെ വാക്കുകേട്ട എല്ലാവരും അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയിച്ചു.

48 യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. മാതാവ് അവനോട്: "മകനേ, നീ ഞങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്ത്? നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും ഉത്കണ്ഠയോടെ നിന്നെ തിരയുകയായിരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

49 യേശു അവരോട്: "നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞതെന്തിന്? എന്റെ പിതാവിനുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ?" എന്നുചോദിച്ചു. 50 അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

51 പിന്നെ യേശു അവരോടുകൂടെ നസറെത്തിലേക്കു പോയി അവർക്കു കീഴടങ്ങി ജീവിച്ചു. അവന്റെ അമ്മ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

52 യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും പ്രസാദത്തിലും മുതിർന്നുവന്നു.

യോഹന്നാൻസ്നാനകർമ്മം വഴി ഒരുക്കുന്നു

3 തീബെര്യാസ് കൈസരുടെ വാഴ്ചയുടെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തൊസ് യഹൂദ്യയിലെ ദേശാധിപതിയും, ഹെരോദാവു ഗലീലയിലെയും അയാളുടെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പൊസ് ഇതുര്യത്രഖോനിത്തി എന്നീ ദേശങ്ങളിലെയും ലൂസാനൂസ് അബിലേനയിലെയും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും, 2 ഹന്നാവും കയ്യഫാവും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ആയിരിക്കുമ്പോൾ, സെലൂദ്യാവിന്റെ മകനായ യോഹന്നാനു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 3 അദ്ദേഹം യോർദ്ദാൻ അടുത്തുള്ള

4 31 ലെ തർജ്ജമകളിൽ എൺപത്തിനാലുവർഷം വിധവയായി കഴിഞ്ഞവളുമായിരുന്നു.

ദേശത്തെല്ലായിടത്തും ചെന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു:

4“മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം, ‘കർത്താവിന്റെ വഴിയൊരുക്കുവിൻ; അവിടുത്തെക്കുവേണ്ടി പാത നേരെയൊക്കുവിൻ

5എല്ലാ താഴ്വരകളും നികത്തപ്പെടും. എല്ലാ മലകളും കുന്നുകളും നിരപ്പാക്കപ്പെടും. വളഞ്ഞവഴികൾ നേരെയൊക്കുകയും, ദുർഘടമായ പാതകൾ സുഗമമാക്കുകയും ചെയ്യും. 6മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒന്നാകെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ കാണും.”

എന്നിങ്ങനെ യേശുയാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ.

7യോഹന്നാനിൽനിന്നു സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ വന്ന ജനക്കൂട്ടത്തോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “സർപ്പസന്തതികളേ! വരാൻ പോകുന്ന ക്രോധത്തിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു തന്നതാര്? 8മാനസാന്തരത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവിൻ. ‘അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ട്’ എന്നു നിങ്ങളോടു തന്നെ പറയുവാൻ ഭാവിക്കരുത്; ഈ കല്ലുകളിൽനിന്ന് അബ്രാഹാമിനു സന്തതികളെ എഴുന്നേല്പിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിനു കോടാലിവച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ലഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാത്ത വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുകളായും.”

10“അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?” എന്നു ജനക്കൂട്ടം ചോദിച്ചു.

11അതിനു യോഹന്നാൻ: “രണ്ടുടുന്നുള്ള വൻ ഉടുപ്പില്ലാത്തവനു കൊടുക്കട്ടെ ; ഭക്ഷണം ഉള്ളവനു അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യട്ടെ” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

12ചുങ്കംപിരിവുകാരും സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ വന്നു. “ശുഭോ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം?” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു.

13“നിങ്ങളോടു കലിപിച്ചതിൽ അധികമായി ഒന്നും പിരിക്കരുത്” അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു.

14അപ്പോൾ ചില പടയാളികൾ അദ്ദേഹത്തോട്, “ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്ത്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

“ബലം പ്രയോഗിച്ചു പണം വാങ്ങുകയോ ജനങ്ങളുടെമേൽ വ്യാജമായി കുറ്റം ചുമത്തുക

യോ ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവിൻ” എന്ന് അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

15ജനം പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു; ഈ യോഹന്നാൻതന്നെ ആയിരിക്കുകയില്ലേ (കിസ്മതു എന്ന് എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിൽ വിചാരിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നു.

16യോഹന്നാൻ അവരെല്ലാവരോടും മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ എന്നെക്കാൾ ബലവാനായ ഒരുവൻ വരും; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറ് അഴിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും തീകൊണ്ടും സ്നാനപ്പെടുത്തും. 17 വിശുദ്ധരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. അദ്ദേഹം കളം പൂർണ്ണമായും വെടിപ്പാക്കി ഗോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ ശേഖരിക്കും; പതിർ കെടാത്ത തീയിലിട്ടു ചുട്ടുകളയുകയും ചെയ്യും.” 18മറ്റു പല വചനങ്ങളാലും യോഹന്നാൻ ജനങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും അവരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

19എന്നാൽ യോഹന്നാൻ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവിനെ അയാളുടെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യ ഹെരോദ്യനിമിത്തവും അയാൾ ചെയ്തിരുന്ന സകല ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തവും ശാസിച്ചതുകൊണ്ട് 20ഹെരോദാവു ഇതിനെല്ലാംപുറമേ യോഹന്നാനെ തുറുകിൽ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

യേശുവിന്റെ സ്നാനവും വംശാവലിയും

21ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും സ്നാനം ഏറ്റു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യേശുവും സ്നാനം ഏറ്റു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു. 22പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ഇറങ്ങിവന്നു. “നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

23യേശുവിനു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യോസേഫിന്റെ മകൻ. അങ്ങനെയാണ് ജനം കരുതിയിരുന്നത്.

യോസേഫ് ഹേലിയുടെ മകൻ, 24ഹേലി മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത് ലേലിയുടെ മകൻ, ലേവി മെല്ക്കിയുടെ മകൻ, മെല്ക്കി യന്നായിയുടെ മകൻ. യന്നായി യോസേഫിന്റെ മകൻ, 25യോസേഫ് മത്തഥൊസിന്റെ മകൻ, മത്തഥൊസ് ആമോസിന്റെ മകൻ, ആമോസ് നാഹൂമിന്റെ മകൻ,

നാഹും എസ്ജിയുടെ മകൻ,
 എസ്ജി നഗ്നായിയുടെ മകൻ,
 നഗ്നായി മയാത്തിന്റെ മകൻ,
 26 മയാത്ത് മത്തമെദ്യാസിന്റെ മകൻ,
 മത്തമെദ്യാസ് ശെമയിയുടെ മകൻ,
 ശെമയി യോസേഫിന്റെ മകൻ,
 യോസേഫ് യോദായുടെ മകൻ,
 27 യോദാ യോഹന്നാന്റെ മകൻ,
 യോഹന്നാൻ രേസയുടെ മകൻ,
 രേസ സൊരൊബാബേലിന്റെ മകൻ,
 സൊരൊബാബേൽ ശലമിയേലിന്റെ മകൻ,
 ശലമിയേൽ നേരിയുടെ മകൻ,
 28 നേരി മെൽക്കിയുടെ മകൻ,
 മെൽക്കി അദ്ദിയുടെ മകൻ,
 അദ്ദി കോസാമിന്റെ മകൻ,
 കോസാം എൽമാദാമിന്റെ മകൻ,
 എൽമാദാം ഏരിന്റെ മകൻ,
 ഏർ യോശുവിന്റെ മകൻ,
 29 യോശു എലീയേസരിന്റെ മകൻ,
 എലീയേസർ യോരീമിന്റെ മകൻ,
 യോരീം മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ,
 മത്ഥാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ,
 30 ലേവി ശിമ്യോന്റെ മകൻ,
 ശിമ്യോൻ യെഹൂദയുടെ മകൻ,
 യെഹൂദാ യോസേഫിന്റെ മകൻ,
 യോസേഫ് യോനാമിന്റെ മകൻ,
 യോനാം എല്യാക്കീമിന്റെ മകൻ,
 31 എല്യാക്കീം മെല്യാവിന്റെ മകൻ,
 മെല്യാവു മെനായുടെ മകൻ,
 മെനാ മത്തമയുടെ മകൻ,
 മത്തമാ നാഥാന്റെ മകൻ,
 നാഥാൻ ദാവീദിന്റെ മകൻ,
 32 ദാവീദ് യിശ്ശായിയുടെ മകൻ,
 യിശ്ശായി ഓബേദിന്റെ മകൻ,
 ഓബേദ് ബോവസിന്റെ മകൻ,
 ബോവസ് സൽമോന്റെ മകൻ,
 സൽമോൻ നഹശോന്റെ മകൻ,
 നഹശോൻ അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ,
 33 അമ്മീനാദാബ് അരാമിന്റെ മകൻ,
 അരാം എസ്രോന്റെ മകൻ,
 എസ്രോൻ പാരെസിന്റെ മകൻ,
 പാരെസ് യെഹൂദായുടെ മകൻ,
 34 യെഹൂദാ യാക്കോബിന്റെ മകൻ,
 യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്റെ മകൻ,
 യിസ്ഹാക്ക് അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ,
 അബ്രാഹാം തേരഹിന്റെ മകൻ,
 തേരഹ് നാഹോരിന്റെ മകൻ,
 35 നാഹോർ സെരൂഗിന്റെ മകൻ,
 സെരൂഗ് രെഗുവിന്റെ മകൻ,

രെഗു ഫാലെഗിന്റെ മകൻ,
 ഫാലെഗ് ഏബെരിന്റെ മകൻ,
 ഏബെർ ശലാമിന്റെ മകൻ,
 36 ശലാം കയിനാന്റെ മകൻ,
 കയിനാൻ അർഹക്സാദിന്റെ മകൻ,
 അർഹക്സാദ് ശേമിന്റെ മകൻ,
 ശേം നോഹയുടെ മകൻ,
 നോഹ ലാമേക്കിന്റെ മകൻ,
 37 ലാമേക്ക് മെമുശലയുടെ മകൻ,
 മെമുശല ഹാനോക്കിന്റെ മകൻ,
 ഹാനോക്ക് യാരെദിന്റെ മകൻ,
 യാരെദ് മലേല്യൂലിന്റെ മകൻ,
 മലേല്യൂൽ കയിനാന്റെ മകൻ,
 38 കയിനാൻ ഏനോശിന്റെ മകൻ,
 എനോശ് ശേത്തിന്റെ മകൻ,
 ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ,
 ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

യേശുവിനുള്ളായ പരീക്ഷകൾ

4 യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി യോർദ്ദാനിൽ നിന്നു മടങ്ങി. ആത്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നയിച്ചു. 2 അവിടെ അദ്ദേഹം നാല്പതുദിവസത്തേക്ക് പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല, അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ പിശാച് അദ്ദേഹത്തോട്, “നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലിനോട് അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കല്പിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അതിന് യേശു: “ മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത് ”^a എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

5 പിന്നെ പിശാച് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യങ്ങളും ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. 6 അവൻ അദ്ദേഹത്തോട്: “ഇവയുടെയെല്ലാം സകല അധികാരവും മഹത്വവും ഞാൻ നിനക്കു തരാം. അത് എന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളവനു ഞാൻ അതു കൊടുക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നീ എന്നെ ആരാധിക്കു മെങ്കിൽ അതു നിനക്കു ഉള്ളതായിത്തീരും” എന്നു പറഞ്ഞു.

8 അതിന് യേശു: “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ ആരാധിച്ച് അവിടുത്തെ മാത്രമേ സേവിക്കാവൂ”^b എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

9 പിന്നെ പിശാച് അദ്ദേഹത്തെ യെരൂശലേമിലേക്കു നയിക്കുകയും ദൈവാലയ

a 4 ആവർത്തനം. 8: 3 b 8 ആവർത്തനം. 6: 13

ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്തു. അവൻ അദ്ദേഹത്തോട്, “ നീ ദൈവപുത്രനെങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നു താഴോട്ടു ചാടുക,

10^a നിന്നെ കാത്തു സംരക്ഷിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും;

11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിൽ തട്ടാതവണ്ണം അവർ നിന്നെ കൈകളിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും.”^b എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

12 അതിന് യേശു: “ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത് ”^b എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

13 ഈ പരീക്ഷകളെല്ലാം തികച്ചശേഷം പിശാച് തക്ക ഒരവസരം ലഭിക്കുന്നതുവരേയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപോയി.

യേശു നസരെത്തിൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു

14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങി; അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത നാട്ടിൻപുറത്തെല്ലാം പരന്നു. 15 അദ്ദേഹം അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു; എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തി.

16 അദ്ദേഹം, താൻ വളർന്ന സ്ഥലമായ നസരെത്തിലേക്കു പോയി, ശബ്ബത്തു ദിവസത്തിൽ പതിവനുസരിച്ച് പള്ളിയിൽ ചെന്ന് വായിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. 17 യേശുപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകച്ചുരുൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അതു നിവീർത്തി ഈ ഭാഗം അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി:

18 “കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്, എന്തെന്നാൽ ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തടവുകാർക്കു സാതന്ത്ര്യവും അന്ധർക്കു കാഴ്ചയും പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും, മർദ്ദിതരെ വിട്ടുപോന്നും,

19 കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.”^c

20 പിന്നെ അദ്ദേഹം പുസ്തകച്ചുരുൾ ശുശ്രൂഷകനു തിരികെ കൊടുത്തിട്ട് ഇരുന്നു. പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരുടേയും ദൃഷ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു.

21 അദ്ദേഹം അവരോട്, “ നിങ്ങൾ കേട്ട ഈ തിരുവെഴുത്ത് ഇന്ന് നിവൃത്തിയായിരിക്കുകയാണ് ” എന്നു പറഞ്ഞു.

22 എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചു;

^a 11 സങ്കീർത്തനം. 91:11,12 ^b 12 ആവർത്തനം. 6:16 ^c

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണുവാക്കുകൾ നിമിത്തം ആൾചര്യപ്പെട്ടു. “ഇതു യോസേഫിന്റെ മകൻ അല്ലയോ?” അവർ ചോദിച്ചു.

23 യേശു അവരോട്: “ വൈദ്യോ, നിന്നെത്തന്നെ സൗഖ്യമാക്കുക ” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ‘താങ്കൾ കഫർന്നഹൂമിൽ ചെയ്തുവെന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നതു താങ്കളുടെ ഈ പിതൃനഗരത്തിലും ചെയ്യുക’ എന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു തീർച്ചയായും പറയും” എന്നു പറഞ്ഞു.

24 അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: “ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 ഏലീശാവിന്റെ കാലത്ത്, ആകാശം മൂന്നരവർഷത്തേക്ക് അടഞ്ഞുപോകയും ദേശത്തെല്ലായിടത്തും ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യിസ്രായേലിൽ അനേകം വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു വാസ്തവമാണ്; 26 എങ്കിലും ഏലീയാവിനെ സീദോൻ പ്രദേശത്തെ സരൈപ്തയിൽ ഒരു വിധവയുടെ അടുത്തേക്കല്ലാതെ അവരിൽ ആരുടേയും അടുക്കലേക്ക് അയച്ചില്ല. 27 ഏലീശാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു യിസ്രായേലിൽ കൃഷ്ണം ബാധിച്ച അനേകർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സ്വറിയാക്കാരനായ നയമാൻ ഒഴികെ അവരിൽ ആരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചില്ല.”

28 ഇതുകേട്ടപ്പോൾ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായിത്തീർന്നു. 29 അവർ എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തെ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയും പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വക്കിൽ നിന്നും താഴേക്കു തള്ളിയിടുവാൻ അവിടെ കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. 30 എന്നാൽ അദ്ദേഹം ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിലൂടെ നടന്നു തന്റെ വഴിക്കുപോയി.

യേശു ഒരു ദൂരാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു

31 പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു ചെന്ന് ശബ്ബത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി. 32 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം അധികാരമുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ ആൾചര്യപ്പെട്ടു.

33 അവരിലെ പള്ളിയിൽ ദൂരാത്മാവു ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഇന്നായിരുന്നു. അവൻ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ 34 “നസറായനായ യേശുവേ, അങ്ങയ്ക്കു ഞങ്ങളോട് എന്തു കാര്യം?

യേശു ഒരു ദൂരാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു

31 പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു ചെന്ന് ശബ്ബത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി. 32 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം അധികാരമുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ ആൾചര്യപ്പെട്ടു.

33 അവരിലെ പള്ളിയിൽ ദൂരാത്മാവു ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഇന്നായിരുന്നു. അവൻ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ 34 “നസറായനായ യേശുവേ, അങ്ങയ്ക്കു ഞങ്ങളോട് എന്തു കാര്യം?

യേശു ഒരു ദൂരാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു

ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാനോ അങ്ങു വന്നിരിക്കുന്നത്? അങ്ങ് ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. - ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ തന്നെ" എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

35 "മിണ്ടരുത്" യേശു ശാസിച്ചു: "അവനിൽ നിന്നു പുറത്തുവരിക!" എന്ന് യേശു കർശനമായി കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഭൃതം ആ മനുഷ്യനെ അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽ തള്ളിയിട്ടുശേഷം അവൻ ഉപദ്രവമൊന്നും വരുത്താതെ പുറത്തുപോയി.

36 ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. "ഈ ഉപദേശം എന്ത്? അദ്ദേഹം അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടും കൂടി ദുരാത്മാക്കളോടും കല്പിക്കുകയും അവ പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ!" എന്ന് തമ്മിൽത്തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 37 അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാർത്ത ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം പരന്നു.

യേശു അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു

38 യേശു പള്ളിവിട്ടു ശിമോന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ചെന്നു. ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ കഠിനമായ പനിപിടിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്നു. അവളെ സഹായിക്കണമെന്ന് അവർ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. 39 അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു കുനിഞ്ഞു പനിയെ ശാസിച്ചു. അത് അവളെ വിട്ടുപോയി. അവൾ ഉടനെ എണീറ്റ് അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതുടങ്ങി.

40 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ വിവിധരോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചിരുന്ന എല്ലാവരെയും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അദ്ദേഹം ഓരോരുത്തരുടെയുംമേൽ കൈ വച്ച് അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 41 കൂടാതെ, ഭൃതങ്ങൾ: "നീ ദൈവപുത്രൻ!" എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പലരിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തു എന്ന് അവ ശാസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവയെ ശാസിച്ചു; സംസാരിപ്പാൻ യേശു തന്നെ അനുവദിച്ചില്ല.

42 പ്രഭാതത്തിൽ അവൾ ഒരു വിജനസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹം ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ തങ്ങളെ വിട്ടുപോകാതിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 43 എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും അറിയിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അതിനായിട്ടല്ലോ എന്നെ അയച്ചിട്ടുള്ളത്." 44 തുടർന്ന് അദ്ദേഹം യഹൂദ്യയിലെ ^a പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ വിളിക്കുന്നത്

5 ഒരുദിവസം യേശു ഗന്നേസരത്ത്ടൊക ^b ത്തിന്റെ തീരത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും തിങ്ങിക്കൂടി ദൈവവചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. 2 അപ്പോൾ കരയ്ക്കടുത്തു രണ്ടു വഞ്ചികിടക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. മീൻപിടിത്തക്കാർ വഞ്ചി അവിടെ ഇട്ടിട്ടു തങ്ങളുടെ വല കഴുകുകയായിരുന്നു. 3 അവയിൽ ശിമോനുള്ളതായ ഒരു വഞ്ചിയിൽ കയറിയിട്ട് അത് കരയിൽ നിന്ന് അല്പം നീക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം അതിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു.

4 സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശിമോനോട്: "ആഴത്തിലേക്കു നീക്കി വലയിറക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞു.

5 അതിനു ശിമോൻ: "നാഥാ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ അധാനിച്ചു; ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. എങ്കിലും അങ്ങയുടെ വാക്കിനു ഞാൻ വലയിറക്കാം." എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

6 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ വലിയ മീൻകൂട്ടം വലയിൽപ്പെട്ടു; വലകീറാൻ തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് അവർ, മറ്റേ വഞ്ചിയിലുള്ള പങ്കാളികൾ വന്നു തങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടതിന് അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ വന്നു രണ്ടു വഞ്ചികളും മുങ്ങാറാകുന്നതുവരെ മീൻ നിറച്ചു.

8 ഇതുകണ്ടിട്ടു ശിമോൻ പാത്രോസ് യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണ്, "കർത്താവേ, എന്നെ വിട്ടു പോകേണമേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അയാളും അയാളുടെ എല്ലാ കൂട്ടുകാരും തങ്ങൾ നടത്തിയ മീൻപിടിത്തത്തെപ്പറ്റി വിസ്മയഭരിതരായിരുന്നു; 10 ശിമോന്റെ പങ്കാളികളായ യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്ന സെബെദിമക്കളും അങ്ങനെതന്നെ.

അപ്പോൾ യേശു ശിമോനോട്: "ഭയപ്പെടരുത്; ഇനിമുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനാകും" എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ വഞ്ചികൾ വലിച്ചു കരയ്ക്കു കയറ്റി, സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു.

കുഷ്ഠം ബാധിച്ചവൻ

12 യേശു ഒരു പട്ടണത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ വന്നു. അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ട് കവിണ്ണുവീണ്, "കർത്താവേ, അവിടുത്തേക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ കഴിയും" എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു.

13 യേശു കൈനീട്ടി ആ മനുഷ്യനെ തൊട്ടു;

^a 44 അഥവാ, യഹൂദ്യുടെ നാട്ടിലെ. ചിലകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ശലീല ^b 1 അതായത് ശലീലക്കടൽ

“എനിക്ക് മനസ്സുണ്ട്, ശുദ്ധനാവുക” എന്നു പറഞ്ഞു. തൽക്ഷണം കുഷ്ഠം അവനെ വിട്ടുമാറി.

14 അപ്പോൾ യേശു അവനോട്: “ഇത് ആരോടും പറയരുത്, എന്നാൽ നീ പോയി പുരോഹിതനും നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുത്ത് അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനു മോശെ കല്പിച്ച വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കുക” എന്നു കല്പിച്ചു.

15 എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത അധികം പരന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം കേൾക്കുവാനും തങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾ നീങ്ങി സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുവാനും വന്നു കൂടി. 16 എന്നാൽ യേശു പലപ്പോഴും വിജന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പിൻവാങ്ങി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

യേശു ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു

17 ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഗലീലയിലെ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും യഹൂദ്യയിൽനിന്നും യെരൂശലേമിൽനിന്നും വന്നെത്തിയ പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രീമാരും അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കർത്താവിന്റെ ശക്തി അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 ചില ആളുകൾ തളർവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു; അവനെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് യേശുവിന്റെ മുൻപിൽ കിടത്താൻ ശ്രമിച്ചു. 19 ജനക്കൂട്ടം നിമിത്തം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വഴി കാണാഞ്ഞിട്ട് അവർ മേൽക്കൂരയിൽ കയറി, ഓടുകൾ നീക്കി അവനെ കിടക്കയോടെ ജനമധ്യത്തിൽ, യേശുവിന്റെ മുമ്പാകെ ഇറക്കിവച്ചു.

20 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്; “സ്നേഹിതാ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

21 പരീശന്മാരും വേദജ്ഞരും, “ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന ഇവൻ ആര്? ദൈവത്തിനു മാത്രമല്ലാതെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക?” എന്നു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി.

22 അവർ എന്താണ് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് യേശു അറിഞ്ഞിട്ട് അവരോടു ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതെന്ത്? 23 ‘നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നു പറയുന്നതോ ‘എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക’ എന്നു പറയുന്നതോ ഏതാകുന്നു ഏറെ എളുപ്പം? 24 എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു

നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്” അദ്ദേഹം പക്ഷവാതക്കാരനോട്: “എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്കയെടുത്തു വീട്ടിൽ പോകുക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഉടൻതന്നെ അവൻ അവരുടെമുമ്പാകെ എഴുന്നേറ്റു താൻ കിടന്ന കിടക്കയെടുത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പോയി. 26 എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. അവർ ഭയഭക്തി നിറഞ്ഞവരായി, “നാം ഇന്ന് അപൂർവ്വകാര്യങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

ലേവിയെ വിളിക്കുന്നു

27 ഇതുകഴിഞ്ഞ് യേശു പുറത്തേക്കുപോയി, ലേവി എന്നു പേരുള്ള ഒരു ചുങ്കംപിരിവുകാരൻ ചുങ്കസ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുന്നു കണ്ടു. യേശു അവനോട്: “എന്നെ അനുഗമിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ലേവി എഴുന്നേറ്റ് എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു.

29 പിന്നീട് ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ യേശുവിനു വലിയൊരു വിരുന്നു നടത്തി. ചുങ്കംപിരിവുകാരുടെയും മറ്റും വലിയ ഒരു സമൂഹം അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 30 എന്നാൽ പരീശന്മാരും അവരുടെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വേദജ്ഞരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്: “നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും ‘പാപികളോടും’ കൂടെ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതെന്ത്?” എന്നു ചോദിക്കുകയും പിറുപിറുകയും ചെയ്തു.

31 യേശു അവരോട്: “ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കല്ല, രോഗികൾക്കാണ് ദൈവദൂഷണത്തെക്കൊണ്ട് ആവശ്യം. 32 ഞാൻ നീതിമാന്മാരെല്ലാപാപികളെയത്രേ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു വിളിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യേശുവിനോട് ഉപവാസത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു

33 അവർ അദ്ദേഹത്തോട്: “യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെക്കൂടെ ഉപവസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; പരീശന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാരും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു; അങ്ങയുടെ ശിഷ്യന്മാരാകട്ടെ, തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

34 അതിന് യേശു, “മണവാളൻ അതിഥികളോടു കൂടെയുള്ളപ്പോൾ അവരെക്കൊണ്ട് ഉപവസിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? 35 എന്നാൽ മണവാളൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെടുന്ന കാലം വരും; അപ്പോൾ, ആനാളുകളിൽ അവർ ഉപവസിക്കും.” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

36അദ്ദേഹം അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: “ആരും പുതിയ വസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കഷണം കീറിയെടുത്തു പഴയതിൽ തൂണിച്ചേർക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പുതിയ വസ്ത്രം കീറിപ്പോകുന്നത് കൂടാതെ പുതിയതിൽനിന്ന് എടുത്ത തുണ്ട് പഴയതിനോടു ചേരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. 37ആരും പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തോൽക്കുടങ്ങളിൽ പകരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പുതുവീഞ്ഞ് അവയെ തകർക്കും; വീഞ്ഞു പുറത്തേക്ക് ഒഴുകും; തോൽക്കുടങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും. 38അതുപാടില്ല, പുതിയ വീഞ്ഞ് പുതിയ തോൽക്കുടങ്ങളിൽ പകർന്നു വയ്ക്കണം. 39പഴയ വീഞ്ഞു കുടിച്ചതിനു ശേഷം ആരും പുതിയത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, ‘പഴയതു തന്നെ മെച്ചം’ എന്നു പറയും.”

ശബ്ബത്തിന്റെ കർത്താവ്

6 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ യേശു വിളഭൂമിയിൽകൂടി പോകുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകൾ പറിച്ച് കൈകളിൽ വെള്ളം തിരുമ്മി ധാന്യം തിന്നുതുടങ്ങി. 2ചില പരീശന്മാർ: “ശബ്ബത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമായതിനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

3 “ദാവീദും കൂടെയുള്ളവരും തങ്ങൾക്കു വിശന്നപ്പോൾ എന്തുചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ? 4അവർ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തിന്നുവാൻ പാടില്ലാത്ത കാഴ്ചയൊന്നും എടുത്തു കേഴിച്ചു; കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 “മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്റെയും കർത്താവായെന്നും” എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു.

6മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിൽ അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ ചെന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വലങ്കൈ ശോഷിച്ചുപോയ ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7പരീശന്മാരും വേദജ്ഞരും യേശുവിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ കാരണം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്ന് അവർ നിരീക്ഷിച്ചു. 8എന്നാൽ അവരുടെ വിചാരം എന്തെന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട് യേശു കൈ ശോഷിച്ച മനുഷ്യനോട്, “എഴുന്നേറ്റ് എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ നില്ക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ എഴുന്നേറ്റ് അവിടെ നിന്നു.

9പിന്നെ യേശു അവരോട്: “ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കട്ടെ: ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതോ തിന്മ ചെയ്യുന്നതോ, ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതോ അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതോ, ഏതാകുന്നു നിയമാനുസൃതം?” എന്നു ചോദിച്ചു.

10അദ്ദേഹം അവരെല്ലാം ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട് ആ മനുഷ്യനോട്, “നിന്റെ കൈ നീട്ടുക” എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു; അവന്റെ കൈ പരിപൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 11എന്നാൽ അവർ ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായി, യേശുവിനെ എന്തുചെയ്യണമെന്നു തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു.

പത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാർ

12അന്നൊരിക്കൽ യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മലയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി ചെലവഴിച്ചു. 13നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽവിളിച്ചു; അവരിൽ പത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവർക്ക് അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. 14അവരുടെ പേരുകൾ ഇവയാണ്: ശിമോൻ അയാൾക്ക് പത്രൊസ് എന്ന് അദ്ദേഹം പേരിട്ടു, അയാളുടെ സഹോദരൻ അന്ത്രൊയാസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പൊസ്, ബർത്തൊലൊമായി, 15മത്തായി, തോമസ്, അല്പായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്, എരിവുകാരൻ എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന ശിമോൻ, 16യാക്കോബിന്റെ മകനായ യൂദാ, വഞ്ചകനായിത്തീർന്ന ഈസ്ക്കാര്യാത്ത് യൂദാ.

അനുഗ്രഹങ്ങളും കഷ്ടതകളും

17അദ്ദേഹം അവരോടൊപ്പം ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് സമഭൂമിയിൽ നിന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സമൂഹവും യഹൂദ്യയിൽ എല്ലായിടത്തുനിന്നും സോരിന്റെയും സീദോന്റെയും സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും 18വചനം കേൾപ്പാനും രോഗശാന്തി പ്രാപിപ്പാനും വന്ന അനവധി ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദുരാത്മാക്കളാൽ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നവർ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു; 19ശക്തി അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് എല്ലാവരെയും സൗഖ്യമാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ സ്പർശിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

20ശിഷ്യന്മാരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

- “ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളത്.
- 21ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ; നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയുണ്ടാകും.
- ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും.
- 22മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം

മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ വെറുത്ത്, ഭ്രഷ്ടരാക്കി അപമാനിച്ച്, നിങ്ങളുടെ പേര് ദോഷമുള്ളതായി തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ.

23“ആ ദിവസത്തിൽ ആനന്ദിക്കുകയും സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുകയും ചെയ്തിൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലിയത്; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകന്മാരോട് അങ്ങനെ തന്നെ പെരുമാറിയല്ലോ!

24“എന്നാൽ ധനികരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾക്കുള്ള ആശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു.

25ഇപ്പോൾ തൃപ്തരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾക്കു വിശക്കും. ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചുകരയും.

26എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തി പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! അവരുടെ പൂർവ്വിപിതാക്കന്മാരും കള്ള പ്രവാചകന്മാരോട് അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ശത്രുക്കളോടു സ്നേഹം

27“എന്നാൽ എന്റെ വചനം കേൾക്കുന്ന നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്യുവിൻ; 28നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. 29ഒരുവൻ നിന്റെ ഒരു ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനു മറ്റേ ചെകിട്ടും കാണിച്ചു കൊടുക്കുക. നിന്റെ മേലങ്കി എടുക്കുന്നവന് അങ്കിയുംകൂടെ നൽകാൻ മടിക്കരുത്. 30നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏവർക്കും കൊടുക്കുക; നിനക്കുള്ളത് ആരെങ്കിലും എടുത്തുകളയുന്നുവെങ്കിൽ അതു തിരികെ ആവശ്യപ്പെടരുത്. 31മറ്റുള്ളവർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യുവിൻ.

32“നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ എന്താണുള്ളത്? പാപികൾപോലും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 33നിങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്താൽ അതിൽ അഭിമാനിക്കാൻ എന്താണുള്ളത്? പാപികൾപോലും അതു ചെയ്യുന്നു. 34മടക്കിത്തരുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുള്ളവർക്കു വായ്പ കൊടുത്താൽ അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണഭിമാനിക്കാ

നുള്ളത്? പാപികൾപോലും തീർത്തും തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ പാപികൾക്കു വായ്പ കൊടുക്കുന്നു.

35“എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ; അവർക്കു നന്മ ചെയ്യുവിൻ; തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷകൂടാതെ അവർക്കു വായ്പ കൊടുക്കുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലിയതായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് നന്മ കെട്ടവരോടും ദുഷ്ടന്മാരോടും ദയാലുവാകുന്നു. 36നിങ്ങളുടെ പിതാവ് കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും കരുണയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ.

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നത്

37“വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങളും വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. ശിക്ഷാവിധി നടത്തരുത്; നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകുകയില്ല. ക്ഷമിക്കുവിൻ; നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും. 38കൊടുക്കുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അമർത്തികുലുക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവ് നിങ്ങളുടെ മടിയിൽത്തരും. നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും.

39 അദ്ദേഹം അവരോട് ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു: “അന്ധൻ അന്ധനെ നയിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഇരുവരും കൂഴിയിൽ വീണു പോകയില്ലയോ? 40ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്നുമിതെ അല്ല; എന്നാൽ അദ്വൈതം തികഞ്ഞവൻ ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരും.

41 “നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടുനോക്കുകയും സ്വന്തം കണ്ണിലെ കോൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്? 42നിന്റെ സ്വന്തം കണ്ണിലെ കോൽ കാണാൻ കഴിയാതിരിക്കുമ്പോൾ ‘സഹോദരാ, ഞാൻ നിന്റെ കണ്ണിലെ കരട് എടുത്തുകളയട്ടെ’ എന്നു നിനക്ക് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? ഹേ, കപടകർത്തനായ മനുഷ്യ, ആദ്യം നിന്റെ കണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളയുക. അപ്പോൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് എടുത്തുകളയുവാൻ തക്കവിധം തെളിവായി കാണുവാൻ നിനക്കു കഴിയും.

വ്യക്ഷവും അതിന്റെ ഫലവും

43 “ചീത്തഫലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വൃക്ഷമില്ല; നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്ന ചീത്തവൃക്ഷവുമില്ല. 44ഏതു വൃക്ഷത്തെയും അതിന്റെ ഫലംകൊണ്ടറിയാം. ആളുകൾ മുൾച്ചെടികളിൽ നിന്നു അന്തിപ്പഴമോ തെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങയോ ശേഖരിക്കുന്നില്ല. 45നല്ല

മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന നന്മയിൽനിന്നു നല്ല കാര്യങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന തിന്മയിൽനിന്നു ദോഷമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുകവിയുന്നതാണല്ലോ വായ് പ്രസതാവികുന്നത.

വീടു പണിയുന്ന വിവേകിയും മുഢനും

46 “നിങ്ങൾ എന്നെ ‘കർത്താവേ, കർത്താവേ’, എന്നു വിളിക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നതു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? 47 എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് എന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അവയെ പ്രയോഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരോടു സദൃശൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരാം. 48 ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന അടിസ്ഥാനമിട്ട് വീടു പണിയുന്നവനോടു അവൻ സദൃശനും. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഒഴുക്ക് ആ വീടിന്മേൽ അടിച്ചു. എന്നാൽ അതു നല്ലവണ്ണം പണിതതായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനു ക്വലുക്കം തട്ടിയില്ല. 49 എന്നാൽ എന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അവയെ പ്രയോഗത്തിലാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മണ്ണിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു സദൃശൻ. ഒഴുക്ക് ആ വീടിന്മേൽ അടിച്ച ഉടനെ അതു തകർന്നു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലുതായിരുന്നു.”

ഒരു ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം

7 ജനങ്ങൾ കേൾക്കെ ഇതൊക്കെയും പറഞ്ഞതിനുശേഷം യേശു കഫർന്നഹു മിൽ പ്രവേശിച്ചു. 2 അവിടെ ഒരു ശതാധിപനും വളരെ പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന ദാസൻ രോഗം ബാധിച്ചു മരിക്കാനായിരുന്നു. 3 ശതാധിപൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ട് അദ്ദേഹം വന്നു തന്റെ ദാസനെ സൗഖ്യമാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുവാൻ യഹൂദന്മാരുടെ ചില മുപ്പന്മാരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 4 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് താത്പര്യത്തോടെ ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു: “അങ്ങ് ഇതു ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഈ മനുഷ്യൻ യോഗ്യൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇയാൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടി ഒരു പള്ളി പണിതു തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” 6 അങ്ങനെ, യേശു അവരോടു കൂടെ പോയി.

അദ്ദേഹം വീടിനോട് അടുക്കാനായപ്പോൾ ശതാധിപൻ സ്നേഹിതന്മാരെ അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച് ഇങ്ങനെ പറയിച്ചു: “കർത്താവേ, അങ്ങു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ; കാരണം, അങ്ങ് എന്റെ ഭവനത്തിൽ വരുവാൻ എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല. 7 അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ തന്നെ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഒരുമ്പെടാഞ്ഞത്. അങ്ങ് ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ മതി; എന്റെ ദാസനു സൗഖ്യം ലഭിക്കും. 8 ഞാനും അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണ്. എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികളുണ്ട്. ഒരുത്തനോടു ഞാൻ ‘പോകൂ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ പോകുന്നു. മറ്റൊരുത്തനോട് ‘വരൂ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ വരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ദാസനോട് ‘ഇതു ചെയ്യൂ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്യുന്നു.”

9 യേശു ഇതുകേട്ടിട്ട് അവനെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ജനക്കൂട്ടത്തിനു നേരെ തിരിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം: “യിസ്രായേലിൽ പോലും ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ദാസൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു.

യേശു ഒരു വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു

11 പിറ്റേനാൾ യേശു നയിൻ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കുപോകുമ്പോൾ; ശിഷ്യന്മാരും വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടവും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. 12 അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലിനോടു സമീപിച്ചപ്പോൾ അതാ, മരിച്ചുപോയ ഒരുവനെ പുറത്തേക്കുകൊണ്ടുവരുന്നു. അവൻ അമ്മയുടെ ഏകപുത്രൻ; അവളോ വിധവയായിരുന്നു. പട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ള വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 അവളെ കണ്ടിട്ട് കർത്താവിന്റെ മനസ്സിലിഞ്ഞു. അവളിന്ന് അവളോട്: “കരയേണ്ടോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

14 പിന്നീട് അദ്ദേഹം അടുത്തു ചെന്ന് ശവമഞ്ചം തൊട്ടു. അതു ചുമന്നിരുന്നവർ നിന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “യുവാവേ, എഴുന്നേല്ക്കുക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.” 15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. യേശു അവനെ അമ്മയ്ക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു.

16 അവർ എല്ലാവരും പരിഭ്രമം നിറഞ്ഞവരായി ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. “ഒരു മഹാപ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുകയാണ്” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. 17 യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള ഈ വാർത്ത യഹൂദ്യയിൽ^a എല്ലായിടത്തും ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തും പ്രചരിച്ചു.

^a 17 അഥവാ, യഹൂദ്യുടെ നാട്ടിൽ

യേശുവും യോഹന്നാൻ സ്പനാപകനും

18 ഇവയൊക്കെയും യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ അവരിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു കർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്കയച്ചു. 19 “വരുവാനുള്ളവൻ അങ്ങുതന്നെയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരാളിനെ പ്രതീക്ഷിക്കണമോ?” എന്ന് അവരിലൂടെ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു.

20 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു: “യോഹന്നാൻസ്പനാപകൻ ഞങ്ങളെ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു: ‘വരുവാനുള്ളവൻ അങ്ങുതന്നെയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരാളെന്ന് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കണമോ?’”

21 ആ സമയത്തു തന്നെ യേശു വ്യാധികളും രോഗങ്ങളും ദുരന്തമാക്കളും ബാധിച്ച അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും അന്ധരായ അനേകർക്കു കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തു. 22 പിന്നെ അദ്ദേഹം ആ വന്നവരോട് “നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തത് തിരിച്ചുചെന്നു യോഹന്നാനെ അറിയിപ്പിൻ. അന്ധർക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു, മുടന്തർ നടക്കുന്നു, കൃഷ്ണരോഗികൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. ബധിരർ കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു, ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു. 23 എന്നാൽ ഞാൻ നിമിത്തം ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ അനുഗൃഹീതൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

24 യോഹന്നാന്റെ ദൂതന്മാർ പോയശേഷം യേശു ജനക്കൂട്ടത്തോട് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. “നിങ്ങൾ എന്തു കാണുവാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി? കാറ്റിൽ ഉലയുന്ന ഞാങ്ങണയോ? 25 അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റേന്തു കാണുവാൻ പോയി? മൂടുലവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? അല്ല, അമൂല്യ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും ആഡംബരത്തിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്നവർ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ അല്ലയോ ഉള്ളത്? 26 എന്നാൽ നിങ്ങൾഎന്തു കാണുവാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെയോ അതേ, ഒരു പ്രവാചകനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

27 ഞാൻ നിനക്കു മുമ്പായി എന്റെ ദൂതനെ അയയ്ക്കും, അവൻ നിനക്കു വഴിയൊരുക്കും.”^a എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ്. 28 “സ്പ്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമില്ല; എങ്കിലും ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ വലിയവൻ

^a 27 മലാഖി 3: 1

എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.”

29 ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും, ചുങ്കക്കാർപോലും, യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, അവർ യോഹന്നാന്റെ സ്പനാപകനും ഏറ്റിരുന്നതുകൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ വഴി നീതിയുള്ളതെന്ന് അംഗീകരിച്ചു. 30 എന്നാൽ യോഹന്നാനാൽ സ്പനാപകനും ഏല്ക്കാതിരുന്ന പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രപണ്ഡിതരും തങ്ങൾക്കായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന തള്ളിക്കളഞ്ഞിരുന്നു.

31 യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “ഈ തലമുറയിലെ ജനങ്ങളെ ഇനി ഞാൻ എന്തിനോടാണ് ഉപമിക്കേണ്ടത്? അവർ എന്തിനോട് സദൃശർ?

32 ‘ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലുതി; നിങ്ങളോ നൃത്തം ചെയ്തില്ല. ഞങ്ങൾ വിലാപഗീതം പാടി; നിങ്ങൾ വിലപിച്ചില്ല’

എന്നു ചന്തസ്ഥലത്തിരുന്ന് അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറയുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അവർ തുല്യരാണ്.

33 “അപ്പം തിന്നാത്തവനും വീഞ്ഞു കുടിക്കാത്തവനുമായി വന്ന യോഹന്നാൻസ്പനാപകനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ, ‘അവൻ ഭൃതമുണ്ട്’ എന്നു പറയുന്നു. 34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നുകുടിക്കുന്നവനായി വന്നു; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ, ‘ഇതാ, തിന്നിയും കുടിയതുമായ ഒരുവൻ, ചുങ്കക്കാരുടെയും ‘പാപികളുടെയും’ സ്പനേതിൻ’ എന്നു പറയുന്നു. 35 ജ്ഞാനമാകട്ടെ, തന്റെ എല്ലാ സന്താനങ്ങളാലും ശരിയെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു

36 പരീശന്മാരിൽ ഒരുവൻ തന്നോടൊത്തു ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ യേശുവിനെ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നു. 37 യേശു പരീശന്റെ ഭവനത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ട്, ആ പട്ടണത്തിൽ പാപജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി പരിമളതൈലം കൊണ്ടുവന്നു; 38 അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ, കാല്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു, കണ്ണുനീരുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങൾ നനച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ അവൾ പാദങ്ങൾ തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു കാൽ ചുംബിക്കുകയും അവയിൽ തൈലം പുശുകയും ചെയ്തു.

39 അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ച പരീശൻ ഇതു കണ്ടിട്ട്: “ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ആരാണു തന്നെ

തൊടുന്നതെന്നും അവൾ ഏതു തരത്തിലുള്ള സ്ത്രീയാണെന്നും അറിയുമായിരുന്നു. അവൾ ഒരു പാപിനിയായല്ലോ.” എന്നു തന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞു.

40 യേശു അവനോട്: “ശിമോനേ, എനിക്കു നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“ഗുരോ, പറഞ്ഞാലും.” അവൻ പറഞ്ഞു.

41 “പണം വായ്പ കൊടുക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനോട് കടവെട്ട രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുവൻ അഞ്ഞൂറു ദിനാറു^a മറ്റുവൻ അമ്പതുമാണ് കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. 42 തിരികെ കൊടുക്കുവാനുള്ള പണം അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് അവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും കടം അയാൾ ഇളച്ചു കൊടുത്തു. ആകട്ടെ, അവരിൽ ആരാണ് അയാളെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുക?”

43 “കൂടുതൽ ഇളച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.” ശിമോൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“നിന്റെ വിധി ശരിതന്നെ” - യേശു പറഞ്ഞു.

44 പിന്നെ അദ്ദേഹം സ്ത്രീയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞിട്ടു ശിമോനോടു പറഞ്ഞു: “നീ ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു; നീ എന്റെ കാലിനു വെള്ളം തന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവൾ കണ്ണുനീരുകൊണ്ട് എന്റെ പാദങ്ങൾ നനച്ച് തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു. 45 നീ എനിക്കു ചുംബനം തന്നില്ല; എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീ ഞാൻ അകത്തു കടന്നതു മുതൽ എന്റെ പാദങ്ങൾ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടേ യിരിക്കുന്നു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം പുശിയില്ല; എന്നാൽ ഇവൾ എന്റെ പാദങ്ങളിൽ സുഗന്ധതൈലം ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 47 ആകയാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഇവളുടെ അനവധിയായ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവൾ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു വല്ലോ; അല്പം ക്ഷമിച്ചു കിട്ടിയവൻ അല്പം സ്നേഹിക്കുന്നു.”

48 പിന്നെ യേശു അവളോട്: “നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

49 അപ്പോൾ വിരുന്നിലെ മറ്റ് അതിഥികൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി: “പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്ന ഇദ്ദേഹം ആര്?”

യേശു ആ സ്ത്രീയോട്: “നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോകുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

വിതയ്ക്കുന്നവന്റെ ഉപമ

8 ഇതുകഴിഞ്ഞ് യേശു പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുകയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും

ചെയ്തുകൊണ്ടു പന്തിരൂവരോടൊപ്പം സഞ്ചരിച്ചു. 2 ദുരാത്മാക്കളിൽ നിന്നും രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച ചില സ്ത്രീകളും അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ മൾദലക്കാരി എന്നു വിളിച്ചിരുന്നവളും ഏഴു ഭൃതങ്ങൾ വിട്ടുപോയവളുമായ മറിയയും, 3 ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബകാര്യവിചാരകനായിരുന്ന കുസയുടെ ഭാര്യ യോഹന്നയും സുസന്നയും മറ്റു പലരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യംകൊണ്ട് അവരെ സഹായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

4 വലിയൊരു ജനസമൂഹം വന്നുകൂടുകയും ഓരോ പട്ടണത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: 5 “ഒരു കൃഷിക്കാരൻ വിത്തുവിതയ്ക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവൻ വിതച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികിൽ വീണു; അതു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതു തിന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. 6 ചിലതു പാറപ്പുറത്തു വീണു, മുളച്ചു; നനവില്ലായ്മയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 വേറെ ചിലതു മുളച്ചുകൾക്കിടയിൽ വീണു; മുളച്ചുകളം അതിനോടുകൂടെ വളർന്ന് അതിനെ തെരുകിടക്കെത്തു. 8 മറ്റു ചിലത് നല്ല മണ്ണിൽ വീണു; അത് വളർന്ന്, വിതച്ചതിന്റെ നൂറുമേനി വിളവു നൽകി.”

ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം, “കേൾപ്പാൻ ചെയിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

9 ശിഷ്യന്മാർ ഈ ഉപമയുടെ അർത്ഥം എന്തെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. 10 അതിന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരോട്,

“അവർ കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനുമായി”^b ഉപമകളിലൂടെയത്രേ സംസാരിക്കുന്നത്.

11 “ഉപമയുടെ അർത്ഥം ഇതാണ്: വിത്ത് ദൈവവചനം. 12 വഴിയരികെയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും പിശാചു വന്ന് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു വചനം എടുത്തു കളയുന്നു. അങ്ങനെ അവർക്കു വിശ്വാസിക്കാനോ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനോ കഴിയുന്നില്ല. 13 പാറമേൽ ഉള്ളവരോ വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ അതു സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ അവർക്കു വേരില്ല. അവർ അല്പസമയത്തേക്കു വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്നാൽ പരീക്ഷാകാലത്തു വീണുപോകുന്നു.

^a 41 ഒരു ദിനാർ ഒരു ദിവസത്തെ കുലിക്കു തുല്യമായ നാണ്യമാണ്. ^b 10 യെശുവാൻ 6: 9

14 മുളുനീടയിൽ വീണ വിത്ത്, കേൾക്കുന്നവരെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ ചിന്താകുലങ്ങളാലും ധനത്താലും സുഖഭോഗങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി ഫലപ്രാപ്തിയില്ലാതെ പോകുന്നവരെ കുറിക്കുന്നു. 15 നല്ല മണ്ണിലെ വിത്താകട്ടെ, ഉത്തമവും നിർമ്മലവുമായ ഹൃദയമുള്ളവരെ കാണിക്കുന്നു. അവർ വചനം കേൾക്കുന്നു; അതു സംഗ്രഹിച്ചുവയ്ക്കുന്നു; സഹിഷ്ണുതയോടെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തണ്ടിന്മേലുള്ള വിളക്ക്

16 ആരും വിളക്കു കത്തിച്ചു പാത്രം കൊണ്ടു മുടുകയോ കട്ടിലിനു കീഴിൽ വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; പിന്നെയോ അകത്തുവരുന്നവർക്കു വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിന്മേലത്രേ വയ്ക്കുന്നത്. 17 വെളിച്ചെടുത്തെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നുമില്ല. അറിയപ്പെടാതെയും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരാതെയും രഹസ്യമായി വച്ചിരിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ല. 18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നുവെന്നു ശ്രദ്ധിവിൻ. 19 ഉള്ളവനോ കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനിൽനിന്നോ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതുകൂടി എടുത്തുകളയും."

യേശുവിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും

19 യേശുവിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വന്നു. എന്നാൽ ജനക്കൂട്ടം നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 20 ചിലർ അദ്ദേഹത്തോട്, "അങ്ങയുടെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അങ്ങയെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നിലകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

21 അതിന് യേശു: "ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേൾക്കുകയും പ്രമാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരത്രേ എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യേശു കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിക്കുന്നു

22 ഒരു ദിവസം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം ഒരു വഞ്ചിയിൽ കയറി, "നമുക്കു തടാകത്തിന്റെ മറുകരയിലേയ്ക്കു പോകാം" എന്നു പറഞ്ഞ് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. 23 അവർ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ തടാകത്തിൽ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റ് ഉണ്ടായി. വഞ്ചിയിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞ് അവർ വലിയ അപകടത്തിലായി.

24 ശിഷ്യന്മാർ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട്, "നാഥാ, നാഥാ, ഞങ്ങൾ നശിക്കാൻ പോകുകയാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റ് കാറ്റിനെയും വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷോഭത്തെയും ശാസിച്ചു. കൊടുങ്കാറ്റ് അമർന്നു; എല്ലാം ശാന്തമായി. 25 അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോട്: "നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

അവർ ഭയത്തോടും വിസ്മയത്തോടുംകൂടെ, "ഇദ്ദേഹം ആര്? കാറ്റിനോടും കടലിനോടുംപോലും ഇദ്ദേഹം കല്പിക്കുകയും അവ ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്നു തമ്മിൽതമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ഭൂതബാധിതനായ ഒരു

മനുഷ്യനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നത്

26 അവർ തടാകത്തിനക്കരെ ഗലീലയുടെ എതിരെയുള്ള ഗരസേനു⁴ ദേശത്തു വന്നെത്തി. 27 യേശു കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ പട്ടണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭൂതബാധിതൻ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ഈ മനുഷ്യൻ ഏറെക്കാലമായിട്ട് വസ്ത്രം ധരിക്കുകയോ വീട്ടിൽ പാർക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ശവക്കല്ലറകളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. 28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ട് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു. "യേശുവേ, അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എന്നോട് അങ്ങയ്ക്ക് എന്തു കാര്യം? എന്നെ പീഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്ന് അവൻ അത്യാച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 29 യേശു ആ ദുരാത്മാവിനോട് ആ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അത് അവനെ പലപ്പോഴും പിടികൂടിയിരുന്നു. കൈകാലുകൾ ചങ്ങലയിട്ടു ബന്ധിച്ച് കാവലിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടും അവൻ ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിക്കുകയും ഭൂതം അവനെ ഏകാന്തസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ഓടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

30 "നിന്റെ പേരെന്ത്?" യേശു അവനോടു ചോദിച്ചു.

അനേകം ഭൂതങ്ങൾ അവനിൽ കടന്നു കൂടിയിരുന്നതുകൊണ്ട് "ലേഗ്യോൻ" എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

31 "പാതാളത്തിലേക്കു പോകുവാൻ തങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിക്കരുതേ" എന്ന് അവ അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു.

32 അവിടെ കുനിൻചരിവിൽ വലിയൊരു പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിലേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണമെന്നു ഭൂതങ്ങൾ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അവയ്ക്ക് അനുവാദം നല്കി. 33 ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുറത്തുകടന്ന് പന്നികളിൽ പ്രവേശിച്ചു: ആ

⁴ 26 ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ഗദരസേനു, മറ്റു ചിലതിൽ ഗർഗ്ഗസേനു. 37-ാം വാക്യവും കാണുക.

കൂട്ടം കടുംതുകായ തീരത്തുകൂടെ തടാകത്തിലേക്കു പാഞ്ഞു മുങ്ങിച്ചത്തു.

34പന്നികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ സംഭവിച്ചതുകണ്ടിട്ട് ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും നാട്ടിൻപുറത്തും വിവരം അറിയിച്ചു. 35എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നു കാണുവാൻ ജനങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, ഭൃതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുബോധമുള്ളവനായി യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു. 36ഭൃതബാധിതനു സൗഖ്യം ലഭിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് അതു കണ്ടവർ ജനങ്ങളോട് അറിയിച്ചു. 37ഗൌരസേന്യ ദേശത്തെ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭയപരവശരായിരുന്നതുകൊണ്ട് തങ്ങളെ വിട്ടുപോകണമെന്ന് അവർ യേശുവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വഞ്ചിയിൽ കയറി അവിടം വിട്ടുപോയി.

38ഭൃതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ പോകുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ യേശു അവനോട്: 39“വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈവം നിനക്കു വേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം അറിയിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ യാത്രയാക്കി. അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതെല്ലാം പട്ടണത്തിലെങ്ങും അറിയിച്ചു.

മരിച്ച പെൺകുട്ടിയും രോഗിയായ സ്ത്രീയും

40യേശു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഒരു ജനസമൂഹം അദ്ദേഹത്തെ സാഗതം ചെയ്തു. അവരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. 41അപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ യായിരോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ വന്ന് യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണ് തന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരുവാൻ അദ്ദേഹത്തോടു കേണപേക്ഷിച്ചു. 42അയാളുടെ ഏകപുത്രി, ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായ പെൺകുട്ടി, മരിക്കാറായി കിടക്കുകയായിരുന്നു.

യേശു അവിടേക്കു പോകുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം അദ്ദേഹത്തെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 43പന്ത്രണ്ടുവർഷമായി രക്തസ്രവത്താൽ പീഡിതയായ ഒരു സ്ത്രീ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സമ്പാദ്യമെല്ലാം വൈദ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തിട്ടും, അവളെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 44അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിലെത്തി, അങ്കിയുടെ വിളമ്പിൽ തൊട്ടു; ഉടനെ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു.

45“എന്നെ തൊട്ടത് ആര്?” യേശു ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും അതു നിഷേധിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ്: “നാഥാ, ജനങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ചുറ്റും തിക്കി തിരക്കുന്നവരല്ലോ.” എന്നു പറഞ്ഞു.

46 എന്നാൽ യേശു: “ആരോ ഒരാൾ എന്നെ

തൊട്ടു; എന്നിൽനിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടതു ഞാൻ അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

47മറഞ്ഞുകളയാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു കണ്ടിട്ട് ആ സ്ത്രീ വിറച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വീണു. താൻ അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടതെന്തിനെന്ന് തനിക്കു തൽക്ഷണം സൗഖ്യം ലഭിച്ചതെങ്ങനെയെന്നും അവൾ സകലരും കേൾക്കെ അറിയിച്ചു.

48അദ്ദേഹം അവളോട്: “മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, സമാധാനത്തോടെ പോകുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

49അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ യായിരോസിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരാൾ വന്ന്, “താങ്കളുടെ മകൾ മരിച്ചുപോയി, ഗുരുവിനെ ഇനി പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാ” എന്നു പറഞ്ഞു.

50 ഇതു കേട്ടിട്ട് യേശു യായിരോസിനോട്, “ഭയപ്പെടേണ്ടാ; വിശ്വസിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുക. അവൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കും.” എന്നു പറഞ്ഞു.

51യായിരോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എന്നിവരേയും കൂട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഒഴികെ മറ്റാരെയും തന്നോടുകൂടെ അകത്തുകടക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. 52എല്ലാവരും അവളെച്ചൊല്ലിക്കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ആയിരുന്നു. “കരയേണ്ട,” യേശു പറഞ്ഞു, “അവൾ മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ.”

53അവൾ മരിച്ചുപോയി എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു. 54എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവളുടെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു: “കുഞ്ഞേ, എഴുന്നേല്ക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞു. 55അവളുടെ ആത്മാവ് മടങ്ങിവന്നു. അവൾ അപ്പോൾത്തന്നെ എഴുന്നേറ്റു. അവൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാൻ യേശു നിർദ്ദേശിച്ചു. 56 അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ആൾചര്യപ്പെട്ടു. സംഭവിച്ചത് എന്തെന്ന് ആരോടും പറയാതെന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു.

യേശു പന്തിരുവരെ അയയ്ക്കുന്നു

9 യേശു പന്തിരുവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനും രോഗങ്ങൾ സൗഖ്യമാക്കുവാനും അവർക്കു ശക്തിയും അധികാരവും കൊടുത്തു. 2പിന്നെ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുവാനും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. 3അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “യാത്രയ്ക്കു വടിയോ സഞ്ചിയോ ആഹാരമോ പണമോ ഒന്നിലധികം വസ്ത്രമോ എടുക്കരുത്. 4നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ പട്ടണം വിട്ടുപോകുന്നതുവ

റെ ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവിൻ. 5ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പട്ടണം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, അവർക്കെതിരേ സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളയുവിൻ. 6അങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ട് സുവിശേഷം അറിയിച്ചും എല്ലായിടത്തുമുള്ള ജനങ്ങളെ സൗഖ്യമാക്കിയും കൊണ്ടു ഗ്രാമത്തോറും സഞ്ചരിച്ചു.

7സംഭവിക്കാൻ തീർന്നതെല്ലാം നാടുവാഴിയായ ഹെരോദാവിനു കേട്ടു. യോഹന്നാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ചിലരും 8ഏലിയാവിനു പ്രത്യക്ഷനായിരിക്കുന്നുവെന്നു മറ്റുചിലരും പണ്ടത്തെ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി ചിലരും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഹെരോദാവിനു പരിഭ്രാന്തനായി. 9“യോഹന്നാനെ ഞാൻ ശിരച്ഛേദം ചെയ്തു. പിന്നെ ഈ വിധ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന ഇവർ ആർ?” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; യേശുവിനെ കാണാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു.

യേശു അയ്യായിരംപേർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നു

10അപ്പൊസ്തലന്മാർ മടങ്ങിയെത്തി തങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം യേശുവിനോട് അറിയിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് തനിയെ ബേത്സയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 11എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അതിനിടത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ സ്വീകരിച്ച് അവരോടു ദൈവരാജ്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും രോഗസൗഖ്യം ആവശ്യമായിരുന്നവരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

12പകൽ കഴിയാറായപ്പോൾ പന്തിരൂവർ അടുത്തുവന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “നാം ഇവിടെ ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്താണ്; അതുകൊണ്ട്, ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറത്തും ചെന്നു ഭക്ഷണവും താമസസൗകര്യവും കണ്ടെത്തുവാൻ ജനക്കൂട്ടത്തെ പറഞ്ഞയക്കണം.”

13അതിന് അദ്ദേഹം: “നിങ്ങൾ അവർക്കു എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുവിൻ” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഈ ജനക്കൂട്ടത്തിനു മുഴുവൻ വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾ പോയി വാങ്ങണം.” - അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. 14അവിടെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോട്: “അവരെ

അമ്പതുപേർ വീതം പന്തികളായി ഇരുത്തുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. 15അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു; എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി. 16 അദ്ദേഹം ആ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കുനോക്കി സ്തോത്രം ചെയ്തു നൂറുകി; പിന്നെ ജനങ്ങൾക്കു വിളമ്പിക്കൊടുക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. 17എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച നൂറുകൾക്കു ശേഷിച്ചതു പന്ത്രണ്ടു കൂട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു

ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പത്രോസിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ

18ഒരിക്കൽ യേശു തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരോട്, “ഞാൻ ആരാകുന്നു എന്നാണ് ജനങ്ങൾ പറയുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

19“യോഹന്നാൻസ്നാനം എന്നു ചിലരും ഏലിയാവ് എന്നു മറ്റുചിലരും പറയുന്നു; പുരാതനകാലത്തെ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്നു വേറെ ചിലരും പറയുന്നുണ്ട്.” അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

20 “എന്നാൽ നിങ്ങളോ?” യേശു ചോദിച്ചു, “ഞാൻ ആരാകുന്നുവെന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?”

“ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു” - പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു.

21ഇത് ആരോടും പറയരുതെന്ന് യേശു അവരോടു കർശനമായി കല്പിച്ചു. 22അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കണം. മൂപ്പന്മാർ, മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ, വേദജ്ഞർ എന്നിവരോട് അവൻ പുറത്തുള്ള പെട്ടു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വേണം.”

23അനന്തരം അവരെല്ലാവരോടും മായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിച്ചാൽ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച്, നാൾതോറും തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കണം. 24സ്വന്തം ജീവൻ രക്ഷിച്ചാൽ ഇച്ഛിക്കുന്ന ഏവനും അതിനെ നഷ്ടമാക്കും; എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ നഷ്ടമാക്കുന്നവനോ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 25ഒരുവൻ സർവ്വലോകവും നേടിയിട്ടും തന്നെത്തന്നെ നഷ്ടമാക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവന് എന്തു പ്രയോജനം? 26എന്നെയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും കേൾച്ച് ആരെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധദൂതന്മാരുടെയും മഹത്വത്തിൽ വരുംപോൾ

അവനെക്കുറിച്ചും ലജ്ജിക്കും. 27സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ചിലർ ദൈവരാജ്യം കാണുന്നതിനുമുമ്പ് മരണം ആസാദിക്കുകയില്ല.

രൂപാന്തരം

28 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ഏകദേശം എട്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞ് യേശു പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഒരു മലയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. 29പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ മാറി; വസ്ത്രം തിളങ്ങുന്നവെണ്മയായി. 30രണ്ടു പുരുഷന്മാർ, മോശെയും ഏലിയായവും തന്നെ, 31യേശുവിനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു തേജസ്സോടെ പ്രത്യക്ഷരായി. അദ്ദേഹം യെരൂശലേമിൽ നിറവേറ്റാനിരുന്ന തന്റെ നിര്യാണത്തെക്കുറിച്ച് അവർ സംസാരിച്ചു. 32പത്രൊസും അയാളുടെ കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കം തുങ്ങുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉണർന്നപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തേജസ്സും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ നിന്നിരുന്ന രണ്ടുപേരെയും കണ്ടു. 33 അവർ യേശുവിനെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ പത്രൊസ് അദ്ദേഹത്തോട്, “നാഥാ, നാം ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നത് നല്ലത്. നമുക്ക് ഇവിടെ മൂന്നു കുടിലുകൾ ഉണ്ടാക്കാം. ഒന്ന് അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി, ഒന്ന് മോശയ്ക്ക്, പിന്നെ ഒന്ന് ഏലിയായിന്നും.” എന്നു പറഞ്ഞു. (താൻ പറയുന്നത് എന്താണെന്ന് അയാൾ തന്നെ അറിഞ്ഞില്ല.)

34അയാൾ ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, ഒരു മേഘം വന്ന് അവരെ വലയം ചെയ്തു. മേഘത്തിൽ ആയപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെട്ടു. 35മേഘത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി: “ഇത് എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവനും ചെവി കൊടുക്കുവിൻ.” 36ആ ശബ്ദം കേട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശുവിനെമാത്രം അവർ കണ്ടു. തങ്ങൾ കണ്ടതിനെപ്പറ്റി ശിഷ്യന്മാർ മൗനം അവലംബിച്ചു. ആ നാളുകളിൽ അവർ അതു സംബന്ധിച്ച് ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ദൂരാത്മാവു ബാധിച്ച ബാലനെ യേശു സൗഖ്യമാക്കുന്നു

37പിറ്റേ ദിവസം അവർ മലയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ വലിയൊരു ജനസമൂഹം അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറ്റു. 38ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഗുരോ, എന്റെ മകനെ കടാക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു. അവൻ എനിക്ക് ഏകപുത്രൻ; 39ഒരു ആത്മാവ് അവനെ പിടിക്കുകയും അവൻ പൊടുന്നനെ നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; വായിലൂടെ നൂറു വമി

ക്കത്തക്കവണ്ണം അത് അവനെ ഞെരുക്കുന്നു. അത് അവനെ വിട്ടൊഴിയുന്നതുമില്ല. 40അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശിഷ്യന്മാരോട് അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല.”

41അതിന് യേശു: “അവിശ്വാസവും വക്തയുമുള്ള തലമുറയേ, ഞാൻ എത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെയിരുന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരൂ” എന്നു പറഞ്ഞു.

42ആ ബാലൻ വരുമ്പോൾത്തന്നെ ഭൂതം അവനെ തള്ളിയിട്ടു പിടിച്ചു. യേശു ആ ദൂരാത്മാവിനെ ശാസിച്ചിട്ടു ബാലനെ സൗഖ്യമാക്കി പിതാവിനെ ഏല്പിച്ചു. 43എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു.

യേശു ചെയ്ത എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോട്: 44“ഈ വാക്കു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഗാഢമായിപ്പതിയട്ടെ; മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 45എന്നാൽ ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അത് അവരിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുവാനും അവർക്കു ഭയമായിരുന്നു.

ഏറ്റവും വലിയവൻ ആര്?

46തങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവന്മാർ എന്നതിനെപ്പറ്റി ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു തർക്കം ഉണ്ടായി. 47യേശു അവരുടെ ചിന്തകൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്ത് തന്റെ അടുക്കൽ നിറുത്തി; 48പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു; എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിലെല്ലാവരിലും ഏറ്റവും ചെറിയവനെത്ര വലിയവൻ.”

49“നാഥാ, ഒരാൾ അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു; അങ്ങൾ കണ്ടു. അയാൾ ഞങ്ങളോടുകൂടെ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അയാളെ വിലക്കി.” എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു.

50 “അയാളെ വിലക്കരുത്” യേശു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമത്രേ.”

ശമര്യരുടെ എതിർപ്പ്

51തന്റെ ആരോഹണത്തിനുള്ള സമയം സമീപിച്ചപ്പോൾ യേശു നിശ്ചയദാർഢ്യം

ത്തോടെ യേശുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി. 52 അദ്ദേഹം തനിക്കുമുമ്പായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു ശമര്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു ചെന്നു. 53 എന്നാൽ അദ്ദേഹം യേശുശലേമിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നതു കൊണ്ട് അവിടുത്തെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. 54 ഇതു കണ്ടിട്ട്, ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും, “കർത്താവേ, [ഏലിയാവു ചെയ്തതുപോലെ] ആകാശത്തിൽ നിന്നു തീ ഇറക്കി ഇവരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പറയട്ടെയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. 55 എന്നാൽ യേശു തിരിഞ്ഞ് അവരെ ശാസിച്ചു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഏതുതരം ആത്മാവാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയാനില്ല; കാരണം, മനുഷ്യരുടെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുവാനല്ല, രക്ഷിക്കുവാനാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്.” 56 പിന്നെ അവർ മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി.

യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്റെ വിധി

57 അവർ വഴി നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തോട്: “അങ്ങ് എവിടെ പോയാലും ഞാൻ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു.

58 അതിന് യേശു, “കുറുനരികൾക്കു മാളങ്ങളും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കു കൂട്ടുകളും ഉണ്ട്; മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായ്ക്കാൻ ഇടമില്ല” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

59 അദ്ദേഹം മറ്റൊരുവനോട്: “എന്നെ അനുഗമിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ അയാൾ: “കർത്താവേ, ആദ്യം പോയി എന്റെ പിതാവിന്റെ ശവസംസ്കാരം നടത്തുവാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും” എന്നു പറഞ്ഞു.

60 യേശു അവനോട്: “മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കട്ടെ; നീയോ പോയി ദൈവരാജ്യം വിളംബരം ചെയ്യുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

61 മറ്റൊരുവൻ പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കാം; എന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നാമത് എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടു യാത്ര പറയുവാൻ അനുവദിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു.

62 അതിന് യേശു: “കലപ്പയ്ക്കു കൈ വച്ചശേഷം പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദൈവരാജ്യത്തിനു കൊള്ളാവുന്നവനല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു എഴുപതുപേരെ അയയ്ക്കുന്നു

10 ഇതിനുശേഷം കർത്താവ് വേറെ എഴുപതുപേരെ നിയമിച്ച്, താൻ

താമസംവിനാ പോകുവാനിരുന്ന ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തേക്കും തനിക്കുമുമ്പായി അവരെ ഇുരണ്ടായി അയച്ചു. 2 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോട്: “കൊയ്ത്തു വളരെയുണ്ട് സത്യം. വേലക്കാരോ ചുരുക്കം അതുകൊണ്ട്, കൊയ്ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനോട് തന്റെ വിളുമ്മിയിലേക്കു വേലക്കാരെ അയയ്ക്കുവാൻ അപേക്ഷിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. 3 പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിൽ കുഞ്ഞാടുകളെ എന്നപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു. 4 മടിശ്ശീലയോ സഞ്ചിയോ ചെരിപ്പോ എടുക്കരുത്; വഴിയിൽ ആരെയും അഭിവാദനം ചെയ്യുകയുമരുത്.

5 “ഒരു വിട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ‘ഈ ഭവനത്തിനു സമാധാനം’ എന്ന് ആദ്യം പറയുവിൻ. 6 അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അയാളുടെമേൽ വരികും; ഇല്ലെങ്കിലോ അതു നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങും. 7 അവർ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു ഭക്ഷിച്ചും കുടിച്ചും കൊണ്ട് ആ വിട്ടിൽത്തന്നെ താമസിക്കുവിൻ; വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലോ. വീടുതോറും മാറി മാറി താമസിക്കരുത്.

8 “ഒരു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വിളമ്പിത്തരുന്നതു ഭക്ഷിപ്പിൻ. 9 അവിടെയുള്ള തൊഴികളെ സൗഖ്യമാക്കി, ‘ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്നു’ എന്ന് അവരോടു പറയുവിൻ. 10 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പട്ടണത്തിൽ കടന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തെരുവുകളിലേക്കുചെന്ന് 11 ‘ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങളിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലെ പൊടിപോലും ഞങ്ങൾ ഇതാ നിങ്ങൾക്കെതിരേ തട്ടിക്കളയുന്നു; എങ്കിലും ദൈവരാജ്യം സമീപത്തിലാണെന്നു നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ’ എന്നു പറയുവിൻ. 12 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയട്ടെ, ആ ദിവസത്തിൽ ആ പട്ടണത്തിന്റെ അവസ്ഥ സൊദോമിന്റെ തിനെക്കാൾ അസഹനീയമായിരിക്കും.

13 “അല്ലയോ കോരസീനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! അല്ലയോ ബേത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ സോരിലും സീദോനിലും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പണ്ടുതന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണിരിലും ഇരുന്ന് അനുതപിക്കുമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ ന്യായവിധിയിൽ സോരിന്റെയും സീദോന്റെയും അവസ്ഥ നിങ്ങളുടെതിനെക്കാൾ മെച്ചമായിരിക്കും. 15 നീയോ കഫർന്നഹുമേ, നീ ആകാശങ്ങളോളം ഉയർന്നിരിക്കുന്നുവോ? ഇല്ല, നീ പാതാള

ത്തോളം താഴ്ത്തപ്പെടും.

16 “നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുന്നവൻ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നു; എന്നാൽ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെയത്രേ തള്ളിക്കളയുന്നത്.”

17 ആ എഴുപതുപേർ സന്തോഷത്തോടെ തിരിച്ചെത്തി. “കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ, ഭൃതങ്ങൾപോലും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

18 അതിന് യേശു മറുപടി പറഞ്ഞത്: “സാത്താൻ മിനൽപോലെ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 19 പാമ്പുകളെയും തേളുകളെയും ചവിട്ടി മെതിക്കുവാനും ശത്രുവിന്റെ സകല ശക്തിയെയും കീഴടക്കുവാനും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുകയില്ല. 20 എങ്കിലും ആത്മാക്കൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നതിലല്ല, നിങ്ങളുടെ പേരു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നതിൽത്തന്നെ സന്തോഷിപ്പിൻ.”

21 ആ സമയത്ത് യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ആനന്ദിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കർത്താവായ പിതാവേ, അവിടുന്ന് ഈ കാര്യങ്ങൾ വിവേകികൾക്കും ജ്ഞാനികൾക്കും മറച്ച് ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങയെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ പിതാവേ, തിരുഹിതം അതായിരുന്നുവല്ലോ.

22 എന്റെ പിതാവു സകലകാര്യങ്ങളും എന്നെ ഒരമേലിച്ചിരിക്കുന്നു. പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നില്ല. 23 പിന്നെ അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞ് അവരോടു സാകാര്യമായി പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ! 24 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അനേകം പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും കണ്ടില്ല, നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.”

നല്ല ശമര്യാക്കാരുടെ ഉപമ

25 ഒരവസരത്തിൽ ന്യായപ്രമാണപണ്ഡിതനായ ഒരാൾ യേശുവിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടു വന്നു. “ഗുരോ, നിത്യജീവൻ അവ കാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേ

ണ്ടത്?” എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു. 26 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്താണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്? നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു?” യേശു ചോദിച്ചു.

27 അതിന് അവൻ: “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കണം; *b* നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കണം. *c*” എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു

28 യേശു അവനോട്: “നീ ശരിയായി ഉത്തരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇതു ചെയ്യുക, നീ ജീവൻ പ്രാപിക്കും..” എന്നു പറഞ്ഞു.

29 എന്നാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ നീതി കരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അതുകൊണ്ട് യേശുവിനോട്: “എന്റെ അയൽക്കാരൻ ആര്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

30 യേശു ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഒരു മനുഷ്യൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് യെരീഹോവിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അവൻ കൊള്ളക്കാരുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടു. അവർ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉരിഞ്ഞുമാറ്റി. അവനെ അടിച്ച അർദ്ധപ്രാണനായി വിട്ടിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 31 അതേ വഴിയിലൂടെ ഒരു പുരോഹിതൻ വരാനിടയായി. അയാൾ അവനെ കണ്ടിട്ടു മറ്റേ അരികുചേർന്നു കടന്നുപോയി, 32 അങ്ങനെ തന്നെ ഒരു ലേവ്യനും അവിടെയെത്തി, അവനെ കണ്ടിട്ട് മറ്റേവശത്തുകൂടി കടന്നുപോയി.

33 എന്നാൽ ഒരു ശമര്യൻ യാത്രാമദ്ധ്യേ അവൻ കിടന്ന സ്ഥലത്തെത്തി; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾക്കു മനസ്സിലിവു തോന്നി. 34 അയാൾ അവന്റെ അടുത്തെത്തി, എണ്ണയും വീഞ്ഞും ഒഴിച്ചു മുറിവുകൾ വച്ചു കെട്ടി. പിന്നെ അവനെ തന്റെ മൃഗത്തിന്റെ പുറത്തുകയറ്റി ഒരു സത്രത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചു. 35 പിറ്റേ ദിവസം അയാൾ രണ്ടു വെള്ളിനാണയം *d* എടുത്ത് സത്രപാലകനു കൊടുത്തിട്ട്, “അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കൊള്ളണം, എന്തെങ്കിലും അധിക ചെലവുണ്ടാകുന്നതു ഞാൻ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ തന്നുകൊള്ളാം” എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.

36 “കൊള്ളക്കാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട മനുഷ്യന് അയൽക്കാരനായിത്തീർന്നത് ഈ മൂന്നുപേരിൽ ആരെനാണു നീ ചിന്തിക്കുന്നത്?” യേശു ചോദിച്ചു.

37 “അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ” - അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. യേശു അയാളോട്, “നീയും പോയി അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

a 15 ഗ്രീക്കിൽ, *b* ചെറിയപ്പിസ് *b* 27 ആവർത്തനം 6:5 *c* 27 ലേവ്യ 19:18 *d* 35 ഗ്രീക്കിൽ, രണ്ട് ദിനാർ

യേശു മാർത്തയുടെയും മറിയയുടെയും ഭവനത്തിൽ

38 യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി യാത്ര തുടരവെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി. അവിടെ മാർത്ത എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിലേക്കു സ്വാഗതം ചെയ്തു. 39 അവൾക്കു മറിയ എന്നു പേരായ ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. മറിയ യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 40 മാർത്തയോ സൽക്കാരത്തിന്റെ ഒരു ക്ഷണമുൾക്കൂടെ കൂഴങ്ങുകയായിരുന്നു. അവൾ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്, “കർത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ അങ്ങയ്ക്കു വിചാരമില്ലയോ? എന്നെ സഹായിക്കാൻ അവളോടു കല്പിച്ചാലും.” എന്നു പറഞ്ഞു.

41 അതിനു കർത്താവ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “മാർത്തയേ, മാർത്തയേ, നീ പലതിനെപ്പറ്റി ചിന്താകുലപ്പെട്ടും മനസ്സു കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 42 എന്നാൽ അല്പംകാര്യങ്ങൾ, അല്പ വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നുമതിയാകും. മറിയ ആ മെച്ചമായ ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അത് ആരും അവളിൽനിന്ന് അപഹരിക്കുകയുമില്ല” - എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് യേശുവിന്റെ ഉപദേശം.

11 യേശു ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണമേ.” 2 അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയുവിൻ:

‘[സർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ] പിതാവേ, അവിടുത്തെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമേ; അവിടുത്തെ രാജ്യം വരണമേ; [അങ്ങയുടെ ഹിതം സർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും] ചെയ്യപ്പെടേണമേ] 3 അതതുദിവസത്തെ ആഹാരം ഞങ്ങൾക്കു തരണമേ, 4 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമേ; എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളോടു പാപംചെയ്യുന്ന സകലരോടും. 5 ഞങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിലേക്കു നയിക്കരുതേ.

[ദുഷ്ടനായവനിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ]’

5 പിന്നെ യേശു അവരോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ അർദ്ധരാത്രിക്ക് ആ സ്നേഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു: ‘സ്നേഹിതാ, എനിക്കു മൂന്ന് അപ്പം വായ്പ തരണം, 6 എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരൻ വഴിയാത്രയിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു; അവനു വിളമ്പിക്കൊടുക്കാൻ എന്റെ പക്കൽ ഒന്നുമില്ല.’

7 “അപ്പോൾ അകത്തുള്ളവൻ, ‘എന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുത്; വാതിൽ അടച്ചുപോയി; എന്റെ കൂട്ടികൾ എന്നോടുകൂടെ കിടക്കുന്നു. എഴുന്നേറ്റ് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും എടുത്തു തരാൻ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിയില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയട്ടെ, ഒരു സ്നേഹിതൻ എന്ന നിലയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റ് അയാൾക്ക് അപ്പം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽപ്പോലും ആ മനുഷ്യന്റെ നിർബന്ധം നിമിത്തം എഴുന്നേൽക്കുകയും അയാൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളടത്തോളം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

9 “അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ‘ചോദിക്കുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും; അന്വേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറന്നുകിട്ടും. 10 ചോദിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവനു വാതിൽ തുറക്കപ്പെടുന്നു.

11 “പിതാക്കന്മാരായ നിങ്ങളിൽ ഒരുവനോടു മകൻ മീൻ ചോദിച്ചാൽ പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? 12 അല്ല, അവൻ മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ? 13 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ദോഷികളാണെങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ലദാനങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് അറിയുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും!”

യേശുവും ബേൽസെബുലും

14 യേശു ഒരിക്കൽ മുകനായൊരു ഭൃതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൃതം വിട്ടുപോയതിനുശേഷം ഊമനായ മനുഷ്യൻ സംസാരിച്ചു. ജനസമൂഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 15 എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ: “ഭൃതങ്ങളുടെ പ്രഭുവായ ബേൽസെബുലിനെ കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു. 16 മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ആകാശത്തു നിന്ന് ഒടെയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

4 ഗ്രീക്കിൽ, ഞങ്ങളോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവരോടും

17യേശു അവരുടെ വിചാരം മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അവരോടു പറഞ്ഞു: “തന്നിൽത്തന്നെ ഭിന്നിച്ച ഏതൊരു രാജ്യവും നശിച്ചുപോകും, തന്നിൽത്തന്നെ ഛിദ്രിച്ചു വീടും അധഃപതിക്കും. 18സാത്താൻ തന്നോടുതന്നെ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ രാജ്യത്തിന് എങ്ങനെ നിലനില്ക്കുവാൻ കഴിയും? ഞാൻ ബേൽസെബുലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. 19ഞാൻ ബേൽസെബുലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടാണ് അവയെ പുറത്താക്കുന്നത്? അതുകൊണ്ട് അവർ നിങ്ങൾക്കു വിധികർത്താക്കൾ ആയിരിക്കും. 20എന്നാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു ദൈവശക്തികൊണ്ട് എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

21“ശക്തനായൊരു മനുഷ്യൻ ആയുധമേന്തി സ്വന്തം വീടു കാവൽ ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ സ്വത്തു ഭദ്രമായിരിക്കും. 22 എന്നാൽ ഏറെ ശക്തനായ ഒരാൾ വന്ന് അവനെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുമ്പോൾ അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ആയുധവർഗ്ഗം അപഹരിക്കുകയും കൊള്ള മുതൽ വീതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

23“എനിക്ക് അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടു കൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതരിക്കുന്നു.

24“ദൂരാൽമാവ് ഒരു മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറത്തുകടന്നശേഷം വെള്ളമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ വിശ്രമംതേടി നടക്കുന്നു; എങ്കിലും കണ്ടെത്താതെ വരുമ്പോൾ അതു പറയുന്നു: ‘ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന വീട്ടിലേക്കു തിരികെ പോകും.’ 25അവിടെയെത്തുമ്പോൾ, വീട് അടിച്ചു വൃത്തിയാക്കി അലങ്കരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 26അപ്പോൾ അതു പോയിതന്നെക്കാൾ ദുഷ്ടതയേറിയ വേറെ ഏഴ് ആൽമാക്കളെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും അവർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ മനുഷ്യന്റെ ഒടുവിലത്തെ സ്ഥിതി ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ വഷളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.”

27യേശു ഈ കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീ, “അങ്ങയെ ചുമന്ന ഉദരവും, പാലുട്ടിയ മുലകളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവ” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

28അതിന് അദ്ദേഹം, “ദൈവവചനം കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരത്രേ അനുഗ്രഹീതർ” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യോനായുടെ അടയാളം

29 ജനക്കൂട്ടം വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു: “ ഈ തലമുറ ദുഷിച്ചതാണ്. അത് അടയാളം തേടുന്നു, എന്നാൽ യോനായുടെ അടയാളം അല്ലാതെ അതിനു മറ്റൊന്നു ലഭിക്കുകയില്ല. 30യോനാ നിനവേക്കാർക്ക് ഒരു അടയാളം ആയിരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യ പുത്രൻ ഈ തലമുറയ്ക്കും ആയിരിക്കും. 31തെക്കേദേശത്തെ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടൊപ്പം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും: അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം കേൾക്കുവാൻ ഭൂമിയുടെ അതിരുകളിൽനിന്നു വന്നുവല്ലോ. ഇവിടെയിതാ ശലോമോനെക്കാളും വലിയവൻ. 32 നിനവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടൊപ്പം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും: അവർ യോനായുടെ പ്രബോധനം കേട്ട് അനുതപിച്ചുവല്ലോ. ഇവിടെയിതാ, യോനായെക്കാൾ വലിയവൻ.

ശരീരത്തിന്റെ വിളക്ക്

33“ആരും വിളക്കുകൊള്ളത്തിനിലവറയിലോ പാത്രത്തിന്റെ കീഴിലോ വയ്ക്കുന്നില്ല; പിന്നെയോ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിന്മേലത്രേ വയ്ക്കുന്നത്. 34ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു. നിന്റെ കണ്ണു നല്ലതെങ്കിൽ ശരീരം മുഴുവൻ പ്രകാശിതമായിരിക്കും. ചീത്തയെങ്കിലോ ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതായിരിക്കും. 35അതിനാൽ നിന്നിലുള്ള പ്രകാശം അന്ധകാരമായിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. 36ഒരു വശത്തും ഇരുട്ടില്ലാതെ, ശരീരം മുഴുവൻ പ്രകാശിതമാണെങ്കിൽ, വിളക്കു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ പ്രകാശിതമായിരിക്കും.”

യേശു പരീശന്മാരെയും വേദജ്ഞരെയും ശാസിക്കുന്നു

37യേശു സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പരീശൻ തന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം അകത്തുചെന്നു ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. 38കഴുകി ശുദ്ധി വരുത്താതെ യേശു ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു കണ്ടു പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

39അപ്പോൾ കർത്താവ് അവനോട്: “പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾ കോപ്പുകളുടെയും പാത്രങ്ങളുടെയും പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ അത്യാഗ്രഹവും ദുഷ്ടതയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 40ഭോഷന്മാരേ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലയോ അകവും ഉണ്ടാക്കി

യത്? 41അകത്തുള്ളതു^a ഭിക്ഷയായി കൊടുക്കുവിൻ. അപ്പോൾ സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധിയുള്ളതാകും.

42 “പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസിയുടെയും അരുതയുടെയും മറ്റ് എല്ലാവിധ സസ്യങ്ങളുടെയും പത്തിലൊന്നു ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നു; എന്നാൽ ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ആദ്യത്തേതു വിട്ടുകളയാതെതന്നെ, ഇവ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

43 “പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ അഭിവാദനങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവല്ലോ.

44 “നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ശവക്കുഴികൾപോലെയാണ്; മനുഷ്യർ അറിയാതെ അവയുടെമീതെ നടക്കുന്നു.”

45ഒരു ന്യായശാസ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തോട്: “ഗുരോ, അങ്ങ് ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, ഞങ്ങളെയും ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു.

46 അതിന് യേശു ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “ന്യായശാസ്ത്രീമാരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ ചുമക്കാനാവാത്ത ചുമടുകൾ മനുഷ്യരുടെമേൽ ചുമത്തുന്നു; ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും അവയെ തൊടുന്നതുമില്ല.

47 “നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാർക്കുവേണ്ടി കല്ലറകൾ പണിയുന്നു, അവരെ കൊന്നതോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ തന്നെ. 48 അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു; അവയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, അവർ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ലറകൾ പണിയുന്നു. 49ഇതുനിമിത്തം ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തു: ‘ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും അവരുടെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കും; ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും, മറ്റുചിലരെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.’ 50ആകയാൽ ഹാബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ യാഗപീഠത്തിനും ആലയത്തിനും നടുവിൽവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട സെഖര്യാവിന്റെ രക്തം വരെ, 51ലോകാരംഭം മുതൽ ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള സകലപ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തത്തിന് ഈ തലമുറ ഉത്തരം പറയേണ്ടതായിവരും. അതേ, ഞാൻ പറയുന്നു, ഈ തലമുറ അതിനെല്ലാം ഉത്തരവാദി ആയിരിക്കും.

52 “ന്യായശാസ്ത്രീമാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ അറിവിന്റെ താക്കോൽ

എടുത്തു കളഞ്ഞല്ലോ! നിങ്ങൾതന്നെ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല; പ്രവേശിക്കുന്നവരെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”.

53യേശു അവിടം വിട്ടുപോയപ്പോൾ പരീശന്മാരും വേദജ്ഞരും അദ്ദേഹത്തെ കിന്നറമായി എതിർക്കുവാനും വാക്കിൻ കൂട്ടുകുവാൻ തക്കം നോക്കി പലതിനെയുംകുറിച്ചും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു വിഷമിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി.

മുന്നറിയിപ്പുകളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും

12 ഇതേസമയം, ജനസമൂഹം തമ്മിൽ തത്തമ്മിൽ ചവിട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം അനേകായിരങ്ങളായി തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ യേശു ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: “പരീശന്മാരുടെ കപട കേ്തിയെന്ന പുള്ളിമാവിനെതിരേ ജാഗ്രത പുലർത്തുവിൻ. 2വെളിപ്പെടുത്താതെ മറച്ചു വയ്ക്കാവുന്നതോ പ്രസിദ്ധമാക്കാതെ ഒളിച്ചു വയ്ക്കാവുന്നതോ ആയി യാതൊന്നും ഇല്ല. 3നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്തു പറഞ്ഞതു പകൽവെളിച്ചത്തു കേൾക്കും; സ്വകാര്യമുറികളിൽവെച്ചു കതകുകൾ അടച്ചിട്ട് ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചതു പുറമുകളിൽനിന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കും.

4 “എന്റെ സ്നേഹിതരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദേഹത്തെകൊന്നിട്ട് അതിലപ്പുറമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവരെ ഭയപ്പെടരുത്. 5എന്നാൽ ആരൊന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നല്കുന്നു. കൊന്നശേഷം നിങ്ങളെ നരകത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളയുവാൻ അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ; അതേ, അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6രണ്ടു കാശിന് ^b അഞ്ചു കുരികി ലിനെ വിലക്കുന്നില്ലയോ? എങ്കിലും അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ദൈവം മറന്നുകളയുന്നില്ല. 7നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടികളെ എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭയപ്പെടരുത്, നിങ്ങൾ അനവധി കുരികിലിനെക്കാളും വിലപ്പെട്ടവരാണ്.

8 “ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നവനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ മനുഷ്യപുത്രനും ഏറ്റു പറയും. 9എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും. 10മനുഷ്യപുത്രനു വിരോധമായി ഒരു വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുന്ന ഏവനോടും ക്ഷമിക്കും; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായി ദൂഷണം പറയുന്നവനോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ല.

11 “നിങ്ങളെ പള്ളികളുടെയും ഭരണകർ

^a 41 ഗ്രീക്കിൽ, നിങ്ങൾക്കുള്ളത് ^b 6 ഗ്രീക്കിൽ, രണ്ട് അസ്സരിയ

ത്താക്കളുടെയും അധികാരികളുടെയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ എങ്ങനെ മറുപടി പറയണമെന്നോ എന്തു മൊഴി കൊടുക്കണമെന്നോ ചിന്തിച്ചു ഭാരപ്പെടരുത്; 12നിങ്ങൾ എന്താണു പറയേണ്ടതെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആ സമയത്തു നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു തരും”.

ധനികനായ ഭോഷന്റെ ഉപമ

13ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരുവൻ അദ്ദേഹത്തോട്: “ശുരോ, ഞാനുമായി പിതൃസ്വത്തു വീതം വയ്ക്കുവാൻ എന്റെ സഹോദരനോടു കല്പിച്ചാലും” എന്നു പറഞ്ഞു.

14അതിന് യേശു: “മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപനോ മധ്യസ്ഥനോ ആയി നിയമിച്ചതാര്?” എന്നു ചോദിച്ചു. 15പിന്നെ അദ്ദേഹം അവരോട്: “സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, സകലവിധമായ അത്യാഗ്രഹത്തിനുമെതിരേ ജാഗ്രത പാലിക്കുവിൻ; ഒരു വന്റെ ധനസമൃദ്ധിയല്ല അവന്റെ ജീവൻ ആധാരമായിരിക്കുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു.

16 അദ്ദേഹം അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: “ഒരു ധനവാന്റെ വയലിൽ നല്ല വിളവുണ്ടായി. 17 അവൻ ചിന്തിച്ചു, ‘ഞാൻ എന്താണു ചെയ്ക? എന്റെ വിളവു ശേഖരിച്ചു സൂക്ഷിക്കാൻ സ്ഥലം ഇല്ലല്ലോ. 18ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യും, അവൻ പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ എന്റെ കളപ്പുരകൾ പൊളിച്ചു കളഞ്ഞ് കൂടുതൽ വലിയവ പണിയും; അവുടെ എന്റെ ധാന്യവും സാധനങ്ങളും എല്ലാം സംഭരിച്ചുവയ്ക്കും’.” 19 പിന്നെ ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ, “നിനക്ക് അനേകം വർഷങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടുന്ന നല്ല വിഭവങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇനി വിശ്രമിച്ചു കൊള്ളുക; തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക” എന്നു പറയും”.

20 “എന്നാൽ ദൈവം അവനോട്: ‘ഭോഷാ, ഈ രാത്രിയിൽത്തന്നെ നിന്റെ ജീവനെ നിന്നോടു ചോദിക്കും. പിന്നെ, നീ നിനക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചത് ആർക്കു കിട്ടും?’ എന്നു പറഞ്ഞു.

21 “തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ വസ്തുവകകൾ സംഭരിച്ചുവയ്ക്കുകയും എന്നാൽ ദൈവ സംബന്ധമായി സമ്പന്നനാകാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു.”

ചിന്താകുലപ്പെടരുത്

22അനന്തരം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞത്: “ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്തു തിന്നും എന്നു ജീവനെക്കുറിച്ചും എന്ത് ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തെക്കുറിച്ചും വ്യാകുലപ്പെടരുത്. 23ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും

വസ്ത്രത്തെക്കാൾ ശരീരവും ശ്രേഷ്ഠമല്ലയോ? 24 “കാക്കകളെ നോക്കുവിൻ! അവ വിതയ്ക്കുകയോ കൊയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; അവയ്ക്കു സംഭരണശാലയോ കളപ്പുരയോ ഇല്ല; എങ്കിലും ദൈവം അവയെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്നു. പക്ഷികളെക്കാൾ നിങ്ങൾ എത്രയോ വിലപ്പെട്ടവർ! 25വ്യാകുലപ്പെടുന്നതിനാൽ ആയുസ്സിനോട് ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും^a കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? 26ഈ ഒരു ചെറിയ കാര്യത്തിനുപോലും കഴിവില്ലാതിരിക്കെ ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ആകുലപ്പെടുന്നതെന്തിന്?

27 “ലില്ലിച്ചെടികൾ എങ്ങനെ വളരുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുവിൻ! അവ അധാനിക്കുന്നില്ല, വലയ്ക്കുന്നതുമില്ല, എങ്കിലും ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സകല പ്രതാപത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇന്നുള്ളതും നാളെ തീയിൽ ഇട്ടുകുളയുന്നതുമായ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ അണിയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്രയധികം! 29നിങ്ങൾ എന്തു തിന്നുമെന്നോ എന്തു കുടിക്കുമെന്നോ അന്വേഷിക്കരുത്; അതിനെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടുകയുമരുത്. 30ലോകജാതികൾ ഈവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ അതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമെന്ന് അറിയുന്നു. 31അവിടുത്തെ രാജ്യം അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടി ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.

32 “ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടരുത്, നിങ്ങളുടെ പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 33നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുവിൻ. പഴകാത്ത പണസ്സമ്മിയും അക്ഷയനികേഷപവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി കരുതും. അവിടെ കളളൻ അടുക്കുകയോ പുഴു നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 34നിന്റെ നികേഷപം എവിടെയോ അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.

ജാഗ്രത

35 “നിങ്ങളുടെ അര മുറുക്കിയും വിളക്കു കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. 36യജമാനൻ കല്യാണവിരുന്നിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തി വാതിലിൽ മുട്ടുമ്പോൾത്തന്നെ അയാൾക്കു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളോടു തുല്യരായിരിപ്പിൻ. 37യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ജാഗ്രത പുലർത്തുന്നവരായി കാണപ്പെടുന്ന ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാ

^a 25 അഥവാ, നിളത്തോട് അര മീറ്റർ എങ്കിലും

ന്മാർ. ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു: അയാൾ അരകെട്ടി അവരെ ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുകയും അടുത്തുവന്ന് അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും. 38അയാൾ രാത്രിയുടെ രണ്ടാം യാമത്തിലോ മൂന്നാം യാമത്തിലോ വന്നാലും ആ ദാസന്മാർ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരായി കാണപ്പെടാൻ അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 39എന്നാൽ ഇതു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ, കള്ളൻ വരുന്നത് ഏതു മണിക്കൂറിലെന്നു വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭവനഭേദം നടത്താൻ അനുവദിക്കയില്ലായിരുന്നു. 40നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത മണിക്കൂറിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ."

41 പത്രൊസ് ചോദിച്ചു: "കർത്താവേ, അങ്ങനെയുള്ള ഉപമ ഞങ്ങളോടോ എല്ലാവരോടുമോ പറയുന്നത്?"

42അതിനു കർത്താവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഭവനത്തിലെ ദാസന്മാർക്കു യഥാസമയം ഭക്ഷണവിഹിതം നൽകുവാൻ, അവരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനായി യജമാനൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യനും വിവേകിയുമായ ഭൃത്യൻ ആരാണ്? 43യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവനായി കാണപ്പെടുന്ന ഭൃത്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 44അദ്ദേഹം അവനെ തന്റെ സകല പാപത്തിലും മേലധികാരിയായി നിയമിക്കും. എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 45എന്നാൽ ആ ഭൃത്യൻ ദുഷ്ടനാണെങ്കിൽ, 'യജമാനൻ വരാൻ താമസിക്കും. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദാസന്മാരെയും ദാസിമാരെയും അടിക്കാനും തിന്നുകുടിച്ചു മരിക്കാനും തുടങ്ങുന്നുവെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. 46ആ ഭൃത്യൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ദിവസത്തിലും മണിക്കൂറിലും അവന്റെ യജമാനൻ വന്ന് അവനു കഠിനശിക്ഷ നൽകി അവനെ അവിശ്വാസികൾക്കുള്ള സ്ഥലത്താക്കും.

47"യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ടും ഒരുങ്ങാതിരിക്കുകയും യജമാനൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദാസനു വളരെ അടികൊള്ളും. 48എന്നാൽ അറിയാതെ, ശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യമായവ ചെയ്യുന്നവനു കുറച്ച് അടികൊള്ളും. ഏറെ ലഭിച്ചവനിൽ നിന്ന് ഏറെ ആവശ്യപ്പെടും; ആരെ അധികം ഏല്പിച്ചുവോ അവനോട് അധികം ചോദിക്കും.

സമാധാനമല്ല, ഭിന്നത തന്നെ

49"ഭൂമിയിൽ തീയിടുവാനത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്; അത് ഇപ്പോഴേകത്തിയെങ്കിൽ എന്നല്ലാതെ ഞാൻ എന്താണ് ഇച്ഛിക്കേണ്ടത്? 50എന്നാൽ എനിക്ക് ഒരു സ്നാനം

4 50 ഗ്രീക്കിൽ, ലാപ്റ്റോൺ

ഏല്ക്കേണ്ടതുണ്ട്; അതു നിറവേറ്റുന്നതുവരെ ഞാൻ എത്ര തെരുങ്ങുന്നു! 51ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നൽകുവാൻ ഞാൻ വന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? അല്ല, ഭിന്നത വരുത്തുവാനത്രേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52ഇതിമേൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഇരുവരോടു മുവരും മുവരോട് ഇരുവരും എന്നിങ്ങനെ അന്യോന്യം ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന അഞ്ചുപേർ ഉണ്ടായിരിക്കും. 53 അപ്പൻ മകനു വിരോധമായും മകൻ അപ്പനു വിരോധമായും അമ്മ മകൾക്കു വിരോധമായും മകൾ അമ്മയ്ക്കു വിരോധമായും അമ്മാവിയമ്മ മരുമകൾക്കു വിരോധമായും മരുമകൾ അമ്മാവിയമ്മയ്ക്കു വിരോധമായും ഭിന്നിച്ചിരിക്കും."

കാലങ്ങളെ വിവേചിക്കുക

54അദ്ദേഹം ജനക്കൂട്ടത്തോടു പറഞ്ഞു: "പടിഞ്ഞാറ് ഒരു മേഘം പൊങ്ങുന്നതു കാണുന്ന ഉടൻ 'മഴ വരുന്നു' എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു; അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 55തെക്കൻ കാറ്റു വീശുമ്പോൾ 'അത്യുഷ്ണം ഉണ്ടാകും' എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു; അതു സംഭവിക്കുന്നു. 56കപടഭക്തരേ! ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും ഭാവഭേദങ്ങൾ വിവേചിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം.

57"ശരി ഏതെന്നു നിങ്ങൾ സ്വയം വിധിക്കാത്തത് എന്ത്? 58നീ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ അടുത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ, വഴിയിൽ വച്ചുതന്നെ, അവനുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലാകുവാൻ ശ്രമിക്കുക. അല്ലാത്ത പക്ഷം അവൻ നിന്നെ ന്യായധിപന്റെ അടുത്തേക്ക് ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ന്യായധിപൻ നിന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കുകയും അവൻ നിന്നെ തടവിലാക്കുകയും ചെയ്യും. 59അവസാനത്തെ പൈസയും 4 കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതുവരെ നീ പുറത്തു കടക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു."

അനുതപിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നശിക്കുക

13 അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ചിലർ, പീലാത്തോസ് ചില ഗലീലക്കാരുടെ രക്തം അവരുടെ യാഗങ്ങളിൽ കലർത്തിയതായി യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. 2അതിന് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: "ഈ ഗലീലക്കാർക്ക് ഇതു സംഭവിച്ചതുകൊണ്ട് അവർ മറ്റൊരു ഗലീലക്കാരെക്കാളും പാപികളാണെന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുവോ?"

3അല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടാത്താൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നെ നശിച്ചുപോകും. 4ശിലോഹാമിലെഗോപുരം വീണപ്പോൾ അതിനിടയിൽ പെട്ടു മരിച്ച ആ പതിനെട്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും കൂടുതൽ കുറ്റക്കാക്കുന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുവോ?

5അല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ മാനസാന്തരപ്പെടാത്താൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നെ നശിച്ചുപോകും .”

6പിന്നെ അദ്ദേഹം ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: “ഒരു മനുഷ്യനു തന്റെ മുതിരിത്തോട്ടത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു അത്തിവൃക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അതിൽ ഫലം ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കാൻ ചെന്നു; എന്നാൽ ഒന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. 7അയാൾ മുതിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശത്ത് ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നവനോട്, ‘ഇപ്പോൾ, മൂന്നുവർഷമായിട്ട് ഞാൻ ഈ അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചുവരുന്നു; ഇതേവരെ ഒന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതു വെട്ടിക്കളയുക! അതു സ്ഥലം പാഴാക്കുന്നതെന്തിന്?’ എന്നു പറഞ്ഞു.

8“അതിന് അവൻ: ‘യജമാനനേ, ഒരു വർഷത്തേക്കു കൂടി അതു നില്ക്കട്ടെ; ഞാൻ അതിനു ചുറ്റും കിളിച്ചു വളമിടാം. 9അടുത്ത വർഷം അതു കായിക്കുന്നെങ്കിൽ നന്ന്! ഇല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിക്കളഞ്ഞുകൊള്ളുക’ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.”

ഒരു വികലാംഗയെ ശബ്ബത്തിൽ സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തുന്നു

10 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ യേശു ഒരു പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 ഒരു ദുരാത്മവുമായി ചെന്നു ചേർന്നു. പതിനെട്ടുവർഷമായി ഒട്ടും നിവിരവാൻ കഴിയാതെ കുന്നിയായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12യേശു അവളെ കണ്ട് അടുക്കെ വിളിച്ചു, “സ്ത്രീയേ, നിന്റെ രോഗബന്ധനത്തിൽനിന്നു നീ സ്വതന്ത്രയായിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ് 13അവളുടെമേൽ കൈ വച്ചു. ഉടൻതന്നെ അവൾ നിവിർന്നു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

14യേശു സൗഖ്യമാക്കിയത് ശബ്ബത്തിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് പള്ളിയിലെ അധികാരികോപം നിറഞ്ഞ് ജനങ്ങളോടു, “വേലയ്ക്ക് ആറു ദിവസമുണ്ടല്ലോ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ വന്നു സൗഖ്യമായ്കൊള്ളണം, ശബ്ബത്തിൽ പാടില്ല.” 15അപ്പോൾ കർത്താവ് അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “കപടഭക്തിക്കാവോ! ശബ്ബത്തിൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തനും തന്റെ കാളയെയോ

കഴുതയെയോ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് അഴിച്ചു, വെള്ളം കൊടുക്കാൻ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലേ? 16അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ സാത്താൻ പതിനെട്ടു വർഷമായി ബന്ധനത്തിൽ വച്ചിരുന്നു. ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവളെ ബന്ധനത്തിൽനിന്ന് വിടുവിക്കേണ്ടതല്ലേ?”

17അദ്ദേഹം ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾ എല്ലാം ലജ്ജിച്ചു; എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സകല അത്ഭുത കാര്യങ്ങളാലും ജനസമൂഹം സന്തോഷിച്ചു.

കടുകുമണിയുടെയും പുളിച്ച മാവിന്റെയും ഉപമ

18പിന്നെ യേശു പറഞ്ഞു: “ദൈവരാജ്യം എന്തിനോടു സദൃശം? ഞാൻ അതിനെ എന്തിനോടാണ് ഉപമിക്കേണ്ടത്? 19ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ നട്ട കടുകുമണിയോടു സദൃശമാണത്. അതു വളർന്നു വൃക്ഷമായിത്തീരുകയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ ശാഖകളിൽ ചേക്കേറുകയും ചെയ്തു.”

20അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “ദൈവരാജ്യത്തെ ഞാൻ എന്തിനോടു ഉപമിക്കണം? 21അതു പുളിച്ചമാവിനോടു സദൃശം; ഒരു സ്ത്രീ അതെടുത്ത് ഏകദേശം മൂന്നുപാ 4 മാവിൽ, അതു മുഴുവൻ പുളിച്ചുവരുന്നതുവരെ, കലർത്തിവെച്ചു.”

ഇടുങ്ങിയ വാതിൽ

22അനന്തരം യേശു പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 23ഒരാൾ യേശുവിനോട്, “കർത്താവേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു തീരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: 24“ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ അതേക്കു കടക്കുവാൻ ഉറ്റു ശ്രമിപ്പിൻ; പലരും കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും, സാധിക്കുകയില്ലതാനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25വീട്ടുടയവൻ എഴുന്നേറ്റു വാതിൽ അടച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ വെളിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മുട്ടുകയും ‘യജമാനനേ, ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നുതരേണമേ’ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അയാൾ, ‘നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നുള്ളവർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.’”

26“അപ്പോൾ നിങ്ങൾ: ‘ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും അങ്ങു

4 21 ഗ്രീക്കിൽ, മൂന്നു സത (ഏകദേശം 22 ലിറ്റർ)

ഞങ്ങളുടെ തെരുവുകളിൽ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ' എന്നു പറയും.

27 "എന്നാൽ അയാൾ: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല, നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നെന്നും അറിയുന്നില്ല. അധർമ്മപ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങൾ ഏവരും എന്തെ വിട്ടുപോകുവിൻ' എന്ന് ഉത്തരം പറയും.

28 "അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകലപ്രവാചകന്മാരും ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ പുറന്തള്ളിയിരിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ കർച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 29കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും പലർ വന്ന് ദൈവരാജ്യത്തിലെ വിരുന്നിനു പന്തിയിൽ ഇരിക്കും. 30മുമ്പന്മാരായിത്തീരുന്ന പിമ്പന്മാരുണ്ട്; പിമ്പന്മാരായിത്തീരുന്ന മുമ്പന്മാരും ഉണ്ട്."

യെരൂശലേമിനെപ്പറ്റിയുള്ള യേശുവിന്റെ വിലാപം

31ആ സമയത്തു ചില പരീശന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തോട്, "ഇവിടംവിട്ടുപോയ്ക്കൊള്ളുക, ഹെരോദാവ് താങ്കളെ കൊല്ലുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

32അതിന്യേശു മറുപടി പറഞ്ഞത്: "നിങ്ങൾ ചെന്ന്, ആ കുറുക്കനോട്, 'ഞാൻ ഇന്നും നാളെയും ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി നല്കുകയും മൂന്നാം ദിവസം ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്നു പറയുക. 33 എന്തായാലും ശരി, ഇന്നും നാളെയും മറ്റനാളും ഞാൻ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു, ഒരു പ്രവാചകനും യെരൂശലേമിനു പുറത്തുവെച്ചു മരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ!

34യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ ചേരയ്ക്കപ്പെട്ടവരെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻകീഴിൽ അണയ്ക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ മക്കളെ അണച്ചുകൊള്ളുവാൻ എത്രവട്ടം ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ നിനക്കോ മനസ്സുണ്ടായില്ല. 35ഇതാ, നിന്റെ ഭവനം ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു. 'കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ'^a എന്നു നീ പറയുന്നതുവരെ ഇനി നീ എന്തെ കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു."

യേശു ഒരു പരീശന്റെ വീട്ടിൽ

14 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ, പരീശനായ ഒരു പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ യേശു ഭക്ഷണം

^a 35 സങ്കീർത്തനം 118: 26 ^b 5 ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ, കഴുതയോ

കഴിപ്പാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2അവിടെ, മഹോദരംകൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3യേശു പരീശന്മാരോടും ന്യായശാസ്ത്രീമാരോടും: "ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു നിയമാനുസൃതമോ അല്ലയോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. 4എന്നാൽ അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. യേശു അവനെ തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കി വിട്ടയച്ചു.

5പിന്നെ അദ്ദേഹം അവരോടു ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളിൽ ഒരാളിന്റെ മകനോ ^b കാളയോ ശബ്ബത്തുദിവസത്തിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ നിങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ വലിച്ചെടുക്കുകയില്ലേ?" 6അവർക്ക് ഒന്നും പറയാനുമില്ലായിരുന്നു.

7അതിഥികൾ വിരുന്നിൽ മാന്യസ്ഥാനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹം അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: 8 "നിന്നെ ഒരാൾ കല്യാണവിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചാൽ മുഖ്യാസനത്തിൽ ഇരിക്കരുത്; നിന്നെക്കാൾ വിശിഷ്ടനായ ഒരുവനെ അയാൾ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. 9അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ ഇരുവരെയും ക്ഷണിച്ചവൻ നിന്നോട്: 'നിന്റെ ഇരിപ്പിടം ഇദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുക' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ നിനക്ക് അപമാനമെന്നായി ഒടുവിലത്തെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ പോയി ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10എന്നാൽ നിന്നെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ ചെന്ന് ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സ്ഥലത്തു ഇരിക്കുക; നിന്റെ ആതിഥേയൻ വരുമ്പോൾ നിന്നോട്: 'സ്നേഹിതാ, മുമ്പോട്ടുകയറി നല്ല ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കുക' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ നീ ആദരിക്കപ്പെടും. 11തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവനോ ഉയർത്തപ്പെടും."

12 എന്നിങ്ങനെ യേശു തന്റെ ആതിഥേയനോടു പറഞ്ഞു: "നീ ഉച്ചയക്കോരായിയിലേവിരുന്നിനു നടത്തുമ്പോൾ നിന്റെ സ്നേഹിതരെയോ സഹോദരന്മാരെയോ ബന്ധുക്കളെയോ ധനികരായ അയല്ക്കാരെയോ ക്ഷണിക്കരുത്; ക്ഷണിച്ചാൽ അവർ തിരിച്ചു നിന്നെയും ക്ഷണിക്കും, അങ്ങനെ നിനക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. 13 എന്നാൽ നീ ഒരു വിരുന്നിനു നടത്തുമ്പോൾ ദരിദ്രർ, വികലാംഗർ, മുടന്തർ, അന്ധർ എന്നിവരെ ക്ഷണിക്കുക; 14എന്നാൽ നീ അവനു ഗ്രഹിക്കപ്പെടും. നിന്റെ കടം വീട്ടുവാൻ അവർക്കു കഴിവില്ലെങ്കിലും നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും."

വലിയ വിരുന്നിന്റെ ഉപമ

15 യേശുവിനോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നവരിൽ ഒരാൾ ഇതുകേട്ട് അദ്ദേഹത്തോട്: "ദൈവരാജ്യത്തിലെ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവൻ അനുഗൃഹീതൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.

16 അതിന് യേശു മറുപടി പറഞ്ഞത്: "ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയൊരു വിരുന്നൊരുക്കി; അയാൾ അനേകരെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 17 വിരുന്നിന്റെ സമയമായപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ ഭൃത്യനെ അയച്ചു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോട്: 'വരിക, എല്ലാം തയ്യാറായിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയിച്ചു.

18 എന്നാൽ അവരെല്ലാവരും ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒന്നാമൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാനൊരു വയൽ വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അതുചെന്നു കാണേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്; ദയവു ചെയ്ത് എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം'.

19 "മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അഞ്ചു ജോഡി കാളകളെ വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവയെ പരീക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്; ദയവു ചെയ്ത് എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം'.

20 "വേറെരാൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് എനിക്കു വരാൻ പറ്റുകയില്ല'.

21 "ആ ഭൃത്യൻ മടങ്ങിവന്ന് ഇതു തന്റെ യജമാനനെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ വീട്ടുടയവൻ കോപിച്ച്, ഭൃത്യനോട്: "നീ തെരുവുകളിലും പട്ടണത്തിന്റെ ഇടവഴികളിലുംചെന്ന് ദരിദ്രരെയും അംഗഹീനരെയും അന്ധരെയും മുടന്തരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക' എന്നു പറഞ്ഞു.

22 "പിന്നെ ആ ഭൃത്യൻ: 'യജമാനനെ, അങ്ങു കല്പിച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇനിയും സ്ഥലമുണ്ട്' എന്ന് അറിയിച്ചു.

23 "അപ്പോൾ യജമാനൻ ഭൃത്യനോട്: 'നീ പെരുവഴികളിലും നാട്ടുവഴികളിലും ചെന്ന് ആളുകളെ അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക; അങ്ങനെ എന്റെ വീടു നിറയട്ടെ. 24 ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആരും എന്റെ വിരുന്നിന് ആസവാദിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു'.

ശിഷ്യനായിരിക്കുന്നതിനു നല്കേണ്ട വില

25 വലിയ ജനക്കൂട്ടം യേശുവിനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. യേശു അവരുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞത്: 26 "ഒരുവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും തന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരിമാരെയും സഹനം ജീവനേത്തെന്നെയും വെറുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. 27 തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവ

നും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

28 "നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഒരു ഗോപുരം പണിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ ആദ്യം ഇരുന്ന്, അതു പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന പണം ഉണ്ടോ എന്നു കണക്കു കൂട്ടുകയില്ലേ? 29 അല്ലെങ്കിൽ, അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിട്ട് അവന് അത് പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയാൽ അതു കാണുന്നവർ എല്ലാവരും പരിഹസിച്ചു പറയും: 30 'ഇയാൾ പണിയാൻ തുടങ്ങി; എന്നാൽ തീർക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ പോയി'.

31 "ഒരു രാജാവു മറ്റൊരു രാജാവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അയാൾ ആദ്യം ഇരുന്ന്, തനിക്കുനേരേ ഇരുപതിനായിരവുമായി വരുന്നവനോട് എതിരിടുവാൻ പതിനായിരത്തെക്കൊണ്ടു തനിക്കു സാധിക്കുമോ എന്ന് ആലോചിക്കുകയില്ലേ? 32 അതിനു കഴിവില്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരാളാവ് ബഹുദൂരത്ത് ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ അയച്ച് സമാധാനവ്യവസ്ഥകൾക്കായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 33 അതുപോലെ തന്നെ, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിട്ടുകളയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

34 "ഉപ്പു നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ അതിന്റെ സാദർ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോയാൽ അതിനു വീണ്ടും ഉപ്പുരസം വരുത്തുന്നതെങ്ങനെ? 35 അതു മണ്ണിനാകട്ടെ വളത്തിനാകട്ടെ യോജിച്ചതല്ല; മനുഷ്യർ അതിനെ പുറത്തെറിഞ്ഞുകളയും. കേൾക്കുവാൻ ചെവിയിുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ."

കാണാതെപോയ ആടിന്റെ ഉപമ

15 ചുങ്കക്കാരും പാപികളുമെല്ലാം യേശുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 2 എന്നാൽ പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രീമാരും, "ഈ മനുഷ്യൻ പാപികളെ സ്വീകരിച്ച് അവരോടൊപ്പം ആഹാരം കഴിക്കുന്നു" എന്നു പിറുപിറുത്തു.

3 അപ്പോൾ യേശു അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: "4 നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് നൂറ് ആട് ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവയിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയാൽ, അവൻ തൊണ്ണൂറ്റിയൊമ്പതിനെയും വെളിമ്പ്രദേശത്തു വിട്ടിട്ടു നഷ്ടമായിനെ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ അന്വേഷിച്ചു പോകുകയില്ലേ? 5 കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അവൻ അതിനെ ചുമലിലേറ്റി സന്തോഷിക്കുന്നു. 6 പിന്നെ അവൻ സ്നേഹിതരെയും അയല്ക്കാരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി അവരോട്, 'എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുക, എന്റെ കാണാതെപോയ ആടിനെ

കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയും. 7 ഇപ്രകാരം തന്നെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റി യൊമ്പതു നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ അധികം സന്തോഷം മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചുണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

കാണാതെ പോയ നാണയത്തിന്റെ ഉപമ

8 "ഒരു സ്ത്രീക്കു പത്തു ദ്രാമ് 4 ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവയിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയാൽ അവൾ വിളക്കു കത്തിച്ചു വീട് അടിച്ചുവാരി അതു കണ്ടുകിട്ടുന്നതുവരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ അന്വേഷിക്കുകയില്ലേ? 9 അതു കണ്ടുകിട്ടുമ്പോൾ അവൾ കൂട്ടുകാരികളെയും അയൽക്കാരികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി, 'എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുക, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ എന്റെ ദ്രാമ് കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയും.

10 "അതുപോലെതന്നെ, മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും."

നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ മകന്റെ ഉപമ

11 യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു: "ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 അവരിൽ ഇളയവൻ പിതാവിനോട്, 'അപ്പാ, സ്വത്തിൽ എനിക്കുള്ള പങ്കു തരണം' എന്നു പറഞ്ഞു. അയാൾ തന്റെ വസ്തുവകകൾ അവർക്കു വിതച്ചുകൊടുത്തു.

13 "ഏറെക്കാലം ആകുന്നതിനുമുമ്പ്, ഇളയ മകൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ശേഖരിച്ച് ദൂര ദേശത്തേക്കു യാത്രയായി; അവിടെ ക്രമംകെട്ട ജീവിതം നയിച്ചു സ്വത്തു ധൂർത്തടിച്ചു. 14 സകലവും ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തെല്ലായിടത്തും കഠിനക്ഷാമം ഉണ്ടായി. അവൻ ഞെരുകാത്തിലായിത്തുടങ്ങി. 15 ദേശത്തിലെ ഒരു പൗരന്റെ അടുക്കൽ അവൻ ചെന്ന് അയാളെ ആശ്രയിച്ചു. അയാൾ തന്റെ പന്നികളെ മേയിക്കുവാൻ അവനെ വയലിലേക്ക് അയച്ചു. 16 പന്നികൾക്കുള്ള തീറ്റകൊണ്ടു വയറു നിറയ്ക്കാൻ അവൻ കൊതിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ ആരും ഒന്നും കൊടുത്തില്ല. 17 അപ്പോൾ അവനു സ്വയംബോധം ഉണ്ടായി: 'എന്റെ അപ്പന്റെ എത്രയോ കുലിക്കാർ ആഹാരം കഴിച്ചു ശേഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാനോ ഇവിടെ വിശപ്പുകൊണ്ടു ചാകുന്നു. 18 ഞാൻ പുറപ്പെട്ട് അപ്പന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്ന് അപ്പനോടു പറയും: 'അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും അങ്ങയോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 19 ഇനി

അങ്ങയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അങ്ങയുടെ കുലിവേലക്കാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ എന്ന ആകണമേ." 20 അങ്ങനെ, അവൻ എഴുന്നേറ്റ് പിതാവിന്റെ അടുത്തേക്കുപോയി. അകലെവച്ചു തന്നെ പിതാവ് അവനെ കണ്ടു, അവനോടു മനസ്സിലിഞ്ഞു; അദ്ദേഹം ഓടിച്ച് ചെന്ന് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു.

21 "മകൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: 'അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും അങ്ങയോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി അങ്ങയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല.' 22 "പിതാവ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: 'വേശം ഏറ്റവും നല്ല മേലേലി കൊണ്ടുവന്ന് ഇവനെ പാരിപ്പിക്കുക. ഇവന്റെ വിരലിൽ മോതിരവും കാലിൽ ചെരിപ്പും ഇടുക. 23 കൊഴുത്ത കാളക്കൂട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്ന് അറുക്കുക; നമുക്കൊരു വിരുന്നു കഴിച്ച് ആഹ്ലാദിക്കാം. 24 എന്റെ ഈ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; കാണാതെ പോയിരുന്നു. കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു' അങ്ങനെ അവർ ആഹ്ലാദിച്ചു തുടങ്ങി.

25 "ഈ സമയം മുത്തമകൻ വയലിൽ ആയിരുന്നു. അവൻ വീടിനോട് അടുത്തപ്പോൾ നൃത്തസംഗീതങ്ങളുടെ ഘോഷം കേട്ടു. 26 വേലക്കാരിൽ ഒരാളെ വിളിച്ച് എന്താണ് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചു. 27 'താങ്കളുടെ സഹോദരൻ വന്നിട്ടുണ്ട്, അയാളെ ആപത്തുകൂടാതെ തിരികെക്കിട്ടിയതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ പിതാവ് കൊഴുത്ത കാളക്കൂട്ടിയെ അറുത്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

28 "അപ്പോൾ മുത്ത മകൻ കോപിച്ച് അകത്തുകടക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു. പിതാവു പുറത്തുചെന്ന് അവനോടു കേണപേക്ഷിച്ചു. 29 എന്നാൽ അവൻ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു: 'ഇതാ ഇത്രയും വർഷങ്ങളായി ഞാൻ അങ്ങയെ സേവിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽപ്പോലും അങ്ങയുടെ ആജ്ഞകൾ ലംഘിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും എന്റെ ചങ്ങാതികളോടൊത്ത് ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന് അങ്ങ് എന്നിക്കൊരു ആട്ടിൻകൂട്ടിയെപ്പോലും ഒരിക്കലും തന്നിട്ടില്ല. 30 എന്നാൽ വേശ്യമാരോടുകൂടെ അങ്ങയുടെ സ്വത്തു ധൂർത്തടിച്ച അങ്ങയുടെ ഈ മകൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ, കൊഴുത്ത കാളക്കൂട്ടിയെ അവനു വേണ്ടി അറുത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ!'

31 "അപ്പോൾ പിതാവു പറഞ്ഞു: 'മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ. എനിക്കു ഇളതെല്ലാം നിന്റേതത്രേ. 32 നിന്റെ ഈ

4 8 ദരോന്നം ഒരു ദിവസത്തെ കുലിക്കു തുല്യം. b 21 ചില പുരാതന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ, യോശു നല്ല; അങ്ങയുടെ കുലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ എന്ന ആകണമേ.

സഹോദരൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം ആനന്ദിച്ച് ഉല്ലസിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു.”

തന്ത്രശാലിയായ കാര്യസ്ഥൻ

16 പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: “ധനവാനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ സ്വത്ത് കാര്യസ്ഥൻ പാഴാക്കുന്നതായി പരാതിയുണ്ടായി. 2 അയാൾ അവനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ‘നിന്നെക്കുറിച്ചു ഈ കേൾക്കുന്നത് എന്ത്? നിന്റെ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ കണക്ക് ഏല്പിച്ചു തരിക. നീ ഇനിമേൽ കാര്യസ്ഥനായി തുടരാൻ പാടില്ല.’”

3 അപ്പോൾ കാര്യസ്ഥൻ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? യജമാനൻ എന്നെ ജോലിയിൽ നിന്നു നീക്കാൻ പോകുന്നു. കിളയ്ക്കാൻ എനിക്കു ത്രാണിയില്ല; ഭിക്ഷ യാചിക്കുവാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. 4 അതുകൊണ്ട്, എനിക്കു ജോലി നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് എന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയാം.’”

5 പിന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ കടക്കാരിൽ ഓരോരുത്തനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ചു ഒന്നാമത്തവനോടു ചോദിച്ചു: ‘നീ യജമാനനു കൊടുക്കാനുള്ളത് എത്രയാണ്?’

6 ‘നൂറു കൂടപ്പിലിവെണ്ണ,’ അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

കാര്യസ്ഥൻ അവനോട്, ‘നിന്റെ ചീട്ട് വാങ്ങി, വേഗം ഇരുന്ന് അത് അവത് എന്നാക്കുക’ എന്നു പറഞ്ഞു.

7 രണ്ടാമത്തവനോട് അവൻ ചോദിച്ചു: ‘നീ കൊടുക്കാനുള്ളത് എത്ര?’

‘നൂറു പറ പ്ഗോതമ്പ്,’ അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

‘നിന്റെ ചീട്ടു വാങ്ങി അത് എൺപത് എന്നാക്കുക’ എന്നു കാര്യസ്ഥൻ പറഞ്ഞു.

8 ‘അവിശ്വസ്തനായ കാര്യസ്ഥൻ അതി ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് യജമാനൻ അവനെ ശ്ലാഘിച്ചു. ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ തങ്ങളുടെ തലമുറക്കാരോടു ഇടപെടുന്ന കാര്യത്തിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളെക്കാൾ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരത്രേ. 9 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ലൗകികസമ്പത്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സ്നേഹിതരെ സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളുക; അത് ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ നിത്യഭവനങ്ങളിൽ

നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടും.

10 ‘അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ അവിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും അവിശ്വസ്തൻ. 11 ലൗകികസമ്പത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസ്തരല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമായതു നിങ്ങളെ ആർ ഭരമേല്പിക്കും? 12 നിങ്ങൾ മറ്റൊരുവന്റെ വസ്തുവകകളുടെ കാര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തരായില്ലെങ്കിൽ സ്വന്തമായതു നിങ്ങൾക്കു ആർ തരും?’

13 രണ്ട് യജമാനന്മാരെ സേവിക്കാൻ ഒരു ഭൃത്യനും സാധ്യമല്ല ഒന്നുകിൽ അവൻ ഒരുവനെ ദേഷിച്ചിച്ച് മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നാമനോടു പറ്റിച്ചേർന്ന് മറ്റവനെ തള്ളിക്കളയും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും ധനത്തെയും സേവിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.”

14 ദ്രവ്യാഗ്രഹികളായ പരിശുദ്ധർ ഇതെല്ലാം കേട്ട് യേശുവിനെ പരിഹസിച്ചു. 15 അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നിങ്ങളെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നവരാകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അറിയുന്നു. മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഉന്നതമായത് ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ മോചിതമാണ്.

16 ‘ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻ വരെയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കപ്പെടുകയാണ്. ബലപ്രയോഗംകൊണ്ട് എല്ലാവരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണത്തിലെ ഒരു വള്ളിയോ പള്ളിയോ ഇല്ലാതെ പോകുന്നതിനേക്കാൾ ആകാശവും ഭൂമിയും മാറിപ്പോകുന്നത് എളുപ്പം.

18 ‘ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.’

ധനവാനും ലാസറും

19 ‘ഒരു ധനവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ധൂമ്രവസ്ത്രവും പട്ടും ധരിച്ച് പ്രതിദിനം ആഡംബരജീവിതം നയിച്ചുപോന്നു. 20 അയാളുടെ പടിക്കൽ ദേഹം ആസകലം വ്രണങ്ങൾ നിറഞ്ഞവനായി, 21 ലാസർ എന്നു പേരായ ഒരു യാചകൻ, ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്നതുകൊണ്ടു വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. നായ്ക്കൾ വന്ന് അയാളുടെ വ്രണങ്ങൾ നക്കിയിരുന്നു.

22 ‘ആ യാചകൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൈവദൂതന്മാർ അയാളെ അബ്രാഹാമിന്റെ അടുത്തേക്കു

8 ഗ്രീക്കിൽ, നൂറ് ബത്തസ് (ഏകദേശം 3000 ലിറ്റർ എന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.) 9 ഗ്രീക്കിൽ, നൂറു കൊറസ് (ഏകദേശം 35,000 ലിറ്റർ എന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.)

കൊണ്ടുപോയി. ധനവാനും മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു. 23 പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മോശാൾ മേല്പോട്ടു നോക്കി അബ്രാഹാമിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തായി ലാസറിയെയും കണ്ടു.

24 “അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ‘അബ്രാഹാം. പിതാവേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകണമേ. ഞാൻ ഈ രീതിയിൽ, അതിവേദനയിൽ ആയിരിക്കയാൽ ലാസർ അവന്റെ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവനെ അയക്കണമേ.’

25 “എന്നാൽ അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു: ‘മകനേ, നിനക്കു നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നല്ല കാര്യങ്ങളും അതേസമയം ലാസറിനു ദോഷമായവയും ലഭിച്ചുവെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. എന്നാൽ അയാൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നീയോ കഠിനവേദന അനുഭവിക്കുന്നു. 26 ഇതിനും പുറമേ, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ വലിയൊരു പിളർപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതു സാധ്യമല്ല. അവിടെനിന്ന് ആർക്കും ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു കടക്കുവാനും കഴിയുകയില്ല.’

27 “അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘എങ്കിൽ, പിതാവേ, ലാസറിനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അയക്കണമേ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; 28 എനിക്ക് അഞ്ചു സഹോദരന്മാരുണ്ട്. അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവർ അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നല്കട്ടെ.’

29 “അവർക്കു മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ട്; അവർ അവരുടെ വാക്കു കേൾക്കട്ടെ’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 30 “അങ്ങനെയല്ല, അബ്രാഹാം. പിതാവേ, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരാൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ അവർ അനുതപിക്കും’ അയാൾ പറഞ്ഞു. 31 അബ്രാഹാം അയാളോടു പറഞ്ഞു: “അവർ മോശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റാലും അവർക്കു ബോധ്യം വരുകയില്ല.”

പാപം, വിശ്വാസം, കർത്തവ്യം

17 യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: “ഇടർച്ചക്കുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ വരാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഇടർച്ചയുണ്ടാകുന്നവനു ഹാ കഷ്ടം!

2 “ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരാളന്തന് ഇടർച്ചയുണ്ടാകുന്നതിനെക്കാൾ അവനു നല്ലത് അവന്റെ കഴുത്തിൽ തിരികെല്ലു കെട്ടി അവനെ

കടലിൽ തള്ളുന്നതാണ് അവന് ഏറെ നല്ലത്. 3 ആകയാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

“നിന്റെ സഹോദരൻ പാപം ചെയ്താൽ അവനെ ശാസിക്കുക; അനുതപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കുക. 4 അവൻ നിന്നോട് ഒരു ദിവസത്തിൽ ഏഴു തവണ പാപം ചെയ്യുകയും ഏഴു തവണയും മടങ്ങിവന്ന് ‘ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നു’ എന്നു നിന്നോടു പറയുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവനോടു ക്ഷമിക്കുക”.

5 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനോട്, “ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു.

6 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിയോട് ‘വേരോടെ പിഴുത് കടലിൽ നട്ടുപോക’ എന്നു നിങ്ങൾക്കു പറയാൻ കഴിയും. അതു നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യും.

7 “നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു നിലം ഉഴുകയോ ആടനെ മേയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ വയലിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ ‘നീ വന്ന് ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നുകൊള്ളുക’ എന്ന് അവനോടു പറയുമോ? 8 ‘എനിക്ക് അത്താഴം തയ്യാറാക്കുക, അരകെട്ടി, ഞാൻ തിന്നുകൂടിച്ചു തീരുന്നതുവരെ എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക’ എന്നല്ലേ പറയുക? 9 തന്നോടു കല്പിച്ചത് ആ ദാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവൻ അവനോടു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുമോ? 10 അങ്ങനെ നിങ്ങളും നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതെല്ലാം ചെയ്തതിനു ശേഷം ‘ഞങ്ങൾ അയോഗ്യരായ ദാസരാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റിയതേ ഉള്ളു’ എന്നു പറയുക.”

പത്തു കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു സൗഖ്യം ലഭിക്കുന്നു

11 യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ശമര്യയുടെയും ഗലീലയുടെയും അതിരിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. 12 അദ്ദേഹം ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, കുഷ്ഠം ബാധിച്ച പത്തുപേർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. അവർ അകലെ നിന്നുകൊണ്ട്, 13 “യേശുവേ, നാഥാ, ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ” എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

14 അവരെ കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹം, “നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെത്തന്നെ കാണിക്കുക” എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ പോകുമ്പോൾത്തന്നെ ശുദ്ധരായിത്തീർന്നു.

15 അവരിൽ ഒരാൾ തനിക്കു സൗഖ്യം

ലഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ട്, ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു. 16അയാൾ യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ സാഷ്ടാംഗം വീണ് അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദി പറഞ്ഞു. അയാൾ ശമര്യാക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

17 “പത്തുപേരും ശുദ്ധമായിത്തീർന്നില്ലേ? ഒമ്പതുപേർ എവിടെ? 18മടങ്ങിവന്നു ദൈവത്തെ മഹത്താപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ അന്യജാതിക്കാരനെയല്ലാതെ ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ” യേശു പറഞ്ഞു.

19പിന്നെ അദ്ദേഹം അവനോട്, “എഴുന്നേറ്റു പൊയ്ക്കൊള്ളുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആഗമനം

20 ദൈവരാജ്യം എപ്പോഴാണു വരുന്നതെന്ന് ഒരിക്കൽ പരീശന്മാർ ചോദിച്ചതിന് ഉത്തരമായി യേശു പറഞ്ഞു: “ദൈവരാജ്യം ദൃശ്യമായ അടയാളങ്ങളോടുകൂടെയല്ല വരുന്നത്. 21ദൈവരാജ്യം ‘ഇതാ ഇവിടെ’ എന്നോ ‘അതാ, അവിടെ’ എന്നോ ആളുകൾ പറയുകയും ഇല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ⁴ ആകുന്നു.”

22അനന്തരം അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യപുത്രന്റെ ദിനങ്ങളിൽ ഒന്നു കാണുവാൻ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുന്ന കാലം വരും; കാണുകയില്ലതാനും. 23 മനുഷ്യർ നിങ്ങളോട് ‘അതാ, അദ്ദേഹം അവിടെ,’ അഥവാ ‘ഇതാ, അദ്ദേഹം ഇവിടെ’ എന്നു പറയും. നിങ്ങൾ പോകരുത്, അവരെ അനുഗമിക്കുകയുമരുത്.

24 “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദിവസത്തിൽ, ആകാശത്തിന്റെ ഒറ്ററ്റു മുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ക്ഷണത്തിൽ ജലിച്ച് എല്ലായിടവും പ്രകാശിതമാക്കുന്ന മിന്നൽ പോലെ ആയിരിക്കും. 25എന്നാൽ അവൻ ആദ്യം അനവധി കഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കയും ഈ തലമുറ അവനെ തള്ളിക്കളയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

26 “നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതു പോലെതന്നെ, മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളുകളിലും സംഭവിക്കും. 27നോഹ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ജലപ്രളയമുണ്ടായി എല്ലാവരെയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സമയം വരെ ജനങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും വിവാഹം കഴിക്കുകയും വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

28 “ലോത്തിന്റെ കാലത്തും അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു. ജനങ്ങൾ തിന്നും കുടിച്ചും വാങ്ങിയും വിറ്റും നട്ടും പണിതും പോന്നു. 29എന്നാൽ ലോത്ത് സൊഹാറും വിട്ടുപോയ ദിവസത്തിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീയും

ഗന്ധകവും വർഷിക്കുകയും അവരെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 30മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന ദിവസത്തിൽ അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കും. 31അന്നു വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അകത്തുള്ള സാധനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതിന് ഇറങ്ങിപ്പോകരുത്. അതുപോലെ വയലിൽ ആയിരിക്കുന്നവനും, ഒന്നിനുവേണ്ടിയും തിരികെപ്പോകരുത്. 32ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 33തന്റെ ജീവനെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും. തന്റെ ജീവനെ കളയുന്നവൻ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 34 ആരാത്രീയിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു കിടക്കയിൽ ആയിരിക്കും; ഒരാൾ എടുക്കപ്പെടും, മറ്റേയാൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. 35 രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ധാന്യം പൊടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുവൾ എടുക്കപ്പെടും; മറ്റവൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. [36രണ്ടുപേർ വയലിലായിരിക്കും; ഒരാൾ എടുക്കപ്പെടും, മറ്റേയാൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും.]

37 “കർത്താവേ, എവിടെ?” അവർ ചോദിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം, “ശവം ഉള്ളിടത് കഴുകുവാൻ കൂടും” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിച്ച വിധവയുടെ ഉപമ

18 പടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ യേശു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു. 2 “ഒരു പട്ടണത്തിൽ, ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയോ മനുഷ്യരെ ആദരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒരു ന്യായാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3ആ പട്ടണത്തിലെ ഒരു വിധവ, ‘എന്റെ പ്രതിയോഗിക്കെതിരേ എനിക്കു ന്യായം നടത്തിത്തരണമേ’ എന്ന അപേക്ഷയുമായി അയാളുടെ അടുക്കൽ കൂടെക്കൂടെ ചെന്നിരുന്നു.

4 “കൂറെ കാലത്തേക്ക് അയാൾ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ, ‘ഞാൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയോ മനുഷ്യരെ വകവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലേകിലും’ 5 ഈ വിധവ എന്നെ തുടർച്ചയായി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് അവൾക്കു ഞാൻ ന്യായം നടത്തിക്കൊടുക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒടുവിൽ അവളുടെ തുടർച്ചയായ വരവ് എനിക്ക് അസഹ്യമായിത്തീരും’ എന്നു തന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞു.

6 “നീതികെട്ട ആ ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ. 7അങ്ങനെയെങ്കിൽ രാവുപകലും തന്നോടു നിലവളിക്കുന്ന തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിനു ദൈവം ന്യായം നടത്തിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുമോ? അവിടുന്ന് അവരുടെ കാര്യം നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുമോ?

4 21 അഥവാ, ഇടയിൽ

8അവിടുന്ന് വേഗത്തിൽ അവർക്കു നീതി നടത്തിക്കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ?"

പരീശൻറെയും ചുങ്കക്കാരൻറെയും ഉപമ

9തങ്ങൾ നീതിമാന്മാരാണെന്നുറച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ പൂച്ചരിക്കുന്ന ചിലരോട് യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: 10 "രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ദൈവലയത്തിൽ ചെന്നു; ഒരുവൻ പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ.

11 പരീശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ ^a ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: 'ദൈവമേ, കൊള്ളക്കാരൻ, ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ അങ്ങേയ്ക്കു നന്ദി പറയുന്നു. 12 ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു തവണ ഉപവസിക്കുകയും എനിക്കു കിട്ടുന്ന എല്ലാറ്റിൻറെയും ദശാംശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

13 "ചുങ്കക്കാരനോ വളരെ അകലെ നിന്നു. സർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കുവാൻ പോലും അവൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അവൻ മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ട്, 'ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ' എന്നു പറഞ്ഞു.

14 "ഈ മനുഷ്യനാണ് ദൈവമുമ്പാകെ നീതികരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കുപോയത്, മറ്റവനല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്ന ഏവനും താഴ്ത്തപ്പെടും, തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്ന ഏവനും ഉയർത്തപ്പെടും."

യേശുവും ശിശുക്കളും

15 യേശു തൊടേണ്ടതിനു ജനങ്ങൾ ശിശുക്കളെയും അദ്ദേഹത്തിൻറെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ശിഷ്യന്മാർ ഇതു കണ്ട് അവരെ ശാസിച്ചു. 16 എന്നാൽ പൈതങ്ങളെ തൻറെ അടുത്തേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറഞ്ഞു: "ശിശുക്കളെ എൻറെ അടുക്കൽ വരുവാൻ അനുവദിക്കുവിൻ; അവരെ തടയരുത്; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതാകുന്നുവല്ലോ! 17 ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ദൈവരാജ്യത്തെ സ്വീകരിക്കാത്ത ആരും ഒരുനാളും അതിൽ കടക്കുകയില്ല എന്നു സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു"

ധനികനായ പ്രമാണി

18 ഒരു പ്രമാണി യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു: "നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവൻ അവകാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?"

^a 11 അഥവാ, തന്നോടുതന്നെ ^b 20 പുറപ്പാട് 20: 12-16; ആവർത്തനം 5: 16-20

19 അതിന് ഉത്തരമായി യേശു അവനോട്: "നീ എന്നെ 'നല്ലവൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്ത്? ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല. 20 'വൃളിചാരം ചെയ്യരുത്, കൊല ചെയ്യരുത്, മോഷ്ടിക്കരുത്, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുത്, നിൻറെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കുക' ^b എന്നീ കല്പനകൾ നിനക്ക് അറിയാമല്ലോ."

21 "ഇവയെല്ലാം ഞാൻ ബാല്യം മുതൽ പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു." അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

22 ഇതു കേട്ടിട്ട് യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: "ഒരു കാര്യത്തിൽ നീ കുറവുള്ളവനാണ്; നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക. എന്നാൽ സർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും. പിന്നെ വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്കുക."

23 അവൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു കേട്ടു വളരെ ദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. 24 യേശു അവനെനോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു: "സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസം! 25 ഒരു ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നത് എളുപ്പം!"

26 ഇതു കേട്ടവർ, "എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും?" എന്നു ചോദിച്ചു.

27 അതിന് യേശു: "മനുഷ്യർക്ക് അസാധ്യമായത് ദൈവത്തിനു സാധ്യം തന്നെ" എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

28 പത്രൊസ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: "ഇതാ, ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ട് അങ്ങയെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു."

29 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: "ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വീടിനെയോ ഭാര്യയെയോ സഹോദരന്മാരെയോ മാതാപിതാക്കളെയോ മക്കളെയോ വിട്ടുകളഞ്ഞ ഒരുവനും 30 ഈ കാലത്തുതന്നെ അനേകമടങ്ങും വരുവാനുള്ള കാലത്തു നിത്യജീവനും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു."

യേശു സ്വന്തം മരണത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും പ്രവചിക്കുന്നു

31 അനന്തരം യേശു പത്തിരൂവരെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി അവരോടു പറഞ്ഞു: "നോക്കൂ, നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകയാണ്; മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതെല്ലാം നിറവേറും. 32 അവനെ വിജാതിയർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. അവൻ അവനെ പരിഹസിക്കുകയും അപമാനിക്കു

കയും അവന്റെ മേൽ തുപ്പുകയും 33അവനെ ചാട്ടുകൊണ്ട് അടിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. മൂന്നാംദിവസം അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും..” 34ഇതൊന്നും ശിഷ്യന്മാർക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അവർക്കു മനഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം എത്തിനെക്കുറിച്ച് ചൂണ്ടുന്ന സാദാരിച്ചതെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

അന്ധനായ യാചകൻ കാഴ്ച പ്രാപിക്കുന്നു

35യേശു യെരീഹോവിന് അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒരു അന്ധൻ വഴിയരികെ ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 36ജനക്കൂട്ടം കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ട്, എന്താണു സംഭവമെന്ന് അയാൾ ചോദിച്ചു. 37അവർ അയാളോട്: “നസറായനായ യേശു കടന്നുപോകുന്നു” എന്ന് അറിയിച്ചു.

38അയാൾ, “യേശുവേ, ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ” എന്നു നിലവിളിച്ചു.

39മുന്നിൽ നടക്കുന്നവർ അയാളെ ശാസിച്ചു; മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അയാൾ ഏറെ ഉച്ചത്തിൽ, “ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ” എന്നു നിലവിളിച്ചു.

40യേശു നിന്ന് ആ മനുഷ്യനെ തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. അയാൾ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ യേശു അയാളോടു ചോദിച്ചു: 41“ഞാൻ നിനക്ക് എന്തുചെയ്തു തരണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?”

“കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച കിട്ടണം.” - അയാൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

42 “നീ കാഴ്ച പ്രാപിക്കുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു യേശു അയാളോടു പറഞ്ഞു. 43 ഉടനെ അയാൾ കാഴ്ചപ്രാപിച്ച് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. ഇതുകണ്ട് ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

ചുങ്കക്കാരനായ സക്കായി

19 യേശു യെരീഹോവിൽ എത്തി കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു. 2സക്കായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രധാനിയും ധനവാനും ആയിരുന്നു. 3യേശു ആരെന്നു കാണാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഉയരം കുറഞ്ഞവനാകയാൽ ആൾക്കൂട്ടം നിമിത്തം സാധിച്ചില്ല. 4അതുകൊണ്ട് യേശുവിനു കടന്നുപോകേണ്ട വഴിയിൽക്കൂടെ അയാൾ മുന്നോട്ടോടി. അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ഒരു കാട്ടത്തിമരത്തിൽ കയറി.

5യേശു ആ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മേല്പോട്ടു നോക്കി അയാളോടു പറഞ്ഞു: “സക്കായി, വേഗം ഇറങ്ങി വരിക, ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു.” 6അയാൾ ഉടൻതന്നെ ഇറങ്ങി വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

7ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇതുകണ്ട്: “അദ്ദേഹം ഒരു ‘പാപിയുടെ’ അതിഥിയാകുവാൻ പോയിരിക്കുന്നു” എന്നു പിറുപിറുത്തു.

8എന്നാൽ സക്കായി യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, ഇതാ, ഇപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നു. ഞാൻ ആരോടെങ്കിലും ചതിവിൽ വല്ലതും വാങ്ങിയട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലിരട്ടിഞാൻ തിരിച്ചു കൊടുത്തു കൊള്ളാം.”

9യേശു അവനോട്, “ഇവനും അമ്മഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്ന് ഈ വീടിനു രക്ഷ വന്നിരിക്കുന്നു; 10കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിക്കുവാനാണല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു.

പത്തു നാണയത്തിന്റെ ഉപമ

11അവർ ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം യെരൂശലേമിനു സമീപത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവരാജ്യം ഉടനെ വെളിപ്പെടുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടും അവരോട് ഒരു ഉപമയാകൂടെ പറഞ്ഞു: 12“കുലീനനായ ഒരു മനുഷ്യൻ രാജ്യം പ്രാപിച്ചു തിരിച്ചുവരേണ്ടതിനു വിദൂരദേശത്തേക്കു യാത്രയായി. 13അയാൾ തന്റെ ദാസന്മാരിൽ പത്തുപേരെ വിളിച്ച് അവർക്കു പത്തു സർണ്ണനാണയം⁴ കൊടുത്തിട്ട് ‘ഞാൻ തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെ ഈ പണം കൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ’ എന്നു പറഞ്ഞു. 14എന്നാൽ പ്രജകൾ അയാളെ വെറുത്തു. ‘ഈ മനുഷ്യൻ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു താൽപര്യമില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞ് പ്രതിനിധികളെ അയാളുടെ പിന്നാലെ അയച്ചു.

15“എന്നാൽ അദ്ദേഹം രാജാവായി മടങ്ങിയെത്തി. താൻ പണം കൊടുത്തിരുന്ന ദാസന്മാർ അതുകൊണ്ട് എന്തു നേടിയെന്ന് അറിയേണ്ടതിന് അദ്ദേഹം അവരെ വിളിപ്പിച്ചു.

16“ഒന്നാമൻ വന്നു പറഞ്ഞു. ‘പ്രഭോ, അങ്ങയുടെ സർണ്ണനാണയം കൊണ്ടു ഞാൻ പത്തുകൂടി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു.’

17 “അതിന് അയാൾ ‘കൊള്ളാം, നല്ല ദാസാ, അല്പകാര്യത്തിൽ നീ വിശ്വസുതനായിരുന്നു. ആയതിനാൽ നീ പത്തു പട്ടണത്തിന് അധികാരി ആയിരിക്കുക’ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

18“രണ്ടാമൻ വന്നു പറഞ്ഞു: ‘പ്രഭോ, അങ്ങ

⁴ 13 ഗ്രീക്കിൽ പത്തു മിന്നാ. ഒരു മിന്നാ ഏകദേശം മൂന്നു മാസത്തെ കുലിക്കു തുല്യം.

യുടെ നാണയംകൊണ്ടു ഞാൻ അഞ്ചുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു.'

19 "അതിന് രാജാവ് 'നീ അഞ്ചു പട്ടണത്തിന്റെ അധികാരം ഏറ്റുകൊള്ളുക' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

20 "പിന്നീട് മറ്റൊരുവൻ വന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'പ്രഭോ, ഇതാ താങ്കളുടെ പണം! ഞാൻ അത് ഒരു തുവാലയിൽ കെട്ടി മാറ്റിവെച്ചു. 21 അങ്ങനെയ്തതത് എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്ന കഠിന മനുഷ്യൻ ആകയാൽ ഞാൻ അങ്ങയെ ഭയപ്പെട്ടു."

22 "അദ്ദേഹം അവനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു: 'ദുഷ്ടദാസനേ, നിന്റെ വാക്കുകളാൽത്തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ വിധിക്കും. ഞാൻ വയ്ക്കാത്തത് എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തത് കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കഠിന മനുഷ്യൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവോ? 23 പിന്നെ, നീ എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ പണം പണമിടപാടുകാരുടെ പക്കൽ നിക്ഷേപിക്കാതിരുന്നു? ഞാൻ മടങ്ങിവന്ന് അതു പലിശയോടുകൂടി വാങ്ങുമായിരുന്നുവല്ലോ!'

24 "പിന്നെ അദ്ദേഹം അരികെ നില്ക്കുന്നവരോട്: 'അവന്റെ നാണയം അവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് എടുത്തു പത്തുള്ളവനു കൊടുക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞു.

25 "പ്രഭോ, അവനു പത്തുണ്ടല്ലോ!' അവർ പറഞ്ഞു.

26 "ഉള്ളവന് ഏവനും കൂടുതൽ കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനിൽനിന്ന് ഉള്ളതുംകൂടി എടുത്തുകളയും. 27 എന്നാൽ ഞാൻ തങ്ങളുടെ രാജാവായിരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്ന ശത്രുക്കളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊന്നുകളയുവിൻ' എന്ന് രാജാവു കല്പിച്ചു."

ജേതാവിന്റെ പ്രവേശനം

28 ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം യേശു മുമ്പായി നടന്ന് യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 29 അദ്ദേഹം ഒലിവുമലയുടെ അരികെയുള്ള ബേത്ത് ഫാ ഗെയ് കും ബേഥാനിയ് കും അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ് അയച്ചു: 30 "നിങ്ങൾക്കു മുന്നിലുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടക്കുമ്പോൾ, ആരും ഒരിക്കലും കയറിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുത കൂട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണും. അതിനെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. 31 അതിനെ അഴിക്കുന്നതെന്ത് എന്ന് ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ, 'കർത്താവിന് ഇതിനെ ആവശ്യമുണ്ട്' എന്ന് അവനോടു പറയുവിൻ."

32 അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ പോയി, തങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ കണ്ടു. 33 അവർ

27 38 സങ്കീർത്തനം. 118: 26 b 46 യേശുവാൻ 56: 7

കഴുതകൂട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉടയവർ, "നിങ്ങൾ കഴുതകൂട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതെന്ത്?" എന്നു ചോദിച്ചു.

34 "കർത്താവിന് ഇതിനെ ആവശ്യമുണ്ട്" - അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

35 അവർ കഴുതകൂട്ടിയെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് തങ്ങളുടെ അങ്കികൾ അതിന്റെ പുറത്തു വിരിച്ച് യേശുവിനെ കയറ്റിയിരുത്തി. 36 അദ്ദേഹം പോകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അങ്കികൾ വഴിയിൽ വിരിച്ചു.

37 അദ്ദേഹം ഒലിവുമലയുടെ ഇറക്കത്തിന് അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം ഒന്നാകെ, തങ്ങൾ കണ്ട സകല അത്ഭുത പ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ച് അത്യുച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി:

38 "കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ!" a

"സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ മഹത്തവ്യം." എന്നു പറഞ്ഞു.

39 ജനസമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില പരീശന്മാർ യേശുവിനോട്: "ഗുരോ, അങ്ങയുടെ ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിക്കുക!" എന്നു പറഞ്ഞു.

40 "അവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ ഈ കല്ലുകൾ ആർത്തുവിളിക്കും." അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

41 യെരൂശലേമിനു സമീപം എത്തി ആ നഗരം കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ കുറിച്ചു വിലപിച്ചു. 42 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിന്റെ സമാധാനത്തിനുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇന്നെങ്കിലും നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. 43 നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിനക്കു ചുറ്റും കിടങ്ങു കൂഴിച്ച് നിന്നെ വലയം ചെയ്ത് എല്ലാവശത്തുനിന്നും നിന്നെ തെരുകുന്ന കാലം വരുന്നൂ. 44 അവർ നിന്നെയും നിന്റെ മതിലുകൊക്കുള്ളിലുള്ള നിന്നെയും മക്കളെയും നിലം പതിപ്പിക്കും. അവർ നിനക്ക് കല്ലിന്മേൽ കല്ലു പെന്തിപ്പിക്കുകയില്ല. ദൈവം നിന്നെ സന്ദർശിച്ച കാലം നീ തിരിച്ചറിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു നിനക്കു സംഭവിക്കും."

യേശു ദൈവാലയത്തിൽ

45 പിന്നെ അദ്ദേഹം ദൈവാലയംകണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, അവിടെ വില്പന നടത്തിയതു നവരം പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി. 46 അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: "എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആയിരിക്കും" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ 'കൊള്ള

കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 4

47 അദ്ദേഹം ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും വേദജ്ഞരും ജനപ്രധാനികളും അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 48 എന്നാൽ ജനങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായിരുന്നതിനാൽ, അതിനൊരു മാർഗ്ഗവും കണ്ടെത്താൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

യേശുവിന്റെ അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

20 ഒരു ദിവസം യേശു ദൈവാലയത്തിൽ 20 ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും, സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും വേദജ്ഞരും മുപ്പന്മാരോടൊത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2 “താങ്കൾ എന്ത് അധികാരം കൊണ്ട് ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം താങ്കൾക്കുതന്നെ ആർ?” അവർ ചോദിച്ചു.

3 അതിനു മറുപടിയായി യേശു: “ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ: 4 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ എന്നോടു പറയുവിൻ.”

5 അതെപ്പറ്റി അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: “സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നു നാം പറഞ്ഞാൽ, ‘നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല?’ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിക്കും. ‘മനുഷ്യരിൽനിന്ന്’ എന്നു നാം പറഞ്ഞാൽ യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോധ്യമായിരിക്കയാൽ അവർ നമ്മെ കല്ലറിയും.” 7 അതുകൊണ്ട് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. “അത് എവിടെനിന്ന് എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. 8 യേശു അവരോട്: “എന്നാൽ എന്തധികാരം കൊണ്ടു ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നുല്ല.” എന്നു പറഞ്ഞു.

കുടിയാന്മാരുടെ ഉപമ

9 അനന്തരം അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: “ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുതിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി; ഏതാനും കൃഷിക്കാരെ പാട്ടത്തിന് ഏല്പിച്ചിട്ട് ഏറെക്കാലത്തേക്കു വിദേശത്തു പോയി. 10 വിളവെടുപ്പിനുള്ള സമയമായപ്പോൾ, അയാൾ കുടിയാന്മാരിൽ നിന്ന് തോട്ടത്തിലെ വിളവിന്റെ വീതം വാങ്ങേണ്ടതിന് അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഒരു ദാസനെ അയച്ചു. എന്നാൽ കുടിയാന്മാർ അവനെ അടിച്ചു വെറും കൈയോടെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 11 അയാൾ മറ്റൊരു ദാസനെ അയച്ചു. എന്നാൽ അവ

നെയും അവർ അടിച്ചു അപമാനിച്ചു വെറും കൈയോടെ അയച്ചു. 12 എന്നാൽ ഒരുവനെ അയാൾ അയച്ചു. അവനെ അവർ മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.

13 “അപ്പോൾ മുതിരിത്തോട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യുക? എന്റെ പ്രിയമകനെ ഞാൻ അയയ്ക്കും; ഒരുപക്ഷേ അവർ അവനെ ആദരിക്കും.’

14 “എന്നാൽ കുടിയാന്മാർ അയാളെ കണ്ടപ്പോൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: ‘ഇവനാണ് അവകാശി; നമുക്ക് ഇവനെ കൊന്നുകളയാം; എങ്കിൽ അവകാശം നമുക്കാകും.’ 15 അങ്ങനെ അവർ അയാളെ തോട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു.

“മുതിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഇനി അവരോട് എന്താണു ചെയ്യുക? 16 അയാൾ വന്ന് ആ കുടിയാന്മാരെ നശിപ്പിച്ചു മുതിരിത്തോട്ടം വേറെ ആളുകൾക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കും.”

ഇതുകേട്ടിട്ട്: “അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

17 അപ്പോൾ യേശു അവരെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു, “പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് മുലകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു;” b

ഇതു കർത്താവു ചെയ്തു, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആൾചര്യകരവുമായിരിക്കുന്നു. എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്ത് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ? 18 ഈ കല്ലിൻമേൽ വീഴുന്നവൻ തകർന്നുപോകും. അത് ആരുടെമേലേക്കിലും വീണാൽ അത് അവനെ പൊടിയാക്കും.”

19 അദ്ദേഹം ഈ ഉപമ തങ്ങൾക്കു വിരോധമായിട്ടാണു പറഞ്ഞത് എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട് വേദജ്ഞരും മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും ഉടൻ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം ആരാഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടു.

കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നത്

20 അവർ യേശുവിനെ നിരീക്ഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ദേശാധിപതിയുടെ അധീനതയിലും അധികാരത്തിലും ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വാക്കിൽ കൂടുക്കാൻ ആശിച്ചു കൊണ്ട്, നീതിമാന്മാരെന്നു നടിക്കുന്ന രഹസ്യദൂതന്മാരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. 21 അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “ഗുരോ, അങ്ങ് ശരിയായിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും മുഖപക്ഷം കാണിക്കാതെ സത്യത്തിന് അനുസൃതമായി ദൈവത്തിന്റെ വഴി പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. 22 കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു

a 46 യിരെമ്യാൻ 7: 11 b 17 സങ്കീർത്തനം 118:22

നമുക്കു നിയമാനുസൃതമോ അല്ലയോ?"

23 അവരുടെ കാപട്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: 24 "ഒരു ദിനാർ കാണട്ടെ. ആരുടെ രൂപവും ലിഖിതവുമാണ് അതിമേലുള്ളത്?"

25 "കൈസറുടേത്" അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "എങ്കിൽ കൈസർക്കുള്ളത് കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുക്കുവിൻ" എന്ന് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു.

26 അങ്ങനെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടികേട്ട് ആൾചര്യപ്പെട്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു.

പുനരുത്ഥാനവും വിവാഹവും

27 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുകൃതിൽ ചിലർ ഒരു ചോദ്യവുമായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 28 അവർ ചോദിച്ചു: "ഗുരോ, ഒരാളുടെ സഹോദരൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോകയും ഭാര്യ ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ ആ വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്തു സഹോദരനുവേണ്ടി മക്കളെ ജനിച്ചിരിക്കണമെന്നു മോശെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 29 ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു മക്കളില്ലാത്തവനായി മരിച്ചു. 30 രണ്ടാമനും മൂന്നാമനും അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു; 31 അങ്ങനെ ഏഴു പേരും വിവാഹം ചെയ്ത് മക്കളില്ലാത്തവരായി മരിച്ചു. 32 ഒടുവിൽ, ആ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ ആരുടെ ഭാര്യയായിരിക്കും? അവർ ഏഴുപേരും അവളെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നുവല്ലോ!"

34 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: "ഈ കാലത്ത് ജീവിക്കുന്നവർ വിവാഹം കഴിക്കയും വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. 35 എന്നാൽ ആ കാലത്തിനും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനും യോഗ്യരായിട്ടുള്ളവർ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ വിവാഹത്തിനു നല്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 36 അവർ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാകയാൽ ദൈവദൂതന്മാരും ദൈവമക്കളും ആണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഇനിമരിപ്പാനും സാധ്യമല്ല. 37 മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു എന്നു മുൾപ്പടർപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിൽ മോശെയുടെ കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; കർത്താവിനെ 'അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവം,' 'യിസഹാക്കിന്റെ ദൈവം,' 'യാക്കോബിന്റെ ദൈവം' എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിളിക്കുന്നുവല്ലോ. 38 അവിടുന്ന് മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല;

a 37 പുറപ്പാട് 3: 6 b 43 സങ്കീർത്തനം 110: 1

ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ. അവിടുത്തേക്ക് എല്ലാവരും ജീവിക്കുന്നവർതന്നെ."

39 "ഗുരോ, അങ്ങു ഭംഗിയായി പറഞ്ഞു" വേദജ്ഞരിൽ ചിലർ പ്രതികരിച്ചു. 40 പിന്നീട് ആരും അദ്ദേഹത്തോട് ഒന്നും ചോദിക്കാൻ മുതിർന്നില്ല.

ക്രിസ്തു ആരുടെ പുത്രൻ?

41 എന്നാൽ യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു: "ദാവീദിന്റെ പുത്രനാണ് ക്രിസ്തു എന്ന് പറയുന്നതെങ്ങനെ? 42 എന്തെന്നാൽ ദാവീദു തന്നെയും സങ്കീർത്തനപ്പുസ്തകത്തിൽ:

'കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട്:

43 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ

പാദപീഠമാക്കുന്നതുവരെയും നീ

എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്കുക'

എന്നു പറയുന്നു. 44 ദാവീദ് അദ്ദേഹത്തെ 'കർത്താവ്' എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ, അദ്ദേഹം ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതെങ്ങനെ?"

45 ജനങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: 46 വേദജ്ഞരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. അവർ നീണ്ട അങ്കി ധരിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുവാനും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ അഭിവാദനം ചെയ്യപ്പെടുവാനും പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനവും വിരുന്നുകളിൽ ബഹുമാന്യസ്ഥാനവും കരസ്ഥമാക്കുവാനും ആ ഗ്രഹിക്കുന്നു. 47 അവർ വിധവമാരുടെ വിടുകൾ വിഴുങ്ങുകയും കേവലം പ്രകടനമായി നീണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർ ഏറ്റവും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടും."

വിധവയുടെ വഴിപാട്

21 യേശു തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ യഥാവിധി ദൈവദൂതന്മാരുടെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ വഴിപാട് ഇടുന്നതു കണ്ടു. 2 ദരിദ്രനായ ഒരു വിധവ രണ്ടു ചെറിയ ചെമ്പുകാൾ ഇടുന്നതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. 3 "ഈ ദരിദ്രനായ വിധവ മറ്റൊരാളെക്കാളും കൂടുതൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 ഇവരെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്നുള്ള വഴിപാടുകളാണ് അർപ്പിച്ചത്; ഇവളോ തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്ന്, ഉപജീവനത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു മുഴുവൻ ഇട്ടിരിക്കുന്നു" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

യുഗാവസാന ലക്ഷണങ്ങൾ

5 ചിലർ ദൈവദൂതന്മാരുടെ അടുത്തു മനോഹരമായ കല്ലുകളാലും, വഴിപാടുകളാലും

അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു: 6 "നിങ്ങൾ ഈ കാണുന്നതും കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിക്കാത്തവിയും എല്ലാം ഇട്ടിട്ടു കളയുന്ന കാലം വരുന്ന."

7 "ഗുരോ, എപ്പോഴാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുക? അവ സംഭവിക്കാനാകുമ്പോൾ അതിനുള്ള അടയാളം എന്തായിരിക്കും?" അവർ ചോദിച്ചു.

8 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ആരും നിങ്ങളെ വഴി തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 'ഞാനാണ്' എന്നും 'സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു' എന്നും അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പലർ എന്റെ നാമത്തിൽ വരും. അവരുടെ പിന്നാലെ പോകരുത്. 9 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും കലാപങ്ങളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ പരിഭ്രമിച്ചു പോകരുത്. ഇവ ആദ്യം സംഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ അവസാനം ഉടനേ ഉണ്ടാവുകയില്ല."

10 തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: "ഇനി ജാതി ജാതിയോടും രാഷ്ട്രം രാഷ്ട്രത്തോടും കലഹിക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പങ്ങളും വിവിധ സ്മലങ്ങളിൽ ക്ഷാമങ്ങളും പകർച്ചവ്യാധികളും ഭയങ്കര സംഭവങ്ങളും ആകാശത്തിൽ നിന്നു വലിയ അടയാളങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം മുമ്പേ, എന്റെ നാമം നിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ പിടികൂടി പീഡിപ്പിക്കും. അവർ നിങ്ങളെ പള്ളികളിലും കാരാഗൃഹങ്ങളിലും ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും; രാജാക്കന്മാർക്കും നാടുവാഴികൾക്കും മുമ്പാകെ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുചെല്ലും; 13 അതു നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യത്തിനുള്ള അവസരമായിരിക്കും. 14 അതുകൊണ്ട് എങ്ങനെ പ്രതിവാദം നടത്തും എന്നു മുൻകൂട്ടി ഓർത്തു വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. 15 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ എതിരാളികളിൽ ആർക്കും ചെറുത്തു നില്ക്കുവാനോ എതിരുപറയുവാനോ കഴിയാത്ത വാക്കുകളും പരിജ്ഞാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കും. 16 മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും നിങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും. അവർ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ കൊന്നുകളയും. 17 ഞാൻ നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ വെറുക്കും. 18 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഒരു തലമുടി പോലും നശിച്ചുപോകയില്ല. 19 നിങ്ങൾ സഹിഷ്ണുതകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ജീവനെ നേടും.

20 "എന്നാൽ സൈന്യങ്ങൾ യേശുലേമിനെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ വിനാശം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക. 21 അന്ന് യഹൂദ്യയിലുള്ളവർ പർവ്വതങ്ങളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ; നഗരത്തിനകത്തുള്ളവർ അവിടം വിട്ടു പോകട്ടെ; നാട്ടൻപുറങ്ങളിലുള്ളവർ നഗരത്തിൽ

കടക്കാതിരിക്കട്ടെ. 22 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം നിറവേറുന്ന പ്രതികാരത്തിന്റെ കാലമാകുന്നു അത്. 23 ആദിവാസങ്ങളിൽ ഗർഭിണികൾക്കും മുലയൂട്ടുന്ന അമ്മമാർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ നെരുക്കവും ഈ ജനത്തിനു നേരേ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. 24 അവർ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടേറ്റു വീഴുകയും അവരെ സകല രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കും ബന്ധനസ്ഥരാക്കി കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. വിജാതീയർ തങ്ങളുടെ കാലം തികയുമ്പോളും യെരൂശലേമിനെ ചവിട്ടിമെതിക്കും.

25 "സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; കടൽ അലറുകയും ഇളകിമറിയുകയും ചെയ്യുകയാൽ ഭൂമിയിലെ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും നിരാശയും പരിഭ്രമവും ഉണ്ടാകും. 26 ആകാശഗോളങ്ങൾ ഇളകിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഭൂലോകത്തിന് എന്തു ഭവിക്കുമെന്ന ആശങ്കയോടെ മനുഷ്യർ ഭീതിനിമിത്തം ബോധമറ്റുവീണുപോകും. 27 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും മഹാതേജസ്സോടുംകൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. 28 ഇവ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കാതെ നിവിർന്നു തല ഉയർത്തുവിൻ."

29 പിന്നെ ഇവർ അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: "അതിവ്യക്തമായും സകല വ്യക്തങ്ങളെയും നോക്കുവിൻ. 30 അവ തളിർക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ സ്വതവേ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 31 അങ്ങനെതന്നെ, ഇവ സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം.

32 "ഇവയെല്ലാം സംഭവിച്ചുതീരുവോളം ഈ തലമുറ^a കടന്നുപോവുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 33 ആകാശവും ഭൂമിയും നീങ്ങിപ്പോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒരുകാലം നീങ്ങിപ്പോകയില്ല.

34 "അമിതക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ജീവിതത്തിന്റെ ചിന്താകുലങ്ങളാലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഭാരപ്പെടുകയും ആ നാൾ ഒരു കെണി എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ മേൽ വരികയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 35 അതു ഭൂതലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന സകലരുടെ മേലും വരും. 36 സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന ഇവയെല്ലാറ്റിൽനിന്നും രക്ഷപെടുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുഖിൽ നില്ക്കുവാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലായ്പ്പോഴും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ."

37 യേശു പകൽതോറും ദൈവാലയത്തിൽ

^a 32 അഥവാ, ജാതി

ഉപദേശിക്കുകയും സന്ധ്യതോറും പുറപ്പെട്ട് ഒലിവുമലയിൽ ചെന്നു രാത്രി ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 38ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനം കേൾക്കേണ്ടതിന് അതിരാവിലെ ദൈവാലയത്തിൽ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ യൂദാ സമ്മതിക്കുന്നു

22 പെസഹാ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ അടുത്തു വരികയായിരുന്നു. 2മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും വേദജ്ഞരും ജനത്തെ യേശുടേ കമലം യേശുവിനെ കൊന്നുകളയാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

3അപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ഈസ്കാര്യോത്താ യൂദയിൽ സാത്താൻ പ്രവേശിച്ചു. 4യൂദാ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരുടെയും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്ന് യേശുവിനെ എങ്ങനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കണമെന്ന് അവരുമായി ആലോചിച്ചു. 5അവർ സന്തോഷിച്ച അയാൾക്കു പണം കൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധരായി. 6അയാൾ അതിനു സമ്മതിച്ചു; ജനക്കൂട്ടം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ യേശുവിനെ അവർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ തക്കം നോക്കിപ്പോന്നു.

അന്ത്യ അത്താഴം

7 പെസഹാക്കു ഞ്ഞാടിനെ യോഗം കഴിക്കേണ്ടുന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ദിവസം ആയി. 8“നിങ്ങൾ പോയി നമുക്കു പെസഹാ ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞ് യേശു പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെയും അയച്ചു.

9“ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കണമെന്നാണ് അങ്ങ് ഇച്ഛിക്കുന്നത്? “അവർ ചോദിച്ചു.

10അതിന് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരാളെ കാണും. അയാൾ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്ക് അയാളുടെ പിന്നാലെചെന്ന് 11ആ വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥനോട്: “ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടൊത്തു പെസഹാ കഴിപ്പാനുള്ള വിരുന്നുശാല എവിടെ? എന്ന് ഗൂരു ചോദിക്കുന്നു” എന്നു പറവിൻ. 12വിരിച്ചൊരുക്കിയ വിശാലമായൊരു മാളികമുറി അയാൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരും; അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ.”

13അവർ പോയി യേശു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ കണ്ടു പെസഹാ ഒരുക്കി.

14സമയം ആയപ്പോൾ യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാരുമായി ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നു. 15 യേശു

അവരോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിനുമുമ്പ് നിങ്ങളോടുകൂടെ ഈ പെസഹാ കഴിപ്പാൻ ഞാൻ അതിയായി വാഞ്ചിരിച്ചു. 16അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പൂർത്തിയാകുവോളം ഇനി ഞാൻ അതു ഭക്ഷിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.”

17 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തശേഷം പറഞ്ഞു: “ഇതുവാങ്ങി പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ. 18ദൈവരാജ്യം വരുവോളം മുന്തിരിയുടെ ഫലത്തിൽനിന്നു ഞാൻ വീണ്ടും കുടിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.”

19അനന്തരം അവിടുന്ന് അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു. എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതു ചെയ്യുവിൻ.”

20അങ്ങനെയെന്നെ അത്താഴത്തിനുശേഷം അവിടുന്ന് പാനപാത്രം കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എന്റെ രക്തത്തിലെ പുതിയ ഉടമ്പടിയാകുന്നു. 21എന്നാൽ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവന്റെ കൈ എന്റെ കൈക്ക് അരികെ മേശപ്പുറത്തുണ്ട്. 22നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എന്നാൽ അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവനു ഹാ കഷ്ടം!” 23 “ഇതു ചെയ്യാൻ പോകുന്നവൻ ആരായിരിക്കും.” എന്ന് അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.

24തങ്ങളിൽ ആരെയൊന്ന് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായി കരുതേണ്ടത് എന്നൊരു തർക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. 25 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: “വിജാതീയരുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരുടെമേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 26 എന്നാൽ നിങ്ങളോ അങ്ങനെയല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ഏറ്റവും ഇളയവനെപ്പോലെയും നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കണം. 27ആരാണു വലിയവൻ? ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവനോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവനല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷകനേപ്പോലെയല്ലേ. 28നിങ്ങളോടുകൂന്നു എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടെ നിന്നവർ. 29എന്റെ പിതാവ് എനിക്ക് ഒരു രാജ്യം തന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും തരുന്നു. 30അങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ, എന്റെ മേശയിൽനിന്നു തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും സിഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്ന് യിസ്രായേൽ ഗോത്രം

പത്രങ്ങളിനേയും ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യും.

31 "ശിമോനേ, ശിമോനേ, സാന്താൻ നിങ്ങളെ ഗോതമ്പുപോലെ പാറ്റേണ്ടതിന് അനുവാദം ചോദിച്ചു; 32 എന്നാൽ നിന്റെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുത്തിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു. നീ വീണ്ടും തിരിഞ്ഞുവന്നശേഷം നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക."

33 അതിന് അവൻ, "കർത്താവേ, അങ്ങയോടുകൂടെ തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

34 യേശു അവനോട്: "പത്രോസേ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയുംവരെ ഇന്നു കോഴി കൂവുകയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.

35 പിന്നെ യേശു അവരോട് ചോദിച്ചു: "ഞാൻ നിങ്ങളെ പണസമ്മിയോ കാണ്ഡമോ ചെരിപ്പോ കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്തിനെങ്കിലും കുറവുണ്ടായോ?"

"ഒന്നിനും കുറവുണ്ടായില്ല" അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

36 അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: "എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പണസ്തമ്മിയുള്ളവൻ അതു എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ അതുപോലെ വാൾ ഉള്ളവനും. വാൾ ഇല്ലാത്തവൻ തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റ് ഒരെണ്ണം വാങ്ങട്ടെ. 37 അവനെ അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണി" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം എന്നിത് നിറവേറേണ്ടതാകുന്നു. അതേ, എന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ളത് പൂർത്തിയാകണം."

38 അതിനു ശിഷ്യന്മാർ, "ഇതാ, കർത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു.

"മതി" അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യേശു ഒലിവുമലയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

39 പിന്നെ യേശു പുറത്തെത്തി പതിവുപോലെ ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി. ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. 40 ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോട്, "നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.

41 പിന്നെ അവരിൽനിന്ന് ഒരു കല്ലേറു ദൂരത്തോളം അപ്പുറം ചെന്നു മുട്ടുകുത്തി, 42 "പിതാവേ, തിരുവിഷ്ട്ടമങ്കിൽ ഈ പാപപാത്രം എന്നിൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം തന്നെ ആകട്ടെ" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷനായി. 44 പിന്നെ, അദ്ദേഹം അതിവേഗമായി അത്യധികം തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം

അതിന്റെ വിയർപ്പ് നിലത്തുവീഴുന്ന വലിയ രക്തത്തുള്ളികൾപോലെ ആയി.

45 അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അവർ സങ്കടംകൊണ്ടു തളർന്നു ഉറങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു; 46 "നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നത് എന്ത്? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റ് പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ," അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു.

യേശു ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നു

47 യേശു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവിടെ വന്നുചേർന്നു. പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ യൂദായാണ് അവരെ നയിച്ചിരുന്നത്. യേശുവിനെ ചുംബിക്കേണ്ടതിന് അയാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. 48 എന്നാൽ യേശു അയാളോട്, "യൂദയേ, നീ ചുംബനം കൊണ്ടാണോ മനുഷ്യപുത്രനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നത്?" എന്നു ചോദിച്ചു.

49 സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നത് എന്തെന്നു കണ്ടിട്ട് യേശുവിന്റെ ചുറ്റും നിന്നിരുന്നവർ, "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ വാളെടുത്തു വെട്ടണമോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവരിൽ ഒരാൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി, അവന്റെ വലത്തെ കാത് മേദിച്ചുകളഞ്ഞു. 51 "അരുത്, അത്രം പാടില്ല" യേശു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹം അവന്റെ കാതിൽ തൊട്ട് അവനെ സൗഖ്യമാക്കി.

52 തനിക്കെതിരേവന്ന മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരോടും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകരോടും മുപ്പന്മാരോടും യേശു പറഞ്ഞു: "എന്ത്? നിങ്ങൾ വാളും വടിയുമായി എന്റെ നേരേ വരുവാൻ ഞാൻ ഒരു കൊള്ളക്കാരനോ? 53 ഞാൻ ദിവസേന നിങ്ങളോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്റെ മേൽ കൈവച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ സമയവും ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരവുമാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു.

പത്രോസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നു

54 അവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പത്രോസ് കുറെ അകലെയായി പിന്നാലെ ചെന്നു. 55 അവർ നടച്ചുവരുന്നിടത്തു തീ കത്തിച്ച് ഒന്നിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രോസും അവരോടുകൂടെയിരുന്നു. 56 അയാൾ തീയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഒരു വലക്കാരി പെൺകുട്ടി കണ്ട് അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു: "ഈ മനുഷ്യനും അയാളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു."

4 37 യേശുവാൻ 53: 12

57 എന്നാൽ പത്രോസ് അതു നിഷേധിച്ചു; “സ്ത്രീയേ, ഞാൻ അയാളെ അറിയുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

58 കുറെ കഴിഞ്ഞു വേറെ ഒരാൾ അയാളെ കണ്ടിട്ട്, “നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

“മനുഷ്യാ, ഞാൻ അല്ല” പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു.

59 ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു മറ്റൊരാൾ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഇയാൾ നിശ്ചയമായും അയാളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇയാളും ഗലീലക്കാരനാണല്ലോ!”

60 അതിനു പത്രോസ്, “മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നത് എന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഉടനേ, അയാൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, കോഴി കുവി. 61 കർത്താവു തിരിഞ്ഞ് പത്രോസിനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. “ഇന്നു കോഴി കുവുന്നതിനുമുൻപേ നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും” എന്നു കർത്താവു തന്നോടുപറഞ്ഞ വാക്ക് പത്രോസ് ഓർത്തു. 62 അയാൾ പുറത്തുപോയി അതി ദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു.

പടയാളികൾ യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നു

63 യേശുവിനു കാവൽ നിന്നിരുന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കുവാനും അടിക്കുവാനും തുടങ്ങി. 64 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണു മുടിക്കെട്ടിയിട്ട്, “പ്രവചിക്കുക, ആരാണു നിന്നെ തല്ലിയത്?” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. 65 മറ്റു പലതും അദ്ദേഹത്തെ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ ന്യായാധിപസമിതി

വിസ്തരിക്കുന്നു

66 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ, മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും വേദജ്ഞരും ഉൾപ്പെട്ട ന്യായാധിപസമിതി സമ്മേളിച്ച് യേശുവിനെ തങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വരുത്തി. 67 “നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറയുക” അവർ പറഞ്ഞു.

അതിന് യേശു, “ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, 68 ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. 69 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കും” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

70 “അപ്പോൾ, നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ യോ?” അവർ എല്ലാവരും ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു” യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

71 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “ഇനി നമുക്ക് വേറെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്ത്? അവന്റെ വായിൽ നിന്നുതന്നെ നാം അതു കേട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.”

യേശു പീലാത്തോസിന്റെയും

ഹെരോദാവിന്റെയും മുന്നിൽ

23 അനന്തരം ആ സംഘം ഒന്നാകെ എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തെ പീലാത്തോസിന്റെ അടുത്തേക്കുകൊണ്ടുപോയി. 2 “ഈ മനുഷ്യൻ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നത് ഇയാൾ വിലക്കുകയും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി.

3 പീലാത്തോസ് യേശുവിനോട്: “നീ യഹൂദരുടെ രാജാവാണ്?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു: “അതേ, താങ്കൾ പറയുന്നതു ശരിതന്നെ” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

4 അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരോടും ജനക്കൂട്ടത്തോടും പ്രസതാവിച്ചു: “ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റമൊന്നും കാണുന്നില്ല.”

5 അതിന് അവർ: “ഇവൻ ഗലീലയിൽതുടങ്ങിയ ഹൂദ്യയിൽ എല്ലായിടത്തും ഇവിടംവരെയും ജനങ്ങളെ തന്റെ ഉപദേശം കൊണ്ട് ഇളക്കിവിടുകയാണ്” എന്നു തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

6 ഇതുകേട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു: “ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ?” 7 യേശു ഹെരോദാവിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നു അറിഞ്ഞിട്ട് അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ ആ സമയത്തു യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ അടുത്തേക്കു അയച്ചു.

8 ഹെരോദാവ് യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. അയാൾ വളരെ കാലമായി അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിരുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കാണാം എന്ന് ആശിച്ചു. 9 അയാൾ ഒട്ടേറെ ചോദ്യങ്ങൾ യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു വെങ്കിലും യേശു അയാളോട് ഉത്തരമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. 10 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും വേദജ്ഞരും അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി കുറ്റം ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. 11 ഹെരോദാവും അയാളുടെ പടയാളികളും അദ്ദേഹത്തെ പൂച്ഛിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ, അദ്ദേഹത്തെ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം

ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടക്കി അയച്ചു. 12അന്ന് ഹെരോദാവും പീലാത്തോസും സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു; അതിനുമുമ്പ് അവർ ശത്രുതയിലായിരുന്നു.

13പീലാത്തോസ് മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരെയും ഭരണാധികാരികളെയും ജനങ്ങളെയും മിളിച്ചുകൂട്ടി അവരോടു പറഞ്ഞു: 14“ഈ മനുഷ്യൻ ജനങ്ങളെ കലഹത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് നിങ്ങൾ ഇയാളെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും ഇയാൾക്കെതിരേ നിങ്ങൾ നടത്തുന്ന കുറ്റാരോപണങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമൊന്നും കണ്ടില്ല; 15ഹെരോദാവും കണ്ടില്ല; അദ്ദേഹം ഇയാളെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇയാൾ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. 16അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇയാളെ അടിപ്പിച്ച് വിട്ടയയ്ക്കും.” 17ഇത് സവസമയത്ത് ഒരുവനെ അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അയാൾ കടപ്പെട്ടിരുന്നു.

18 അവർ ഒന്നിച്ചു നിലവിളിച്ചു: “ഇവനെ നീക്കിക്കളയുക, ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുതരിക!” 19(ബറബ്ബാസോ നഗരത്തിലുണ്ടായ ഒരു കലാപവും കൊലപാതകവും നിമിത്തം തടവിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ ആയിരുന്നു.)

20 യേശുവിനെ വിട്ടയക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു പീലാത്തോസ് അവരോടു വീണ്ടും സംസാരിച്ചു. 21അവരോ, “അവനെ ക്രൂശിക്കുക, അവനെ ക്രൂശിക്കുക” എന്ന് അട്ടഹസിച്ചു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 22അയാൾ മുന്നാമതും അവരോടു പറഞ്ഞു: “അയാൾ എന്തു കുറ്റമാണ് ചെയ്തത്? മരണശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യമായത് ഒന്നും ഞാൻ ഈയാളിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയയ്ക്കും.”

23 അവരോ, “അവനെ ക്രൂശിക്കണം” എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ച് നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ നിലവിളി ഫലിച്ചു. 24അങ്ങനെ, അവരുടെ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻ പീലാത്തോസ് ഒടുവിൽ വിധികല്പിച്ചു. 25കലാപവും കൊലപാതകവും നിമിത്തം തടവിലാക്കിയിരുന്നവനെ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ അയാൾ വിട്ടയയ്ക്കുകയും യേശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രൂശീകരണം

26അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നു വരികയായിരുന്ന കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ അവർ പിടിച്ച് ക്രൂശ് ചുമപ്പിച്ച് യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ

നടത്തി. 27അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുകയും മുറവിളികൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളടക്കം ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു. 28 യേശു തിരിഞ്ഞ് അവരോട്, “യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ, എനെയ്ച്ചാല്ലി കരയേണ്ടോ; നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരയുവിൻ; 29എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ‘വന്ധ്യകളും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും മുലകുടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ഭാഗ്യവതികൾ!’ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാലം വരുന്നു.

30 “അന്ന്, അവർ മലകളോട്, ‘ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുക’ എന്നും കുന്നുകളോട് ‘ഞങ്ങളെ മുട്ടുക’ എന്നും പറയും.”

31 “പച്ചമരത്തോട് മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഉണങ്ങിയതിന് എന്താണു വിടിക്കുക?”

32കുറ്റവാളികളായ രണ്ടുപേരെക്കൂടെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോയി. 33തലയോടിടം എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ അവർ അദ്ദേഹത്തെയും കുറ്റവാളികളെയും, ഒരുവനെ വലത്തും മറ്റുവനെ ഇടത്തുമായി ക്രൂശിച്ചു. 34അപ്പോൾ യേശു: “പിതാവേ, തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്ന് ഇവർ അറിയാതെ കയാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നറുക്കിട്ടു വീതിച്ചെടുത്തു.

35ജനങ്ങൾ അരികെ നോക്കിനിന്നു. അധികാരികൾ ആകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു. “ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു; ഇവൻ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവെങ്കിൽ സ്വയം രക്ഷിക്കട്ടെ” അവർ പറഞ്ഞു.

36പടയാളികളും അടുത്തുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനു പുളിച്ചുവീഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു: 37“നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണ് എങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുക.”

38“ഇത് യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് ആണ്” എന്ന ഒരു മേലഴ്ചയും അദ്ദേഹത്തിനുമീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

39തുങ്ങിക്കിടന്ന കുറ്റവാളികളിൽ ഒരാൾ, “നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ദുഷിച്ചു.

40മറ്റേ കുറ്റവാളി അയാളെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “തുല്യശിക്ഷാവിധിയിൽ ആയിട്ടും നീ ദൈവത്തെ യേശുസ്മിതനല്ലേയോ? 41നമ്മൾ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതു ന്യായമായിട്ടുതന്നെ; നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കതല്ലോ നമുക്കു

കിട്ടിയത്! ഈ മനുഷ്യനോ ഒരു ദോഷവും ചെയ്തിട്ടില്ല”.

42പിന്നെ അയാൾ പറഞ്ഞു: “യേശുവേ, അങ്ങു രാജ്യം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളുണ്ടാകുമോ?”

43യേശു അയാളോട്: “ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറ്റുദീസയിൽ ആയിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ മരണം.

44അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാംമണിക്കൂർ ആയിരുന്നു. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയതുകൊണ്ട് 45ബന്തംമണിക്കൂർവരെ ദേശത്തെല്ലായിടത്തും അന്ധകാരം ഉണ്ടായി. ദൈവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീല രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി. 46യേശു അത്യാച്ചത്തിൽ, “പിതാവേ, അങ്ങയുടെ കരങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു” എന്നു നിലവിലിട്ടു പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം പ്രാണനെ വിട്ടു.

47സംഭവിച്ചതുകണ്ടിട്ട് ശതാധിപൻ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്, “നില്പയമായും ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 48കാബാൻ വന്നുകൂടിയവർ എല്ലാവരും സംഭവിച്ചതുകണ്ട് നെഞ്ചത്തടിച്ചുകൊണ്ടു തിരികെപ്പോയി. 49എന്നാൽ ഗലീലയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയക്കാരർ എല്ലാവരും ഇവയെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടു ദൂരത്തുനിന്നു.

യേശുവിന്റെ ശവസംസ്കാരം.

50അധികാരസമിതിലെ ഒരംഗവും നല്ലവനും നീതിമാനും ആയ യോസേഫ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 51അയാൾ അവരുടെ തീരുമാനത്തെയും പ്രവൃത്തിയെയും അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾ അരിമഥ്യ എന്ന യഹൂദപട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ളവനും ദൈവരാജ്യത്തിനായി കാത്തിരുന്നവനും ആയിരുന്നു. 52അയാൾ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യേശുവിന്റെ ശരീരം ആവശ്യപ്പെട്ടു; 53 പിന്നെ അതു താഴെയിറക്കി വസ്ത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു പാറയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതും ആരെയും അതുവരെ വച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു കല്ലറയിൽ വച്ചു. 54അന്ന് ഒരുക്കനാളായിരുന്നു; ശബ്ദത്ത് ആരും ടിക്കാനുള്ള സമയവും അടുത്തിരുന്നു.

55ഗലീലയിൽ നിന്ന് യേശുവിനോടുകൂടെ വന്ന സ്ത്രീകൾ യോസേഫിന്റെ പിന്നാലെ

ചെന്ന് കല്ലറയും അതിൽ ശരീരം വച്ചു വിധവയും കണ്ടു. 56പിന്നെ അവർ വീട്ടിലേക്കു പോയി സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും പരിമളത്തൈലവും ഒതുക്കി. കല്പന അനുസരിച്ച് ശബ്ദത്തിൽ അവർ വിശ്രമിച്ചു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്

24 ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസം അതിരാവിലെ ആ സ്ത്രീകൾ തങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ എടുത്തു കൊണ്ട് കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി. 2കല്ലറയിൽ നിന്ന് കല്ല് ഉരുട്ടിമാറ്റിയിരുന്നതായി അവർ കണ്ടു. 3അകത്തു കടന്നപ്പോൾ അവർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല. 4അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ ആശ്ചര്യചകിതരായിരിക്കുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു മിന്നൽപോലെ തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 5അവർ ഭയപ്പെട്ടു മുഖം കുനിച്ചപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്ത്? 6അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഇല്ല; ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. 7മുമ്പേ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഗലീലയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട്, ‘മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും വേണം’ എന്നു പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർത്തു.

9കല്ലറയ്ക്കൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം അവർ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പതിനൊരുവരോടും മറ്റൊരാൾമാരോടും അറിയിച്ചു. 10മഗ്ദലക്കാരി മറിയ, യോഹന്ന, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നിവരും അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളുമാണ് ഇത് അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു പറഞ്ഞത്. 11എന്നാൽ അവരുടെ വാക്കുകൾ വെറും കെട്ടുകഥപോലെ തോന്നുകയാൽ അവർ അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12എങ്കിലും പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു കല്ലറയ്ക്കലേക്ക് ഓടി. അയാൾ കുനിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം അവിടെ കിടക്കുന്നതു കണ്ട് സംഭവിച്ചതെന്തെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട് മടങ്ങിപ്പോന്നു.

എമ്മവുസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ

13അന്നുതന്നെ അവരിൽ രണ്ടു പേർ യേശു ശലേമിൽ നിന്ന് ഏഴു നാഴിക അകലെയുള്ള എമ്മവുസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നു. 14സംഭവിച്ച സകല കാര്യങ്ങളെ

4 13 ഗ്രീക്കിൽ, അറുപതു സ്റ്റേഡിയ (ഏകദേശം 11 കിലോമീറ്റർ)

കുറിച്ചും അവർ അന്യോന്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 15അങ്ങനെ അവർ സംഭാഷിച്ചും ചർച്ച ചെയ്തു കൊണ്ടും പോകുമ്പോൾ യേശുതന്നെ അടുത്തുചെന്ന് അവരോടു ചേർന്നു നടന്നു. 16എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാതെവെണ്ണം. അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

17 അദ്ദേഹം അവരോട്: “യാത്രയ്ക്കിടയിൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാര്യമാണ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു.

അവർ വാടിയാ മുഖത്തോടെ നിശ്ചലരായി നിലകൊണ്ടു. 18അവരിൽ ഒക്കെയോപ്പാവ് എന്നു പേരുള്ള ആൾ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “യെരൂശലേമിലെ സന്ദർശകരിൽ താങ്കൾ മാത്രമാണോ ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ അറിയാത്തത്?”

19 “ഏതു കാര്യങ്ങൾ?” അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

അവർ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “നസറായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു തന്നെ. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെയും സകലജനത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു. 20ഞങ്ങളുടെ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും ഭരണാധികാരികളും അദ്ദേഹത്തെ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്തു. 21 ഞങ്ങളോ, യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ പോകുന്നത് അദ്ദേഹമാണെന്ന് ആശിച്ചിരുന്നു. എന്തിനു പറയുന്നു? ഇതൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ട് ഇന്നു മൂന്നാം നാൾ ആകുന്നു. 22അതുമാത്രവുമല്ല, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില സ്ത്രീകൾ ഞങ്ങളെ അമ്പരപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ഇന്ന് അതിരാവിലെ കല്ലറയ്ക്കൽചെന്നു; 23എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല. അവർ വന്നു ഞങ്ങളോട്, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്ന ദൂതന്മാരെ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതായി പറഞ്ഞു. 24അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരിൽ ചിലർ കല്ലറയ്ക്കലേക്കു പോയി, സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെതന്നെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെയാ അവർ കണ്ടില്ല.”

25അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഹാ! നിങ്ങൾ എത്ര ബുദ്ധിഹീനർ! പ്രവാചകന്മാർ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന മന്ദബുദ്ധികൾ! 26 ക്രിസ്തു ഇവയെല്ലാം സഹിച്ചതിനുശേഷം തന്റെ മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതല്ലയോ?” 27 പിന്നെ അദ്ദേഹം തന്നെക്കുറിച്ചു മോശെയും സകലപ്രവാചകന്മാരും മുതൽ എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുത്തു.

28അവർ തങ്ങൾക്കുപോകേണ്ടിയിരുന്ന

ഗ്രാമത്തോടു സമീപിച്ചപ്പോൾ യേശു മുമ്പോട്ടുപോകുന്നതായി ഭാവിച്ചു. 29അപ്പോൾ അവർ, “ഞങ്ങളുടെയുടെ താമസിക്കുക; നേരം വൈകാറായല്ലോ; പകൽ അവസാനിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരോടു കൂടെ പാർക്കാൻ ചെന്നു.

30അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. 31അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; അദ്ദേഹം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറയുകയും ചെയ്തു. 32 “അദ്ദേഹം വഴിയിൽ വച്ചു നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും തിരുവെഴുത്തുകൾ വിശദീകരിച്ചു തരികയും ചെയ്തപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലേ?” അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു. 33അവർ ഉടൻതന്നെ എഴുന്നേറ്റ് യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 34 “ഇതു സത്യം! കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അവിടുന്ന് ശിമോനു പ്രത്യക്ഷനായി” എന്ന് കൂടിയിരുന്നു പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും കൂടെയുള്ളവരെയും കണ്ടു. 35തങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ സംഭവിച്ചതും യേശു അപ്പം നുറുക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞതും അവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.

യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു

36ഇതേക്കുറിച്ച് അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരുടെ നടുവിൽനിന്നുകൊണ്ട് അവരോട്, “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം.” എന്നു പറഞ്ഞു.

37അവർ ഞെട്ടിപ്പോയി; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു വിചാരിച്ച് അവർ വല്ലാതെ പേടിച്ച്. 38അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതെന്ത്? നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സംശയങ്ങൾ ഉയരുന്നതും എന്ത്? 39എന്റെ കൈകളും കാലുകളും കാണുവിൻ. ഇതു ഞാൻ തന്നെ! എന്നെ തൊട്ടു നോക്കുവിൻ. എനിക്കുള്ളതായി നിങ്ങൾ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിനു മാംസവും അസ്ഥികളും ഇല്ലല്ലോ.”

40ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ കൈയും കാലും അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. 41സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാനാകാതെ അവർ ആൾചര്യപ്പെട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോട്: “തിന്നുവാനെ എന്തെങ്കിലും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പകൽ ഉണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. 42അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കഷണം വറുത്ത മീൻ കൊടുത്തു. 43അദ്ദേഹം അതെടുത്ത്

അവർ കാൺകെ തിന്നു.

44പിന്നെ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഇതാകുന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്ന പ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്: മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എനിക്കു റിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം നിറവേറണം.”

45പിന്നെ, തിരുവെഴുത്തുകൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന് അദ്ദേഹം അവരുടെ മനസ്സുകൾ തുറന്നു.

46 അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തു കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്നു മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും 47യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി സകല ജാതികളോടും അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും വേണം.’ എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 48ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷി

കൾ ആകുന്നു. 49എന്റെ പിതാവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ അയയ്ക്കും: എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഉയരത്തിൽ നിന്നു ശക്തി ധരിക്കുന്നതുവരെ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുവിൻ.”

സാർഗ്ഗാരോഹണം

50 അനന്തരം അദ്ദേഹം അവരെ ബേഥാന്യവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, കൈകൾ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 51അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു സാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. 52അവർ അദ്ദേഹത്തെ നമസ്കരിച്ചിട്ട് മഹാസന്തോഷത്തോടെ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു; 53അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവാലയത്തിലിരുന്നു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുപോന്നു.